

't Vermaeck der ieught

Boudewijn Jansen Wellens

bron

Boudewijn Jansen Wellens, *'t Vermaeck der ieught*. Thomas Lamberts Salwaada, Franeker 1612

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/well004verm01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top, and the 'b' has a similar hook. The 'n' and 'l' are simple, clean shapes.

t'Boeck spreekt tot de Ievght.***Clinck-Dicht.***

*GHy bloeysaem Ieught vol lust, int beste van u leven,
 Comt ras wilt copen my, ick gheld' een gheringh ghelt,
 Ghy hebt toch mijns van doen, merckt hoemen mijn naem spelt:
 Ick heet t'Vermaeck der Ieught, daer druck door vvert verdreven.*

*Ghy sult vinden in my, veel Liedekens gheschreven,
 Die op haer zeker maet, en voysen zijn ghestelt:
 Oock maet-dichten soo schoon, als 't noch toe eenigh helt,
 (t'Sy oock hoe cloeck van gheest) in druck heeft uyt ghegheven.*

*Dus wilt u niet ontsien, vvwat ghelts aen my t'besteen;
 VWant vvaer ick niet en ben, daer is de vreuchde cleen,
 En vvaer gheen vreucht en is, daer sietmen droefheyt rysen.*

*Dus comt ras: Niet vertoeft. Coopt my die u ben nut,
 Ghy die beladen zijt, met droef-peynsich ghedut,
 Ghy sult vinden in my, een vreughdich verjolysen.*

Verstaet, dan ordeelt.

Den Auteur, aende Constst-Vroede.

Maet-Dicht.

COnst-vroede *Dichters*, die gaet recht der *Musen* weggen,
 En die naer arbeyt veel, zijt op *Pernass'* ghesteghen,
 Ick bidd' u dat ghy wilt aensien, de *Liefd'* en *Ionst*,
 Die mijn herte draeght tot de *Rijcke reden const*,
 En dat ghy dancklick neemt, dit mijn seer slecht ghedichte,
 Dat door de *eerbaer liefd'*, de *lust tot conste* stichte:
 En oft ick hier, of daer, liep vande wech verdwaelt,
 Ick bidd' u dat ghy my, als vrient te rugghe haelt,
 Met onder-wijsingh goet, om beter wech te thoonen,
 Nae't vreught-rijck *Helicon*, daer *Musen* Constich woonen:
 Want hoe sal weten hy, oft hy recht gaet, oft mist?
 Die noyt de rechte wech, naer *Pallas Tempel* wist.
 Wat wonder salt dan zijn, dat ick mis in mijn treden?
 Of dat ick niet bringh by, veel *Const sin-rijcke reden*?
 Want ick heb my noyt in *Castali* vloet ghebaed:
 Noch uyt claer *Hengstebron*, mijn dorstich hert versaed:
 Noch *Iovis Dochters* my, en waren noyt seer gonstich,
 Waer door ick wesen mocht, een aerdich *Dichter* constich.
 Hoe sal ick mijden dan, het schand behaels ghedool?
 Die noyt en heb gheweest, in *Hesiodus* school,
 Om my door leeringh goet, tot wel dichten te wennen:

Die't *misbruyck* schuwen sal, moet eerst t'*misbruyck* wel kennen.

Nu soo ick my dan vind', met wijsheyt min begaefdt,

Noch mijn Const-lievend' hert, met *Nectar* niet ghelaefdt,

Soo wil ick wachten my, van veer of hooch te vlieghen,

Op dat ick my niet mocht, als *Icarus* bedrieghen:

Want soo'k my onderwond', met een seer constich stof,

Hier te beschrieven recht, *August'* oft *Cesars* lof,

Oft (onse *Eeuvvs* cieraet) *Mauritzi* cloecke daden,

k'Soud' licht penn' en verstant, met arbeyt overladen,

Dies ick als onbequaem, schuw sulcken arbeyt hier:

t'Voecht beter *Mantuaen*, *Morijn*, oft *Batavier*,

En my als leerlingh slecht sal t'lichste werck best voeghen,

Dies ick wil schrieven hier, t'gheen *Venus* sal ghenoeghen:

Want ick de daden cloeck van haren blinden zoon,

Met mijn *ghedicht-ghesangh*, hier stellen sal ten thoon:

En dat in eerbaerheyt, om droefheyt te doen staken,

Op hoope oft ick mocht de *IEVGHT* soo wat vermaken.

Dus comt dan soete *IEUGHT*, met danckaerhheyt aenvaert,

T'Gheen ick tot u *VERMAECK*, en *Vreught* hier heb vergaert.

En of't niet al waer goet, volght mijn *Sin-spreucks* verclaren:

Verkiest het best'er uyt, en laet het slimste varen.

Verkiest het Beste.

Clinck-Dicht.***Vande Jonghe Dochters int ghegenerael, tot berispinghe der berispers: ende tot lof des lofvvaerdighen dichters. B. I. Wellens.***

*BErijmde Grijsaerts die van over vele jaren,
Om te berispen al, ghenomen hebt u vreucht,
Devvijn ghy min als niet, tot s'leughts vermaeck vermengt,
En voelt u leughtsche tijt, naer LETHES vliet ghevaren.*

*Vergeefs ghy dan al poocht, met u vervroren haren
Ons te benijden hier, al Het vermaeck der leught.
Spijt u, en die 't benijt: vvy houden het voor deught.
En nement aen in danck, van die 't ons deed vergaren.*

*Comt NIMPHEN , ras ter baen, laet ons met danckbaerheyt
Ontfangen ons APOLL' , die hem nu thoont bereyt,
Ons Het vermaeck der leught, in moeders tael te bringhen.*

*Ons handen vvit en teer, laet hem vveder tot loon,
Van bloemen en LAVRIER, nu vlechten eenen croon,
Om zijn Poëtisch hoofd daer mede vast t'omringhen.*

Rein van sinne.

Ter Eeren B. I. Wellens, op't uytgheven, Van T'Vermaeck Der Ievght.

Sonnet.

*NV voel ick datmen vvel can rechte liefde draghen.
 Tot die de oogh en sach, of d'oor en hoorde oyt:
 VWant ick heb u mijn vrient, ghesien, ghesproken noyt,
 Nochtans bemin ick u, met hert-liefdich behaghen.*

*Soo ymandt vvilde my, hier af de oorsaeck vraghen:
 Die is, om dat de FAEM u lof soo heerlick stroyt,
 En dat u Ieughdigh hoof, soo cierlick vvort vermoyt,
 Met een schoon Lauwer-Croon, die ghy vveert zijt te draghen.*

*Ghy die nu brenght int licht, het recht Vermaeck der Ieught.
 Ghy die doet dat de Ieught, in deught mach zijn verheught,
 Behoortm' u niet Well^cens hier voor te dancken seere.*

*Ghy die om ghelts ghevvin, dit vverck niet ginckt bestaen:
 Maer uyt reyn lust tot Const, hebt ghy d'arbeyt ghedaen.
 Nae recht, behoortmen u te gheven dobbeld' eere.*

D.S.V.E. Mint, en siet.

Tot Lof van B. I. Wellens, over t' uytgheven, van T' Vermaeck Der Ievght.

Sonnet.

*COmt HEBES spruyten nu, en vlecht een LAUVVER hoet,
Om te Croonen met eer, een die u doet herleven,
Door dese Druyve versch, die u nu vvort ghegheven,
Van hem die BOU T DE VVIIN rancke vol vruchten soet,*

*Die vvel rijcklijck bedoudt is uyt PEGASI vloet,
En door der MUSEN gaef, seer heerlijk is ghedreven:
Dies sal door FAMA claer, zijn naem altoos verheven
Int opperst van haer Sael blieven, tot zijn behoet.*

*t'Scheen dat dit landt niet goet, heel coudt bleef, van veel vriesen,
Maer nu om bouvven siet, machmen gheen beter kiezen,
Dies sal d' ATHEENSCHEN maeght, vvel helpen saeyen meer*

*Versheyden vruechten lief, om t'eten heel bequame,
En bloemkens schoon van cleur: van reuck elck aenghename,
Die 'k hoop, dat ATROPOS niet en sal maeyen neer.*

P. F. H. Pictor.

[Danck-seggich dicht// tot lof ghesticht]

*Danck-seggich dicht// tot lof ghesticht
 Door een maeght Rien van sinne:
 Hem, die met vreught// t'Vermaeck der Ieught
 Int licht nu brengt uyt minne.*

*IOngh bloeyend' spruyt, viens soet gheluyt
 Ons Ieught Vermaket:
 Neemt vveer tot loon// een Lauwer-Croon,
 Die d'hant u maket
 Van een Maeght teer// die nummermeer
 V moeyt' en svvaerhey
 Haer leven// lanck// can gheven// danck,
 Als in eerbaerhey
 Wederom dicht// naer schuldich plicht,
 V te bevvyzen:
 Waer uyt ghy meught// altijd met vreught,
 Het Best verkysen.*

Beloft' maect schuld.

Dedicatie.

*Gaet heen gheluckich boeck, in die snee-witte handen,
En in den soeten schoot, des schoonste vande landen.
Gaet heen melodieus: en laet u singhen die,
Die mijn hert ende sin, heel heeft in haer ghebie:
By my en is nu niet als druck, smert, en elende.
Dus keert u vry van my, wilt tot mijn Lief u wende,
By vvien is alle vreught, end' aertsche melody,
Soo langh sy niet en voelt, Cupidoos slaverny.*

*Mey-Liedt***Op de wijze: *Alemande son alteze. etc.***

*BE*driefft nu vreught in desen
 Lustighen Meyen tijt,
 Ghy Ieughdich herten, want
 Seer vroeck comt nu gheresen
Aurora in het crijt,
 Met *Phoebus* triumphant,
 Door wiens stralighen brant
Vulcani cracht moet suichten.
Neptuni wreetheyt swaer
 Moet hem nu oock verlichten,
 In desen Mey vruchtbaer.

Saturnus gaet nu bouwen
 t'Lant, dies *Ceres* ons voet,
 Met veel-voudich ghewas.
 t'Is lustich om t'aenschouwen,
 Hoe *Pan* zijn schaepkens hoet,
 Int *Arcadische* gras
 Opt gheberchte *Parnass'*
 Vergaert zijn *Muses* neghen,
 Die daer vry, onghestoort
 d'Edel *Musijcke* pleghen,
 Met soet luydend' acoort.

Onder *Olympi* swercken,
 Hoortmen hoe dat seer soet
Schilla met vreuchde singht:
Philomela, met stercken
 Sanck, haer oock bystant doet,
 Die *Echo* mede bringht.
 Siet *Vesta* schoon omringht
 Staen, met veel bloemkens cierich
 Die *Flora* wijs regeert,
 Als een *Godin* manierich,
 Sy dus de Mey vereert.

Met vreught comen ter banen
Nymphen, Najaden al,
 Zijnde van druck ontlast:
 Oock *Faunen*, en *Silvanen*,

Maken seer bly gheschal:
 Want *Mars* die light nu vast
 Ghebonden, en berast
 Door *Pax*, die hem can dwinghen:
 Dies *Liber* nu ghebiet
Tit'ri vreugdich te singhen,
Iovem een danckbaer liet.

Diana comt vrymoedich
 By haer Fonteyn ter jacht,
 Want *Actaeon* is doot.
Driades Nymphen goedich
 Hebben oock vreuchde sacht.
Pomona vult haer schoot
 Met vruchten, en sy noot
Proserpin' (die verdustert
 Sat in *Plotonus* dwanck)
 Dat sy comt uyt, en lustert
 Nae't voghel soet ghesanck.

Men siet hoe *Bacchus* milde,
 Al *Pores* commer sno,
 Met Druyvich vocht verjaecht:
 Dit wast, dat *Sipres* wilde,
 Want hy can maken so,
 Dat *Minnaer, Lief* behaecht.
 Door *Cupido* ghedaecht,
 Wort nu elck minst en meeste,
 Op't *Amoreus* bancket,
 Dat *Venus* bly van gheeste
 De Minnaers nu voor set.

Dus dan ghy Iong-mans rustich,
 Spoeyt u te veldewaert
 In dese tijts saysoen,
 t'Is daer te wesen lustich
 By zijn vriendin ghepaert,
 Nu de velden zijn groen,
 En seght met moede coen:
 Wech, al ghy *Momisten*,
 Wiens nijt, ons vreuchde// stoort.
 Comt *Mercurialisten*,
 Brenght vreught, met deughde// voort.

Verkiest het Beste.

Een ander Mey-Liedt.**Op de wijze: *Edel Carsouvv. etc.***

STeeckt uyt u hoofd,
 Vliet *Nymphen*, velt *Najaden*,
 Want *Hyëms* is verby,
 Die u verdooft
 Met coude hielt beladen,
 Siet *Majo* maeckt u vry,
 Springht vreugdich by
 In dese Feest vol welden.
 Want de *Lenten*// slaet haer tenten
 Op de groene Velden.

Naer *Cancer* hoogh
 Sietmen *Apollo* rijden:
 Dies *Ceres* vreughdich lacht.
Mulciber droogh,
 Can hem van spot niet vrijden:
 Want elck een hem veracht.
Aeoli cracht,
 Met *Boreas* gheruchten,
 Woeten t'samen// soo sy quamen
 Weer naer *Scithon* vluchten.

Zephyrus zoel
 Gaet nu met *Aura* stroyen,
 Veel bloemkens in den hof,
 Die *Herse* coel
 Comt met haer dau bestroyen.
 Oock sietmen cruyt en lof
 (Met stelen grof)
 Vry uytter aerden dringhen:
 Want, men vinter// coud[?], noch winter
 Die hem can bedwijnghen.

Pan Comt uyt t'wout
Siringa nu begroeten,
 Al blasend[?] op zijn riet.
Silenus out
 Voelt oock des tijts versoeten,
 En speelt t'nieuw herder-liet.
 Blind[?] *Amor* schiet
 Nu oock zijn schichten gloedich:

Dies de zone// van *Latone*
Volcht schoon *Daphne* spoedich.

Oock *Amphion*,
Orpheus t'samen comen,
Met hun soet herps gheluyt,
Waer med' elck con
Bewegen, bergh, en bomen,
Iae oock al t'Vee, en cruyt:
Dies springhen uyt
Schaep-hoedtsche *Amarillen*,
Met bloem-cransen// en sy dansen,
Dat de bosschen drillen.

Soo haest als dit
Antigone wiert siende,
Als lettend' op haer tijt,
Met armen wit
Was sy de locht doorsniende
Oft schoon trots *Iuno* spijt
Progne bevrijt,
Van *Tereo* wraeckgierich,
Comt ooc placken// aen ons dacken
Nu haer woningh cierich.

Dus elck met vlijt
Bedrijft nu veel ghenuchten,
Op bergh, in bosch, en dal:
Maer *Haet* en *Nijt*
Hoortmen seer droefvich suchten,
Want men roept over al,
Dat *Charon* sal
Naer *Lethes* heenen voeren,
Die de vreugden// vande Ieugden
Haten, en beroeren.

Verkiest het Beste.

Pastorael, oft Herder-Liedt.

Op de Voys: 'tVindeken daer den bosch af dritt.

Wackere *Nymphe* bruyne// Maegt,
Wackere *Nymphe* bruyne// maegt

Die hier inde duyne// jaeght,
Herten, k'nijnen// siet verdwijnen,
 V *Herder* en trouwe// knecht,
 Die om u in veel rouwe// lecht.

Nummermeer wort ghy't lopen// moe,
 Dies ick niet als hopen// doe,
 Dat ghy g'nieten// t'wilt mocht schieten:
 Daer ghy nae met crachten// spoort,
 Dat ghy niet eens mijn clachten hoort.

Wat vlucht ghy soo verbolgen?// van
 Die u toch niet volghen// can:
 Want de wonden// onverbonden,
 Die ick in mijn herte// draegh,
 Maken my door veel smerte// traegh.

Als ick u soo sie vluchten// heen,
 Dan gae ick met suchten// treen,
 Tot de bomen// en de stromen,
 Die ick met een truerich// hert
 Claghe mijn lang-geduerich// smert.

Sullen de bomen, vlieten// claer
 Blusschen mijn verdrieten// swaer,
 En my t'leven// weder gheven,
 Dat de min my rovich// schaect:
 Vreese my onghelovich// maeckt,

Verkies het Beste.

CRVYS-VERS.

*Ghelijck als t'weelich Peert, door lust niet stil can wesen,
 Soo wiert oock mijn ghemoet, door lust beweecht gestaegh:
 Maer laes! t'is nu ghedaen, mijn hoop verkeert in vresen,
 Waer door de lust vergaet, en d'onlust maeckt my traegh.*

Sangh Eens Ionghhe Dochters.

Op de wijze: *Alemande Spiers, Of, Elàes Amour, etc.*

OVden couden clapper// tant,
 Ghy meugt u versoeck wel staken,
 Het moet zijn een dapper// quant,

Die my sal conen vermaken:
 Troud' ick u ick soud' mijn jeught
 Heel verslijten, sonder vreught.

Seght my toch, wat vreughdich// min
 Dat ick can van u ghenieten?
 Ick, die noch heel jeughdich// bin,
 V sal t'leven haest verdrieten:
 Hout vry af, O Oude vaer,
 Wy zijn t'onghelijcken paer.

Al bent ghy seer machtich// rijck,
 Ick en sal u toch niet minnen,
 t'Goet is maer verachtich// slijck,
 Sy zijn wel berooft van sinnen,
 Die hier t'oude coude bloet
 Trouwen gaen alleen om t'goet.

Doch ick zoud' u laken// niet
 Om t'goet, waert ghy jonck van leden,
 Maer nu wil ick staken// siet
 t'Hijlck: dus stelt u vry te vreden,
 Want ick toch met hert en sin,
 t'Longhe boven t'oud' bemin.

Licht ick over-legghen// can,
 (t'Welck niet al zou zijn ghelogen)
 Dat elck een zou segghen// dan,
 Die *Maeyt* is door't goet bedroghen:
 Dus wijckt van my, oude grijs,
 Troud' ick u, ick waer niet wijs.

Maeghdelijck, Princessen// fier,
 Die zijt inde fleur van't leven,
 Onthout dese lessen// hier,
 Wilt voor t' oud' het jong' aencleven,
 Trouwt ghy d' oud' uyt giericheyt:
 Ghy trouwt man, en droefheyt beyd'.

Verkiest het Beste.

*Ist dat ghy trout// een grijsart out,
 Om t'goet, oft goede daghen,
 Ghy sult te laet// u sotte daet,
 En onghenucht beclaghen.*

Bruylofts-Liedt.

Op de Voys: *De Nachtegael die songh een Liet, ect.*

In dese Feest// nu vrolick weest
 Met herten// bly,
 t'Sy minst en meest// toont dat u geest
 Van smert is// vry,
 Ghy meugt nu wel met eeren// vermeereren.
 V vreuchde hier// t'is de manier
 In bruyloft vreught t'hanteeren.

Oft schoon invy// yet brachte by,
 Dat vreughde// stoort:
 Werppet ter zy// brenght melody
 In deughde// voort,
 En wilt dat druc mocht staken// doch laken:
 En vreedich goet// met blyden moet
 V t'samen vrolijck maken.

Dit jonghe paer// dat nu te gaer
 Ghegheven// is,
 (Waer door t'ghevaer// der lusten swaer
 Verdreven// is)
 Wensch ick gheluck en vrede// oock mede,
 Dat sy te saem// deughd'lijck bequaem
 Haer tijt moghen bestede.

Heer *Bruydegom*// met u *Bruyt* vrom
 Te leven// pooght.
 Vrou *Bruyt* weerom// u eyghendom
 Verheven// vooght,
 Laet zijn, en wilt veel kyven// verdryven,
 Daer mede can// u vrede dan
 Altijt gheduerich blyven.

Der Princen prins// geef dat mijn wins
 Gheschiede// doch,
 En dat alsins// t'sy hier of gins,
 Druck vliede// noch
 Dat ghy hier meugt als d'elen// voort-telen,
 En binnen t'jaer// zijn moer en vaer,
 Dat volgt nae't vriend'lick spelen.

Verkiest het Beste.

Liedt.**Op de wijze: *Ieught, laet vreught nu blijcken.***

Die reyn liefde vierich// seker draghen// sal
 Doolen heel dangierich// in veel clagen// al:
 So lijd' ic int herte// door sulke gebreken// dan,
 Pijn, doefheyte, en smerte// want ic haer niet spreken// can.

Als elc een met vreughden// onverholen// vrijt,
 Met zijn lief in deughden// moet ick dolen// wijt
 Van mijn liefs presenti// d'ic begeer vol lusten// vreemt
 Naer haer excelenti// die my dic mijn rusten// neemt.

Als ick dool alleyne// vol doleure// quaet,
 En die liefste reyne// in haer deure// staet,
 Hert, en sin cloec moedich// verschricken vol vrees en pijn,
 t'Aenschijn wort rood-bloedich// door de uytgelesen mijn.

t'Hert sou wel begeeren// wat te praten// soet,
 Schaemte doet my deren// dat ick't laten// moet,
 En seyt ghy sout varen// als *Paris* howaerdich// siet.
 Vrees sonder beswaren// seyt, ghy bent haer waerdich// niet.

d'Oorsaec is warachtig// die my doet de doot,
 Dat sy is te machtich// en van goet te groot.
 Moedich van coragie:// schoon. Als een godinne// claer
 Lief'lijc van imagie// waer door ic beminne// haer.

Ick sou geeren vlieden// als *Dedalus* mee:
 Maer k'sou my bedriegen// als *Icarus* dee,
 Dan soud' ic vol rouwen// sterven met veel pijnne// wis,
 Om de fleur der vrouwen// die mijn medecijne// is.

Het vierich verlanghen// my ghebonden// hout.
 Ick blief haer gevangen// met veel wonden// stout.
Mercurius gode// wel bespraect ter tale// milt,
 k'Bid u weest mijn bode// dit mijn lief verhale// wilt.

Prince.

Dat ick die Princesse// bloem der bloemen// vier
 Criech door mijn matresse// uytghenomen// hier,
 En dat ick weldadich// fleur der accoleyen// al,
 In liefde gestadich// blieden sonder scheyen// sal.

Liedt.**Op de wijze: *Cupido heeft doorschooten, etc.***

Vilt nu veer van my vluchten,
 Droefheyte vol van torment.
 Druck clagen ende suchten
 In my neemt nu een ent.
 Laet vreughde nu regeren

Mijn hert tot aller stont.

Vreught is al mijn begeeren:
Vreught maeckt mijn hert ghesont.

Want die in schoonheyt puere,
Alleyn te boven gaet
Al aertsche creature,
My troostelijck by staet.
Door hare conversati,
En lieffelijck aenschijn,
O edel vrouw vol graci,
Ghy zijt mijn Medecijn.

Ick sal u niet begheven:
Ick blief altijd ghetrouw.
Ghy zijn mijn troost, mijn leven,
Op u ist dat ick bouw.
Voor u wil ick vergieten
Mijn bloet, sonder verdrach,
En oock den doot ghenieten,
Alst u behaghen mach.

Ghelijck *Perseus* machtich,
voor *Andromedam* schoon
Versloech het Monster crachtich,
Om te ontfanghen loon,
Soe sal ick lief ghepresen
Waghen, mijn lijf en goet,
Voor u bloem uytghelesen,
Die my verheughen doet.

Pyramus noyt soo minde
Thisbe de schoon kersouw.
Noch *Troylus* soo besinde
Presydam d'edel vrouw,
Als ick u e'el Princesse,
Wiens ghelijck ick noyt fant:
Ghy zijt mijn herts fortresse,
Mijn levens vreught playsant.

Door golven en Zee-baren.
Door rootsen onverfaert
Sal ick met *Paris* varen,
Onder *Venus* regaert,
Om vreughde te be-erven,
Van u *Helena* siet,
Iae liever wild' ick sterven,
Dan dat ick u verliet.

Prince.

Princes ick moet nu scheyden,
En segghen goeden nacht,
En laet u niet verleyden
Van nyders onbedacht,
Ick hoop dat Godt sal gheven
Dat wy met vreughde groot
Eens t'samen sullen leven

Ghetrouw, tot inden doot.

C. M. V.

Sonnet

*t'Was t'eynde van mijn vreugt, t'beginsel van mijn plagen,
 Dat mijn ooghe aensach, het overschoon aenschijn,
 Van d'alweerdige maegt, wiens blinckend' clærheit fijn
 Vervvint het levend' licht, van Phoebi gulden vvagen.
 Och! dat toch mijn persoon, en dienst haer mocht behaghen,
 Of dat ick mocht een van haer minste dienaers sijn,
 Soo soud' ghenesen vvel, mijn smert en bitter pijn,
 Die 't hert in-vvendich moet, om harent vville draghen.
 Tot loon voor dese jonst, sou 'k met gheboghen knien,
 Op danckbaerheys altaer, mijn offer staegh haer bien,
 Daer ick sou tot haer eer, doen branden duysen toortsen.
 Maer soo d'hooghdraghenthey, vant edel braef ghelaet,
 Dees aengheboden dienst, en mijn persoon versmaet,
 Soo vvert mijn ziel verteert, door wel-lusts hete coortsen.*

Verkiest het Beste.

Liedt.**Op de wijze: *Edel Carsouvv, ect.***

CLeyn *Venus* saet// Al hebby my ghebonden,
 Met dyner liefden bant:
 Doet my gheen smaet// aensiet mijn diepe wonden,
 Mijn ongheveynsden brant,
 Lief in u hant// stel ick mijn hert ghevanghen,
 Wilt my voor u slechten knecht,
 In danckbaerheynt ontfanghen.

Ghy siet mijn smart// ghy weet mijn trou beminnen:
 Al ben ick u onwaert,
 V eerbaer hart:// u lieffelijcke sinnen
 Betaemt gheen straffen aert.
 Ghy zijt vermaert// vol schoonheynt welgeboren,
 Soo ghy liefdens staet versmaet,
 V schoonheynt gaet verloren.

Ghelijck een roos// int comen vander sonne,
 Haer blaederkens uytspreyt.
 De Biekens loos// zwermente daer rontomme,
 Lesen haer soeticheynt,
 Soomen dan beyt// en gaetse niet aftrecken,
 Valt haer edel cracht veracht,
 Onder die dorre stecken.

So is een maeght// als t'eerste vier der minnen
 Ontsteect haer jonhe bloet,
 Elck sy behaegt// en elck een soeckt te winnen
 Haer onbevleekten moet:
 Soo sy onvroet// die liefde gaet verachten,
 Slijt sy sonder vreught haer jeught,
 Tot d'ouderdom met clachten.

Die rooskens root// staen wel tot niemants hinder
 En sieren haren hof:
 Maer t'is gheen noot// al comt daer een beminder,
 En pluckt een knoopken of,
 Op't selfde lof// wast weer een ander bloeme,
 Als ons jonghe tijt verslijt,
 Sy comt niet wederomme.

Suyver Godin// laet ons dan vrolijck leven,
 Verachten nijt en spodt:
 Laet ons den sin// tot *Venus* lust begheven,
 En volghen haer ghebodt.
 Sy zijn wel sot// die in tijts niet en minnen,
 Want als men is out en cout,
 Soo can men niet beginnen.

*Alsser twee herten staen, gans in ghelijcken last,
 Met reyne liefd' bevaen, in trouwen vast met luste:*

*Tot gheender tijt den weert// en was welcomer gast,
Want al wat d'een begeert// dat is des anders ruste.*

Hoop faelgeert.

Sonnet.

Soo ymant wilde my, vvat is de minnen? vraghen:
 t' Is yet dat therte in onruste leven doet,
 En dat gheneught en vreught, verkeert in pijn onsoet:
 Dat jock, dat lach, dat sangh, verkeert in droevich clagen.
 Dat t'jeugdich lichaem sterck, uyt-teert door deurich plagen,
 En dat zijn schoonheyts glans verslint door d'hete gloet
 Van d'onghebluste min, met swaer ghepeyns ghevoet,
 Soo dat den minnaer selfs, crieght in hem self mishaghen.
 Dat sulcx is vvaer dat blijktt, aen mijn persoons ghestalt,
 Siet hoe mijn lust, mijn vreught, en schoonheynt my ontfalt,
 Om een, vviens troostbaer jonst, ick niet en can ghenieten.
 Doch vvist ick dat haer hert, hadd' tot mijn lyden lust,
 k'Soud' in mijn teghen spoet, vvesen seer vvel gherust:
 VVant mijn selfs lusten zijn d'oorsaec van mijn verdrieten.

Verkiest het Beste.

Liedt.**Op de wijze: *In een groot ongeluck, ben ick gheboren,***

Ick groet u minlick// mijn lieffste schoone,
 Ghy die de croone// spant over al.
 Met hert en sin ick// noch sal betoone
 Mijn jonst ydone// d'eenich zijn sal.

Ghesontheyt hoop ick// u Godt sal gheven,
 En mee voor't sneeven// behoeden wel.
 Mijn droefheynt coop ick// voor vreugt verheven,
 t'Welck my mijn leven// vercorten sel.

Och lief u graeci// boven conserven,
 Laet ick verwerven// t'is in u macht.
 In cleyne spaci// soo soud'ick derven
 t'Druck dat door kerven// mijn hert ontsacht.

Cost ick my rede// vertransvormeeren,
 Ghelijck wel eeren// *Iovis* heeft daen,
 Of cost ick mede// t'net laboreeren,
 k'Sou u met eeren// mijn lief wel faen.

Maer neen wat batet// oft ick wensch vele,
 Ick ben int spele// seer diep gheraeckt:
 Ons lief verlatet// my niet ghehele,
 Maer doch ten dele// my vrolick maeckt.

Want ghy Princesse// en anders ghene,
 Ghy zijt alleene// mijn lief op-recht.
 Och mijn Matresse// blijft niet as een steene:
 Maer toch uyt weene// helpt my, u knecht.

Mint, ghy wint.

Mey-Liedt.**Op de selve wijze:**

Wie zoud' bedwingen// de lust van singen,
 Insonderlinghen// nu t'groen cruyt,
 En alle dinghen// uyt d'aerde dringhen
 Bloemkens voortbringhen// in s' Meys virtuyt.

De domme dieren// van vreuchde gieren.
 In ons quartieren// Hoortmen t'gheluyt,
 Op veel manieren// sy tierelieren,
 En t'Hof verciereren// in s'Meys virtuyt.

Ionck mans u kelen// laet lieflick quelen,
 Op Herp, en Felen// Oft ander fluyt.
 Wilt voor u spelen// Een soentjen stelen,
 Sy sal't wel helen// in s'Meys virtuyt.

Toch int beluycken// gheen quaet te suycken:
Maer eer ghebruycken// dat lof beduyt,
En van de struycken// geen rooskens pluycken,
Dan die wel ruycken// In s'Meys virtuyt.

Of al u daghen// sult ghy't beclaghen
 Voor vriend en maghen// wesen vermuyt:
 Haer wilt raet vraghen// eer ghy't gaet waghen,
 Soo sal't wel slaghen// in s' Meys virtuyt.

Hoop faelgeert.

Liedt.

Op de wijze: *Brande Betaali.*

GHelijck een Castele,
 t' Wellick int gheheele
 Rontom met bolwercken, vastelick ghebout,
 Teghen zijn vyanden,
 Comend' uyt alle landen,
 Hem allenich op zijne sterckheyt vertrouwt,
 En triumpheert// met zijn banieren,
 En vendels weert// niet om verciereren,
 Sonder alle vreesse van dangieren,
 Tot verachten// van de crachten
 Zijner vyant.

Soo was al mijn wesen
 Gheheel sonder vresen,
 Eer ick mijn jonck herteken belegghert sach,
 Met alle die heyr crachten,
 Van *Cupidoos* machten,
 Die niemant ter werelt wederstaen en mach.
 Haer deughden goet// dat waren haer knechten.
 Haer wesen soet// t' gheweer om vechten.
 Door haer schoonheyt sy vendels oprechten.
 Haer slachoorde// stond' in oorden
 Seer triumphant.

t' Liefelick aenschouwen,
 Van dees bloem der vrouwen,
 Waren haer kartouwen, en grof gheschut,
 Waer mede dat sy velde
 Alle mijn ghewelde,
 Van mijn bolwercken, en mueren heel onnut.
 Het soet gheclanck// van mijns liefs woorden,
 d' Alarum sanck// die ick daer hoorden,
 Om op my te doen een storm sy sproorden
 Maer eylacy// k'bad om gracy
 Ende accoort.

Ick wil al opgeven
 Mijn lijf, goet, en leven,
 O Princesse lief, en stellent u te pant,
 Sonder u te setten
 Maten, ofte wetten,
 Ghy hebt de victori, en de overhant.
 Wt g'nade goet// wilt wy salveren,
 k'Sal metter spoet, u lof vermeren,

Door u goetheyt vol alder eeren,
Sal ick prysen// en bewysen
V eer en deught.

Sangh.**Op de voys: *Monverle. of, Ghelijck als de witte Swane. etc.***

GHelijck, t'*Hert* vermoeyt van Iaghen
 Seer verlanght naer een Fonteyn:
 Soo verlanght mijn hert verslaghen
 Naer mijn Lief, en troost alleyn,
 Om wien ick moet veel plaghen// draghen
 En verdriet,
 Ick can haer niet behaghen// t'claghen
 Is om niet.

Want sy wil nae my niet hooren,
 Dies blief ick met druck belaeen:
 Al mijn claghen is verlooren,
 Sy laet my gheen troost ontfaen,
 Dies mach my niet als treuren// beuren
 In den noot,
 t'Welck sal tot aller uren// dueren
 Tot den Doot.

Maer wou sy my eens troost schincken
 Door een vriendelick ghesicht,
 Van haer ooghkens die clear blincken,
 Soo waer ick van druck verlicht,
 En dan souden mijn sinnen// binnen
 Zijn verheucht.
 En ick sou door het minnen// winnen
 Veel gheneucht.

Prince.

O Princes weest soo beradich
 g'Nadich// geeft u dienaer loon.
 Hy sal voor u deucht wel-dadich
 Stadich// dienen u persoon:
 En sal tot allen tijden// stryden
 Voor u eer:
 Dus wilt hem uyt het lijden// vryden
 Dat's t'begeer.

Verkiest het Beste.

Nota.

*Soo't water can// de hitte van
 Het dorstich herte Coelen.
 Soo can Favveur// pijn en getreur
 Van t'Minnaers herte spoelen.*

Af-scheydt Liedt.***Op de wijze: Schoonste Nimphe van dit Woudt
Die my houdt,***

Mijn hert leyt in zwaer ghetreur,
 En doleur:
 Om dat ick sonder verbeyden,
 Van, die ick met hert en sin,
 Seer bemin,
 Nu eylaes! sal moeten scheyden.

Soo haest als ick t'oogh op-slagh
 Eerstmael sach,
 Van u, werdt mijn hert ghevanghen,
 Door u eerbaer wesen soet,
 Fraey ghemoet,
 t'Welck my altijt doet verlanghen.

Hoe meenichmael heb ick my,
 Eertijds bly,
 Met u Lief, connen vermaecken:
 Dat door nijders quaedt op-set
 Werdt belet,
 t'Welck mijn hert doet pijnne smaecken.

Oft ick den ghewenschten dach,
 Noch eens sach,
 Dat ick my by u mocht paren:
 Soo soud ick tot nijders spijdt,
 Zijn bevrydt,
 Van mijn druckelick beswaren.

Als ick u niet ben ontrendt,
 Maer absendt,
 Weest my Lief somtijds ghedachtich:
 Soo sal mijn pijn, zijn gheblust,
 t'Hert gherust,
 En bevrydt van Treuren clachtich.

Prince.

Adieu Princes Eerbaer bloem,
 Die ick noem
 De deuchtsaemste vande Vrouwen:
 Hoe wel ick moet scheyden nu,
 Ick sal u
 Altijt voor de Liefste houwen.

Nota.

Seer droefvich ist scheyden, voor d'in der minnen grief// leeft:

Als hy moet verlaten, het gheene dat hy lief// heeft.

Nieu Liedt:**Op de wijze: *Wy twee zijn hier alleyn.******Long-man.***

O! Liefde ghy my queldt,
 Door een die daer ontstelt
 Soo meenighe reys
 Al mijne ghepeys,
 Mijn bloedt ende Vleys
 Verteert, verteert, verteert:
 Nochtans wert sy alleen van my begeert.

Long-vrou.

V Tongh Liefde verhaelt,
 Maer t'Hert, dat daer in faelt,
 Is sonder bescheydt,
 Vol van dobbelheyt,
 En ontrouwicheydt
 Tot my, tot my, tot my:
 Dies treck ick Lief, mijn liefd oock heel van dy.

Long-man.

Dat weet de Heer aleyn,
 Die kent het herte reyn,
 Dat gheen Vrou-persoon,
 Hoe rijck of hoe schoon
 Sal spannen de Croon
 Int hert, int hert, int hert,
 Dan ghy, die alleen van my wert begeert.

Long-vrou.

Voor-waer de ontrou snoodt
 Der long-mans, is soo grootd,
 Dat aen elcken oordt,
 Daer van werdt ghehoordt
 Dus wijckt (nae mijn woordt)
 Van my, van my, van my:
 Want ick bekeer niet u bedrieghery.

Long-man.

Clear Aenschijn Excelendt,
 Aensiet mijn swaer Tormendt!
 Thoont my eens u Min:
 Ick, die vant begin
 V was, ende bin
 Ghetrou, ghetrou, ghetrou,
 En bekeer oock voor u geen ander Vrou.

Long-vrou.

Prince.
 Prince u woorden soet,
 Door-snijden mijn ghemoet,

Soo dat nu mijn hert
(Soo ghy hebt begeert)
Tot u hem nu keert
Gheheel, gheheel, gheheel:
Niemant dan ghy, sal aen my hebben deel.

Sangh.**Op de voys: *Wt Vincken gaen. of, S'Morschens voor daeg, ect.***

OM mijn playsier
 Ginck ick int velt spanseeren,
 Vry van dangier
 Maer tginck seer haest verkeeren:
 My moeten daer,
 Een Maeght eerbaer,
 Door wiens ghesicht en ooghen clear,
 Mijn Herte wert ontrust.

Seer vraey van ganck
 Was sy en wesen stadich.
 Haer Aenschijn blanck,
 Wees wt haer deucht wel-dadich:
 Dies ick in noot,
 Ben tot den doot,
 Want ick niet derf ontdecken bloot,
 Mijn Liefde die ick draegh.

Liefde raedt my
 Mijn noot haer t'openbaren,
Sorgh als party
 Belet my sulck verclaren,
 En spreekt seer vroet,
 Siet wat ghy doet,
 Want sy is schoon, en groot van goet,
 En ghy een slecht minnaer.

Hoope seer cranck
 Zijnde door *Sorghe* schadich,
 Neemt oock haer ganck
 Tot my, en spreekt beradich,
 Waert dat sy wist,
 Vry onghemist,
 V liefde daer sy niet op gist,
 Ghy sout noch Troost ontfaen.

Als ick dan wil
 Den raedt van *Hoope* volgen,
 Soo is niet stil
Sorghe maer soms verbolghen,
 En maeckt seer stout,

Mijn moet verflout,
 Dies mijn hert blijest vol druck benout,
 En weet niet wat bestaen.

Cupido Godt

Tot u neem ick mijn vluchten:
 Hout niet voor spoodt
 Mijn droef en treurich suchten:
 Maer wilt suptijl,
 Toch metter ijl,
 Mijn lief door-schieten met u pijl,
 Op dat sy my oock mint.

En als u Boudt
 In haer herte sal steeken:
 Och! oft ghy wout
 My dan gheven een teeken!
 Waer door ick saen,
 Mochte verstaen,
 Dat ghy mijn beede hadt voldaeen,
 Soo was mijn hert verlicht.

Dan sal ick cloeck
 Tot dese Maghet treden,
 Doen mijn versoeck
 Met begeerten en beden.
 En als sy dan,
 Mijn Trou neemt an,
 Soo sal icker niet scheyden van,
 Maer vast blyven Constant.

Dan sal gheen rou
 Mijn Herte meer doen vresen:
 Sy sal mijn Vrou
 En ick haer Dienaer wesen,
 En sullen voort,
 Met goedt accoord,
 In vreden leven onghestoort,
 Tot dat ons scheydt de Doot.

Verkiest het Beste.

Nota

*Gheen Iongh-man, oft Maeght,
 Hier meerder beswaren// erft:
 Dan die liefde draeght,
 En niet openbaren// derft.*

Een Nieu *Amoreus Liedeken.*

MInsaem beeldeken Amoreus,
 Die t'heyr cracht overwint:
 Troostbaer herteken gratieus
 Ghy zijt een seed-baer kindt,
 Ghemindt// en wtghelesen,
 Int wesen// gheen als ghy:
 Daer-omme// reyn blomme,
 Ick comme// tot dy,
 Mijn claghen// en plaghen,
 Helpt draghen// met my.

Aerdich Eedel besneeden// rijs,
 Ghesprooten Magnifijck.
Hester zydy in zeeden// wijs:
 Waer is doch uws ghelijck?
 t'Aertrijck// vervult dijn Fame,
 Eersame// Maghet smal.
 O puyre// figuyre,
 De fleure// van al,
 V schoone// persoone,
 De Croone// zijn sal.

Reyckt my heden dijn witte// hant:
 Niet langher en vertoeft,
 Mijn teer herte door hitte// brant,
 t'Welck meer dan troost behoeft!
 Bedroeft// ligh ick ter neder:
 Keerdt weder// soet aenschijn.
 Oorsaecke// dijn spraecke,
 Gheeft smaecke// soo fijn,
 Dat heden// dijn reden,
 Ghebeden// moet zijn.

Is gewesen, sulck vrouwen// recht,
 Aen my met voller macht,
 Dat ick, uwen ghetrouwen// knecht
 Ben aenghenaem gheacht.
 Den nacht// is dan verdweenen,
 Vaert henen// valsch crackeel,
 Gheen perten// en smerten,
 Twee herten// gheheel:
 Wiens sinnen// hier winnen,
 Der minnen// Casteel.

Adieu minnelick Cordiael,
 Ionck herte heusch en vry:
 Die Godinlick t'eenemael,
 Mijn vreucht, zijt van of by,
 Soo bly// als wy nu scheyden
 Verblyden// wilt my saen:
 t'Onvroede// int goede,
 Ten bloede// neemt aen.
 Houdt steede// in vrede:
 Hier mede// wy gaen.

*Nieu Liedt.***Op de wijze: *Schoonste Nimphe van het wout.***

Ick voel nu mijn hert ontsteldt,
Doort gheweldt
Van Cupid'nis wrede stralen:
Want de wonde nu noch bloet,
Ende vloedt,
Om te meerderen mijn qualen.

Ach! Fortuna drayent radt,
Keert u wadt,
En vermindert mijn verseeren:
t'Heeft nu langh ghenoech ghedeurt,
k'Hebt beseurt,
Neemt van my, dit Lamenteeren.

Nummer vind ick t'hert gherust,
Door de Lust,
Die ick heb tot dees quellagie:
Want *Pyramus* sulcken brandt,
Noyt en vandt,
Als hy sach zijn Liefs visagie.

Van u comt my dese pijn,
Schoon Aenschijn,
Om u ist, dat ick moet lyden!
Als ghy wilt, ghy cont alleyn,
Bloeme reyn,
Noch eens mijnen Gheest verblyden.

Cost ick als *Leander* stout,
t'Water kout,
met mijn armen cloeck door-snijden:
k'Sout bestaen wt Liefde goet,
Wel ghemoet,
Om mijn hert u te belijden.

Noyt bevonden, voor zijn vrou,
Soo ghetrou,
Was *Perseus* vroom van daden:
Als ick my betoonen zal,
Over al,
Soo ick u eens sach beladen.

t'Hert tot u hem heel begheeft,
Ende leeft,
Alleyn Lief op u ghenade:
V Rigueur nu varen laet,
En dy staedt,
My, eer het toch wordt te spade.

Prince

Ick segh nu Adieu Princes,
Herts Fortres,
En laet u mijn wil te pande:
V, om Wien ick door pijn groot,
Voel de doot,
Neemt mijn hert tot Offerhande.

Sangh.**Op de voys: *Diana reyn, Die ginck om baden haer,***

EEn bloemke schoon
 Wt Liefd ick minne// seer:
 Mocht ick te loon
 Crijghen Haer minne// weer:
 Soo waer mijn hert
 Bevrydt van smert,
 t'Welck nu leyt in verseer.
 Dees bloem expert
 Daer ick nae tert
 Is weerdich prijs en eer.

Haer Aenschijn claer
 Blinckt als der sonnen// schijn,
 Soo dat sy daer
 Door heeft verwonnen// mijn
 Hert ende sin,
 Door rechte min
 Lyd ick inwendich pijn.
 Wou dees Godin
 My senden, in
 Dees Cranckt, een Medecijn.

Sy sou terstont
 Tot haer verhooghen// sien:
 Hoe dat mijn mondt
 Haer met ghebooghen// knien
 Zou dancken veur
 Het groot faweur,
 Dat sy my thoond, in dien
 Mijn quale deur
 Haer soete Geur,
 Van my eens mochte vlien.

Apollo dijn
 Cruyden, van Crachten// groot
 Connen mijn pijn
 Soo niet versachten// bloot:
 Als wel can doen,
 Een sachte soen,

Van haer mondeke root,
 Waer mee sy voen
 Can, en behoen
 My van pijn en doot.

Prince,
 Eerbaer Princes
 Constich Meestresse// eel,
 Liefste Matres
 Wilt als Vochdesse// heel
 V Dienaer vry
 Ghebieden, hy
 Sal tot u diensten veel
 Bereydt zijn bly,
 Want hy toch dy
Verkiest, voor t'Beste deel.

Verkiest het Beste.

*Gheen Medecijn// des Minnaers pijn
 Beter gheneesen// doet:
 Dan als weer-Min// van zijn Vriendin
 Hem wort beweesen// soet.*

Een Dochters Liedt.

Op de wyse: Vant, *Quijns Perlement.*

WEet ghy Maeghden arm en rijck
 Hoe dat ich ben verliefte,
 Op een Iongh-man mijns ghelijck
 Die my bemindt on-dieft:
 t'Is zijn hert// groote smert,
 Dat hy van my scheyen// moet:
 t'Is gheen vreught// voor mijn Ieucht,
 Want wy zijn van beyen// soet.
 Siet wie ginder// staet,
 Ist mijn minnaer?// jaet.
 Siet toch wat hy doet.

Als ick aenschou dese quant,
 Die schoon van Leeden// bloeydt:
 Als ick aenmerck zijn verstandt,
 Dat rijck van reeden// vloeydt:
 Denckt wat lust// en wat rust
 Dattet in mijn sinnen baerdt,
 Elck bevalt// zijn ghestaltdt,
 Is hy niet te minnen// waerdt?
 Zijn eerwaerdicheyt,
 En goetd-aerdicheyt,
 Die is seer vermaerdt.

Siet dat Graeslijck wesen// an,
 Dat seer van schoonheyt blinckt,
 Hoordt den wtghelesen// man
 Hoe helder dat hy singht:
 Hoordt hoe eel// dat zijn keel
 Alle voyssen queele// can,
 Siet den lanst, hoe hy danst,
 Hoordt hoe dat hy speele can.
 Let op d'eelicheyt,
 En de weelicheyt,
 Die-men daer siet an.

Och! zijn sinnen ende mijn
 Comen wel over een:
 Maer ick thoon met mijn aenschijn
 Of ick niet waer te vreen.
 Mijn begeer// ick onbeer,
 Door het weygrich veynsen// siet,
 Of dees heldt// my schoon queldt,
 Hy weet mijn ghepeynsen// niet,
 Die k'wil decken// schu:
 Maer t'sal stercken// nu
 Tot mijn selfs verdriet.

Zijn recht Princelijck ghemoet
 Veel meer van deuchden houdt,
 Dan van al het eertsche goet,
 Hy kiest de deucht voor t'gout,
 En zijn Gheest// mint en vreest
 My, wt reynder minnen// weer,
 Zijn hert toch// maeck ick noch,
 Van mijn hert en sinnen// heer:
 Wilt ghebieden// maer
 t'Sal gheschieden// claer,
 Mijn Lief, roem, en eer.

Nieu Liedt.

Op de wyse: *Fluchtighe Nimphe, waer heen so snel,*

Eer ick ghevoelde *Venus* cracht,
 Eer ick ghevoelde *Venus* cracht,
 En *Cupid'nis* pijl onsacht,
 S'minnaers perten,
 En haer smerten
 Sach ickt aen met herten bly,
 Spottende met haer sotterny.

Maer dese blyscap is te mael
 Door *Cupid'nis* heete strael,
 Nu verdweenen;
 Want den ghenen,
 Dien ick cleyn te achten placht,

Heeft my in zijn ghewelt ghebracht.
Tonende my voor d'ooghen claer,

Een *Goddin*, *Goddin* voorwaer
 Ickse noeme
 Sonder roeme:
 Want s'is door haer schoonheys weerd
 Datse werdt, als *Goddin* ghe-eerd.
 Dese door hare schoonheyt cracht
 Heeft mijn vryheyt overmacht,
 En mijn sinnen
 Heel doen minnen:
 Dese my te doen verweckt,
 t'Gheen ick wel eertijts heb begeekt.
 Somwylen doort ghesicht van haer
 Meyn ick dat mijn lyden swaer
 Werdt vermindert:
 Maer het hindert
 My, en meerdert mijn verdriet,
 Nochtans can ick het laten niet.
 Somwylen meyn ick desen brandt
 Ghestoockt door *Cupid'nis* handt
 Door eens cussen
 Wt te blussen:
 Maer ghelijck een vier gheboedt,
 Werdtse te meer in my ghevoedt.
 Brandende dus in Liefde reyn,
 Ick op d'ydel hoop alleyn
 My verblyde:
 Want mijn lijden
 Is haer niet bekend, hier deur
 Can ick ghenieten gheen faweur.

Sangh.

Op de voys: *Cupido Godt, Met u vierighe stralen. etc.*

EEn Maghet soet
 Wel weerdich te beminnen
 My treuren doet:
 My treuren doet:
 Om dat ick niet can winnen
 Haer graci goedt.

Maer t'is wel reen,
 Dat ickse bemin vierich:
 Sy is certeen,
 Sy is certeen
 Van wesen seer manierich,
 En net van leen.

Haer soet ghesicht,
 t'Welck *Venus* gaedt te boven,
 Liefd in my sticht,

Liefd in my sticht,
Hoe wel ick heel verschoven,
Blief onverlicht.

Haer aenschijn blanck,
Haer lipkens als Corale,
Haer soeten sanck
Haer soeten sanck,
En reden princepale,
Houdt my in dwanck.

Och! oft sy wou
Haer dienaer eens troost schencken
Zijn hert dat sou
Zijn hert dat sou
Op geen droefheyte meer dencken
Heel vry van rou.

Prince.

Princes Robijn
Dewijn// wilt toch ghenesen
V minnaers pijn
V minnaers pijn,
t'Aenschijn// van u laat wesen,
Zijn Medecijn.

Verkiest het Beste.

t'Samen-sangh, Tusschen Dochter en Iongh-man.

Op de wyse: Vanden Engelschen Fa la.

Iongh-man.

Ach! *Nymph* hoe staet ghy dus alleyn. *D. hu hu*
D. Om mijn vermakinghe certeyn. *I. hu hu*
I. Venus, laet ons wat spanceeren. *D. fa la la la la la:*
D. k'Sal het doen naer u begeeren *I. fa la la la la la.*

I. Cupido heeft my t'hert door-jaeght. *D. hu hu*
D. Arch ist, dat ghy u self soo plaeght. *I. hu hu*
I. Clachten, plaghen laet my derven. *D. fa la la la la la.*
D. Liever eer ick u dede sterven. *I. fa la la la la la.*

I. Dat was voor my den wisse doot. *D. hu hu*

D. Laet staen, ghy hebt so haest gheen noot. *I. hu hu*
 I. Ieught verheugt, wilt niet verlaten. *D. fa la la la la la*
 D. Iong-man wat sout u doch baten. *I. fa la la la la la*

I. Eewich waer ick tot u bereyt. *D. hu hu*
 D. Neen, t'is also noch niet gheseyt. *I. hu hu*
 I. *Nimphe* wilt ghy voor my fulchten *D. fa la la la la la*
 D. Geensins jong-man laet u suchten. *I. fa la la la la la.*

I. Pijn en druck, zijn van my gewendt. *D. hu hu*
 D. Raest soo niet, ghy hebt noch gheen endt. *I. hu hu*
 I. Liefste laetet u believeen. *D. fa la la la la la*
 D. Iong-man sou k'u soo gherieven. *I. fa la la la la la*

I. *Dido* liet haer lief troost ontfaen. *D. hu hu*
 D. *Aeneas* liet haer in druck staen. *I. hu hu*
 I. Maer wilt dat van my niet dencken. *D. fa la la la la la*
 D. Men soud u haest zijn liefde schenken. *I. fala la la la la*

I. Och so waer ick te recht verblijt. *D. hu hu*
 D. Een jongman seyt dat wel wt spijt. *I. hu hu*
 I. Nummer ist van my ghebleken. *D. fa la la la la la*
 D. Ten zijn oock maer valsche treken. *I. fa la la la la la*

Prince

I. Siet toch Princes mijn lijden aen. *D. hu hu*
 D. Seker ick moet naer huys toe gaen. *I. hu hu*
 I. Maer ghy moet my niet verlaten *D. fa la la la la la*
 D. Wel, wy sullen daer meer van praten. *I. fa la la la la la*

Nieu Liedt.

Op de wijze: *Spangio-lette reforme.*

Eer *Cupido* met zijn banden,
 My knopt aen de Min:
 Eer *Cupido* met zijn branden,
 Quelde mijnen sin:
 Soo was ick in vreuchden,
 Al dinck my verheuchden,
 Ick dacht om gheen claghen
 Noch om gheen ongheval,
 Ick wist van gheen lijden:
 Om ghequel te mijden,
 Reed ick wt jaghen
 In Bosch, in Berch, en Dal.

Want ick had alleen te sorghen,
 Hoe ick van mijn hals
 Soude keeren, nu of morghen,
 De vierich Liefde vals:
 Want wy jonghe ghesellen

Souden sonder quellen,
So wy niet en Minden,
Verslijten al ons tijdt.
Maer de Liefd Moordadich,

Soeckt noch even schadich,
 Hoe hy sal verslinden,
 Die van Liefde zijn bevrijdt.

Maer ick sie dat niet ghedeurich
 Hier op aerden is,
 k'Was eerst bly, nu ben ick treurich,
 Niet is hier ghewis:
 Want mijn blyde sinnen
 Waren vry van minnen:
 Nu is heel vol branden
 Mijn binnenst Inghewant.
 k'Was te vooren lustich,
 Nu ben ick onrustich,
 Door de stercke banden
 Des Liefds die my vermant.

Ghelijckt t'Friesen gaet castijden,
 t'Riedt, dat wast te licht:
 Alsoo brengt ons oock in lijden
 d'Liefde met zijn schicht.
 En ghelijck d'Oude menschen
 Teghen d'jonghers wenschen,
 Meest al zijn int herte
 Met giericheyt bevaen:
 Soo de jonghe ghesellen
 Comt de Liefde quellen,
 En doet door zijn smerte
 Haer heel te niete gaen.

Prince.

Ick bidt u Princes vriendinne
 Slaet mijn reden acht,
 Want door een vierighe minne
 Wordt mijn hert vercracht:
 Want mijn treurich claghen
 Spruyt wt mishaghen:
 Mijn Pijn wt begeeren,
 t'Begeeren wt de min,
 En de min comt spruyten
 Wt alle de Conduyten,
 Van u deught en eere,
 En van u reynen sin.

Lank-moedich in als

Tot Cupido.

*CVpido laet toch af, mijn herte meer te plaghen,
 Met t'stercke minne vier, eert my geheel verslint:
 Maer so ghy immers wilt, dat ick sal minne draghen,
 Soo laet my minnen die, die my oock weer bemint.*

Want oft ic schoon wt min, mijn jonst haer gae betonen

*Die my niet weerdich acht, haer jonste weer te bien,
Sy sal op beste my, met schoon samblamt wel lonen:
Maer anders en sal my, van haer geen troost geschien.*

Verkiest het Beste.

Trov-Dicht.

ALs de Hemel, Aerd, en Zee, hoe wild en ongebonden,
 Ghemeeten en ghepast in haer ghewichte stonden,
 Wert door een enckel woort, een enckel woort gesticht,
 Het welck de gulden Son, noch heden-daegs verlicht.
 Nae Godes even beeld, de mensch van grooter waerden!
 Gheschapien en ghemaect is wt een clomp der aerden,
 Een Heer van al Godts werck, een Heer van yder dier,
 Van Vogel, Visch, en Vee, van Velt, Bosch, en Rivier.
 Doch laes! hy was alleen, hy ginck daer henen druylen,
 Alleen, alleen, alleen, in Bosschen, Velden Cuylen:
 Ay laes wat soud hy doen? hy liep nu hier, nu daer,
 Alleen, alleen, alleen, te zijn viel hem te swaer.
 Des aerrijcx schoon ghewas, en lieffelijcke vruchten,
 Gheschapien t'zijn nut, en conden niet doen vluchten,
 Zijn droefheyt en verdriet, en conden wt zijn hert
 Niet doen verjaghen anxt, en innerlijcke smert.
 Hy wist niet waert hem lach: dies deed hy niet dan claghen,
 En schickt hem selven toe, dit pack te sullen draghen,
 Tot dat de soete doot, een eynd van alle leed,
 Hem halen soud van hier, nae s'Hemels tenten breed.

Maer Godt de goede Godt, ginck strax voor hem versinnen,
 Een beeld, een lieflick beeld, dat met den band der minnen,
 Soo meenich heeft betoomt, dat met zijn roode mondt,
 Soo meenich heeft ghedoot, soo meenich heeft ghewondt.
 De mensch sach nu ontrent, en liet zijn ooghen voncken,
 Op t'nieu gheboren beelt hem door Gods hant gheschoncken,
 Tot dienst, tot hulp, tot troost, hy sach het maecksel aen,
 Soo haest en sach hyt nau, ten heeft aenghestaen
 Tradt op en ginck wat naer: hem docht hij was ghesesen,
 Soo hy maer mochte met dit beeld vereenich wesen:
 End sprack met een ghelach, met een bly-geestich hert,
 Dit is alleen gheweest, de oorsaeck van mijn smert.
 Heer *Brydegom* ghy moet, ghy moet het oock ghetuyghen,
 Dat u de groote Godt, voor wien het al moet buyghen,
 Ontsteecken heeft int hert, met dierghelijcke brandt,
 En tot u waerde *Brydt*, doen neyghen u verstandt.
 Haer wesentlijck ghelaet, haer deugdelijcke stralen,
 Die wt haer oogskens claer, ghestadich neder dalen:
 V leven doen in vreugt, u leven doen in pijn,
 Want honich doch altijt, met gal ghemengt moet zijn.
 De rust die voor een tijdt, can droefheys beecken drooghen,
 Quam selden in u hert, quam selden in u ooghen.

Gheen spijs en was soo eel, gheen dranck en was soo goet,
 Die in haer afzijn cond, verheughen u ghemoet.
 In desen swaren strijdt, die niet en werdt begonnen,
 Dan van een moedich hert, die niet en wert verwonnen,
 Dan als men hem verliest, om blusschen uwen brandt,
 Hebt ghy altijd ghewenscht, te wesen overmant.
 Ghy dacht in uwen sin, sy die my doet ghevoelen
 Dit vier, dit heete vier, moet wederom vercoelen:
 Dit vier, dit heete vier, sy die my treuren doet,
 Als oorsaeck van mijn smert mijn smert ghenesen moet.
 O wel bedachten raedt! ghy ginght u flux begheven
 In haren soeten dienst, jae sterven ende leven,
 Ghy stelder al aen haer: dat meer is, ghy beroemt
 V welgheluckich, als ghy haer meesterse noemt.
 O wel bedachten raedt! ghy hebt haer hert doen breecken,
 Met een bly aenghesicht, met een minnelicke treecken,
 Soo dat sy nu met u ghevoelt in haer verstandt,
 Een even stercke min, een even stercke brandt.
 Heer *Brydegom* comt aen, wy sullen u om ringhen,
 Met Psalmen en Laurier, wy sullen vrolijck singhen
 Triumphe t' uwer eer, wy sullen heel verheucht
 V, en u *Wederpaer*, toewenschen heyl en vreucht.

Heer *Brydegom* comt aen, wat wildy langher wachten,
 Denckt eens, en overlegh, hoe veel en langhe nachten
 Ghy over hebt ghebracht, in eenicheyt en smert,
 Door dien ghy^derven moest, u alderliefste hert.
 Aensiet de silvren *Maen* comt door de lucht ghestreken,
 Want *Phoebus* overlangh, is na zijn bed gheweken:
 De *Sterren* wincken u, met haren claren glans,
 En roepen, het is tijdt, te waghen dese cans.
 Ionck-vrouwen staet doch op, en laet den *Brydgom* erven,
 Het goedt dat hy soo lang heeft moeten leeren derven:
 Gaet aen vrou *Brydt* gaet aen, en avontuert het spel,
 Ick blyver borghe voor, ghy sult het winnen wel.
 Gaet aen vrou *Brydt* gaet aen, het perck is al gheslaghen,
 Ghy sult het winnen wel, soo ghy het maer derft waghen:
 Gaet aen vrou *Brydt* gaet aen, ghy sult nu wesen ras,
 Een Maechdeken ghelijck eertijds u Moeder was.
 Vaert wel gheluckich paer, en wilt in al u leven,
 Tot Godt en zijne Wet, u vlijtelijck begheven.
 Vaert wel gheluckich paer, en wilt in al u doen,
 De vrede met de trou, seer mildelijcken voen.

Bruylofts Liedt.**Op de wyse: Vande, *Engelsche Fortuyn.***

WEest doch verblijt
 Te samen minst en meest,
 Tis nu den tijdt
 Ter eeren dese feest,
 Diemen hier hout
 Te samen bly ghepaert,
 Soo men aenschout
 Om dat dees zijn vergaert:

t'Saem inden Echt
 Ghevoeghet van den Heer,
 Zijn wil te recht
 Nae volghet meer en meer,
 Die sulcx hier doet
 In vreed hy leven sal,
 Met goet voorspoedt
 Alhier int aersche Dal.

Dees Echten staet
 Is u van Godt belast:
 Wel dies aengaet,
 En recht ghebruycken vast,
 Die zeeghent Godt
 Tot alle daghen sier,
 Houdt zijn Ghebodt
 Nae zijn behaghen hier.

Bruydegom poocht
 V huys steeds voor te staen
 Soo ghy vermoocht
 Vrou *Bruydt* zijt onderdaen
 V Man, en Heer
 Als hoofd steldt hem ten thoon,
 Ghy zijt hem weer
 Een cierelijcke Croon.

Oorlof nu al
 Ghy vrienden hier ter stee,
 Met bly gheschal
 Verheughet dese twee,
 Ick wensch niet quaer,
 Dan dat sy beyd' te gaer
 Bly Moer en Vaer,
 Noch worden binnent jaer.

*Sangh.***Op de voys: *Sy cest pour mon pucelage.***

SOo Ymant my mochte vraghen,
 Wat is Liefde? ick antwoordt:
 t'Is ijdt dat het hert verstoort,
 En d'inwendicheyt doet claghen:
 Daerom raed ick u als vrindt
 Wacht u voor de Liefde blindt.

Hier op mocht den vragher spreken,
 Veracht ghy de liefde dan?
 Neen, ick houde veel daer van:
 Maer ick haet haer sotte treken,
 Daerom raed ick u als vrindt
 Wacht u voor de liefde blindt.

Al die ick ter werelt kende
 Met de blinde liefd belaeen,
 Zijnse niet te niet ghegaen?
 Iae, met droefheudt en elende,
 Daerom raed ick u als vrindt
 Wacht u voor de liefde blindt.

Sach-men niet tot haer bederven
Pyramus en Thisbe bey,
 Met een bitterlijck gheschrey
 Door de blinde liefde sterven:
 Daerom raed ick u als vrindt
 Wacht u voor de liefde blindt.

Iphis ginck hem selfs ontlijven
 Door de blinde liefde snoodt,
 Och! t'verhael waer veel te grootd
 Van die in dees strijdt al blijven:
 Daerom raed ick u als vrindt
 Wacht u voor de liefde blindt.

Self, de *Goden* en *Godinnen*
 (Hoe wel t'haer niet en betaemt)
 Schijnen sonder eer of schaemt,
 Als sy voelen t'vier der minnen:
 Daerom raed ick u als vrindt

Wacht u voor de liefde blindt.

Maer soo ghy u vint beladen
Met den blinden Godt zijn schicht,
Siet toe dat hy u vant licht
Niet berooft, oft t'mocht u schaden,
Maer ick rade u als vrindt
Dat g'u wacht voor liefde blindt.

Verkiest het Beste.

Nieu Liedt.

Op de wijze: *Een over schoone Ionck-vrou.*

T'Sprack een soo loos en boer
Tot een maecht die melcken voer,
t'Is een verdriet
Lief datmen siet
V ledemens vermoeyen:
Laet ick u schuytjen roeyen,
Het sal te beter spoeyen

Wel sprack de schoone maecht
Wie heeft u dus vroeck ghejaecht?
Den Herder sey
Al met beley,
Mijn sin en mijn ghedachten
Dach en nacht naer u wachten,
En ghy veracht mijn clachten.

Siet wat ick heb ghesocht?
Eenen crans in een gheknocht,
Van rooskens root:
Neemt uwen schoot
Soo haest als sy ontluycken,
Sult ghy met vreuchden ruycken
Den balsem van haer struycken.

De maecht die creech een bloos
Rooder als een roode roos:
Haer oogghes teer
Sloech sy ter neer,
Schaemt en bequame zeeden
Teghens de liefde streeden,
t'Welck beroerden haer leeden.

Maer d'edel liefden cracht
Heeft dees boose schaemt veracht:
Dat knaepken rat
Int schuytjen trat,
Den trouwen herder roeyde,
Dat gladde schuytjen vloeyde,

Der liefden vreuchten groeyde.

Ach, ach! mijn vromer heldt
Sprack de maecht door vreuchts gheweldt,
Ick laet voortae
Mijn melcken staen,
Al daer ick eerst nae spoorden,
V sucker soete woorden
My voeden en vermoorden.

Ach, ach! mijns levens vreucht
Sprack de herder wt gheneucht,
Ick laet voortae
Mijn schaepkens gaen,
V loncxkens op gheresen
Zeer liefelijck van wesen
My wonden en ghenesen.

Een Ander.

Op de wijze. Van, *Galiarde Francisco.*

WAerom valt my// *Venus* party,
En weet ick niet certeyn,
Door liefd ick stry// sonder beny
Ten baet my groot noch cleyn.
Cupido Goode// wilt my bystaen,
Eer ick my doode// door quaed beraen.

O *Aura* soet// gheeft metter spoet,
Dat my bewaeydt u wijn,
Der minnen gloet// doet my onsoet
Leven in droevich schijn,
Om u sangwijnich// reyn roose root
Word ick ghepijnicht// tot inden doot.

Maer noch gheen ent// waer ick my went,
Ick lijde groot ghetreur,
Hoe wel absent// sy is present
Mijn hert tot aller ur.
Al mist mijn ooghe// u bloeyend roos
Int hert ghedooghen// lighdy altoos.

Onlanx by nacht// lach ick seer sacht
Om u in droomen soet,
k'Toonde mijn macht// door liefdens cracht,
Die *Venus* had ghevoet,
t'Cussen u monde// was mijn bedrijf
Wt s'herten gronde// had ick gherijf.

Als ick bestont// t'cussen u mont
Waert ghy met my bereet,

Mijn hant oock vont// u borstjes ront
Heymelijck en secreet,
My doch te voelen// al swerelts vreucht
My lust te coelen// door sulck gheneucht.

Maer doe'k aensach// den claren dach,
 En ick my vont alleen,
 Mijn hert dat lach// in swaer gheclach
 Vol druck en swaer gheween,
 Met tranich-douwe// mijn oogh door track
 By nae van rouwe// mijn hert te brack.

Och! mijn elent// en heeft gheen ent,
 Ick ben in druck altoos!
 V is bekent// mijn liefde jent,
 Noch blief ick troosteloos!
 O soet granate// reyn liefflick dier
 Comt my te bate// schoon Egelantier.

Dat ick eens mocht// soot herte docht
 Met u verkeeren vry,
 Soo was volbrocht// t' gheen ick versocht
 Door eerbaer liefde bly,
 Meer dan te cussen// u sucker mondt
 Mijn pijn sou blussen// tot aller stont.

O maeghdelijck saet// reyn toeverlaet,
 Die u met hert en bloet,
 In liefd bystaet// doch niet afgaet
 Bid ick u met ootmoet:
 Maer wilt hem thoonen// der liefden aert,
 En Trou beloonen// oock onghespaert.

Cort mijn verdriet// eer het gheschiet
 Dat ick in desen strijdt,
 Ghelijck als Riet// vergae te niet,
 Gheeft liefd om liefd subijdt:
 Thoont my u jonste// Princes eerbaer
 Sonder afgonste// wt liefde claer.

Sangh.

Op de voys: *Edel karszou Maechdeken suyverlijcke, etc.*

TReurich altoos
 Ben ick vol vantacien,
 Om dat ick derven moet
 De schoonste roos,
 Die mijn hert can verblyen
 Al door haer wesen soet:
 O heete gloet,
 Die ick ghevoel van binnen,
 Wilt op houden// en vercouden,
 Of ick moet ontsinnen.

Aetna den Berch
 En brande noyt so vierich,
 Als ick op dit termijn:
Cupido erch
 Stoockt t' vier seer onmanierich,
 Dies ick gheheel verdwijn,
 Moet ick t'aenschijn
 Van u o liefste derven,
 Soo sal t'herte// door dees smerte
 Al levende sterven.

Waert dat ick mocht
 Met mijn armen door-snyden
 De stercke stroomen cout,
 Lief ick besocht
 Het prijckel met verblyden,
 Ghelijck *Leander* stout,
 Waer door ghy sout
 Mijn trouwe liefde speuren:
 Want gheen lyden// zoud ick myden,
 Mocht my troost ghebeuren.

Of soo ick vont
 Met prijckel u beladen,
 Als *Andromeda* bloot:
 Ick zou terstont
 (Al zoudt my selver schaden)
 V helpen wt den noodt:
 De wreede doot,
 (Diemen hier elck siet myden)
 Zou t'opsetten// niet beletten,
 Om u te bevryden.

Prince.
 Princesse laet
 V herte toch beweeghen
 Door mijn treurich gheclach.
 Den droeven staet
 Daer ick in ben, te deeghen
 Niemand helpen en mach,
 Dan t'oogh op-slach
 Van u reyn maeght ghepresen,
 t'Welck mijn claghen// can verjaghen
 En mijn pijn gheneesen.

Verkiest het Beste.

Epigramma.

*De min verkeert mijn vreught in veelderhande plaghen.
De min verkeert mijn sangh in droef-clachtich gheluyt.
De min maeckt dat ick heb in my selfs een mis haghén.
Verlaet de min my niet, het leven moeder uyt.*

VVT ghestreckt int groene gras,**Voys: Och! vvaer vint den minnaer rust.**

*VVT ghestreckt int groene gras,
Daer ick met mijn tranen vvas,
Schreyd'ic steeds en lamentere,
Nae een lief, die ick begere.*

*Ick doe vvasen, vveyden soet,
VVt mijn suchtende ghemoet,
En het vier dat om my groeyet,
Brant het cruyt, dat om my bloeyet.*

*Och vvat heb ick groote rouvv!
Och vvat heb ick al benouvv!
Hoe vyand is de doot mye,
Die my slapend' gaet verbye.*

*O doot mijn eenighe lust:
Doot die int ghebeente rust.
Lieve doot, daer ick nae hake,
Dat ic des lydens eyndt ghenake.*

*Ick roep dy aen, dach, en nacht,
VVant ick dy mijn hope acht
Alleen in dit moeylick vvesen,
Diet gheluck heeft, doch vervvesen.*

*De tijt, die de jaren dient,
Der minnaren trouvve vrient,
Can versoeten, noch vervvinnen
Een so vvreedén jonckvrou sinnen.*

*Maer eylaes! het is te laet,
VVant mijn ziel al te rede gaet
VVt zijns vverelts vveghen glyden,
Om te eyndighen mijn lyden.*

S. A.

Nieu Liedt.**Op de wijze: *Int hert ly ick van binnen// pijn.***

OCh had ick eenen blye// moet,
 Maer eylaes fantacye// doet
 Mijn hert in swaer verdriet
 Leven, alsoo men siet.
 Elck een heeft zijn amyë// soet,
 Die zijn melancolye// boet,
 Oft soo hem anders yet
 Over comt, oft gheschiet:
 Maer eylaes! niet ghebeuren
 En mach my sulck confoort,
 t'Welck mijn herte doet treuren,
 Mijn sinnen maeckt discoort.
 Gheheel onpast// aensiende vast
 Hoe dat des voghels veder// aert,
 En hoe ghestelt// is t'Vee op't velt,
 Het is gheweder// paert.

Dus der blyden vreugt sterven// doet,
 Die alle solaes derven// moet,
 Wiens herte treurich mat
 Gaet dolen sdroefheyts pat.
 Eens meend' ick wel verwerven// soet,
 Van haer in s'werelts erven// goet,
 Voor mijn druck, eenen schat:
 Maer t'refuseren, dat
 Ghetuychde wel haer vluchten,
 Als *Daphne* heel versteent,
 Niet achtende mijn suchten,
 My nu gheheel vercleent
 Op elck termijn// och! waer mach zijn
 Die my troost doen ghenieten// sal,
 Met haer eersaem// wesen bequaem,
 Voor mijn verdrieten// al.

Ymant die mochte vraghen// my,
 Waerom maeckt so veel claghen// ghy?
 En isser west noch oost,
 Voor u solaes noch troost?
 Hier op doe ick ghewaghen// vry,
 Daer ick com alle daghen// by,
 Is wel soet van propoost:
 Maer t'gaet my heel op't boost,
 Als in *Plutonis* rijcke
Tantalus leet onsoet:
 Soo quelt my oock ghelijcke
 Ghebreck, by overvloed.
 t'Is pijnnelijck// ooghschijnnelijck
 Te derven zijn vernoeghen// dan
 Is mijn cracht teer// t'is Godt den Heer
 Diet al wel voeghen// can.

O Princelijck royalich// Godt,

Gunt my toch een Godtsalich// lodt,
 Als ick hoop dat ghy sult
 Wt gracy menichfult.
 Ick wensch voor een fijnalich// slot,
 Om een die my loyalich// tot
 Mijns levens tijt vervult,
 By blieve met ghedult.
 Alle *Cresi* rijck-dommen,
 Macht, en staet pompeus,
 Of al wat men mach nommen
 Ter werelt precieus,
 Acht ick al cleyn// by een lief reyn,
 Minnelijck, en gratieus.
 Godt hoed my pleyn// voor een vileyn
 Quaet, en audatieus.

Niet sonder dat.

Sangh.

Op de wyse: *Amynte l'amoureux dont la plus riche gloire.*

V/Eerdich verheven vrouw, die alle vreught doet vluchten
 Wt mijn vreught-lievend' hert, en sent my inde stee,
 Een brandt, een sware brant, ghevoet met vierich suchten,
 Die niet vercoelen souw, al sprongh ick inde Zee

Mijn vryheyt (my seer lief) hebt ghy my heel benoemen,
 Waer voor ghecreghen ick heb ydel hoop te buyt,
 Die mijn cranck herte troost, met waen, en wufte droomen,
 Waer door de brant wel vlamt: maer nummermeer gaet uyt.

In steede daer de slaep mijn hert plach te verleenen
 Een stille ruste soet, waer door de nacht wiert cort,
 Ligh ick nu voor u deur, op d'onbeweeghsche steenen,
 Daer ick met swaer ghesucht, een vloet van tranen stort.

Doch vrouw, het is al wel, alst maer is u believen:
 Want ick niet anders wil, als t'gheen dat u behaeght,
 Al liet ghy mijn lichaem in vier quartieren clieven,
 t'Souw my wesen gheen pijn, als ghy u wil maer saeght.

Oft dat ghy waert belust, om met u sachte handen,
 Mijn schier ghestorven hert, te rucken uyt mijn borst,
 En werpent aende floer, of herde steenen wanden,
 Ick soud' u dancken noch, soo ick van vreesse dorst.

Maer neen: dees wreetheyt can u herte niet ghedoghen:
 Want selfs de milde jonst blinckt uyt u ooghen braef.
 Daerom O weerde vrouw, O vrouw van groot vermoghen,
 Staect wreetheyt: toont ghenaed', tot hulpe van u slaef,

Verkiest het beste.

Herder-Liedt.

Op de wijze: *Quand voy bel niel vanquer.*

*G*Odinne die hier in dit wout
 dijn woonstee hout,
 In de laene onghebaant,
 Siet het verderven,
 Siet het versterven
 Van mijn ghedaent.

Laet comen op mijn dorre ziel,
 Die ick verniel,
 Den dauw van uwe jonghe jeught,
 Soo sal ick wesen,
 Weder ghenesen
 In volle vreught.

Doen ick eerst door u soet ghewelt
 Ben neer ghevelt,
 My dacht ick sach uyt u ghesicht,
 Veel duysent stralen
 Tot mywaerts dalen,
 Van't minbaer licht.

So dickwils ghy u ooghjes brant,
 Eens weder sant,
 Op uwen *Herder*, dom van sin:
 Een yder Loncxken
 Was een nieuw foncxken
 Van zijne min.

Maer luttel had ick doe bespeurt,
 t'Gheen my ghebeurt,
 Dat ick in sulck een paradijs
 My selve stelle,
 Als in een helle,
 Van mijn ghecrijt.

Ghelijck de moeder de natuer,
 Door t levend' vuer,
 En door de coude t'saem ghemenght,
 Al watter bloeyet,
 Al watter groeyet
 Ghestaech voortbrenghet.

Alsoo wort oock mijn droeve clacht,
 Dach ende nacht
 Wt u cout herte felle aert,
 En uyt het strammen,
 Van dijner vlammen
 In druck ghebaert.

Al wat men siet, in s'werelts schoot,
 Cleyn, ende groot

Neemt zijnen keer vant vuer, tot vuer:
Maer mijn begeeren,
En uw afkeeren,
Blijft even stuer.

Sonnet.

*Ghy stercke vorst des mins, die door u vlamlich schieten,
 De trootse herten dvinght, en maeckt u onderdaen
 Vvat leeft, en leven doet, so datse willich gaen
 In uvve slaverny, wat soet: maer meest verdrieten.
 De Nymphen die haer woonst' hebben, in diepe vlieten,
 En connen noch u macht, noch vville vvederstaen,
 Iae oock de Goden hoogh, hoe vvijs, hoe vvel beraen,
 Moeten door u ghevvel, veel smaed, en smart ghenieten.
 Maer dees u macht, die 't al vervvint, vvat machtich lijckt,
 Het eygen-liefdich hert, van mijn vrou niet verschrijct,
 VWant sy gheduerich spot, met u en met mijn clachten.
 Dus neemt u gulden schicht, u schicht vol soete smert,
 Door-clieft haer elpen borst, op dat haer ysich hert,
 Van eyghen liefd' ondoy, om mijn verdriet te sachten.*

Verkiest het Beste.

Liedt.**Voys: t'Hert is my vol onrusten.**

DE liefde maeckt coragie,
 Door d'eedele ymagie,
 Dus siet// een liedt
Cupido my gebiedt
 Te singhen, als een pagie,
 Door *Venus* vol quellagie,
 Die niet// en vliedt,
 Als dangier en verdriet:
 Maer troost te verwerven,
 Door trouwe liefde reyn
 En vreught te be-erven
 Doort uyt ghelesen greyn,
 Die door haer schoonheyt metter daet// delicaet
Helena te boven gaet.

Rustich en fraey van leden,
 Coragieus van zeden:
 Eerbaer// voorwaer,
 Vreedsamich vintmen haer,
 En oock: die zijn t'onvreden.
 Paeyt sy met soete reden,
 En daer// toe claer
 Volcht haer, meer deughde naer.
 Als in verstant volcomen,
 Als een *Sybilla* vroet,
 Soo machmense wel noemen.
 Haer twee bruyn oogghes soet,
 Ghelijck de morghen sterre jent// excellent
 Staen in mijn herte gheprent.

Tot haer ben ick gheneghen,
 Als oyt goe minnaers pleghen
 Te gaen// seer saen
 Des doots perijckels baen.
Perseus haest verslegghen
 Den draeck quaet om beweghen,
 Om t'graen// belaelen
 Dat hy al daer sach staen
 Aen een steen-roots ghebonden,
Andromeda seer schoon
 Heeft seer haest troost ghevonden,
 Aen *Perseo* ydoon.
 Inghelijcx sal mijn lief, mijn vrou// vinden trou,
 Soo ick haer vant in benou.

Prince.

Princesse lief verheven,
 Mijn vreught, mijn troost, mijn leven
 Zijt ghy:// want my
 Gheen vreught is sonder dy.
 Ick hoop *Venus* sal gheven,

Cupido daer beneven,
Dat wy// eens vry
Te samen leven bly.
Qua clappers laet heel varen,
En nyders quaet gheschal,

Ick hoop eens Godt sal paren,
 Die ons verblyden sal,
 Denckt dat t' my cost, mijn vleys en bloet// t'welck my doet
 De pijn, die ick lyden moet.

Liedt.

Voys: *Eradi Majo.*

BEdruckt van herten.
 Schoon-lief val ick u clachtich,
 Ick lijdd' veel smerten,
 En moet sterven versmachtich:
 Noyt grooter verdriet// in liefd' men siet,
 Dan liefde derven:
 Want vreugt wech vliet// als men can niet
 Zijn lief be-erven.

Eylaes! mijn leven
 Is niet dan eewich sterven.
 Vreught werdt verdreven:
 Droefheyt gaet my door-kerven.
 Mijn lief excellent// is my ontwent,
 Noyt meerder lyden.
Venus, ghy kent// mijn swaer torment
 Wilt ghy, doen glyden.

Ick doet haer weten,
 Dat mijn hert lijt besloten
 Druck onghemeten,
 Om dat ick ben verstoten
 Van haer soet aenschijn, dat my dunct t' zijn
 Weerdich ghepresen:
 Dus lijdt t'hert pijn// en ick verdwijn,
 Om haer afwesen.

Qua nijders tonghen,
 O! ghy adders gheslachten,
 Ghy hebt bedwonghen
 Mijn lief, dats' haer moet wachten:
 Maer ick sal certeyn// O! wreet vileyn,
 V niet meer achten.
 Mijn liefd' is reyn// dies moet ghy pleyn
 Door nijdt versmachten.

Comt nu Princesse,
 Verkeert mijn pijn in vreughden.
 Neemt als voochdesse
 Aen, u dienaer vol deughden,
 Wiens leven dat staet// seer desperaet:
 Dus wilt my helpen.
 V bly ghelaet// can metter daet
 Mijn lyden stelpen.

Nacht-Clacht.

Soo haest der sonnen Godt, met zijnen gulden waghē,
 Daelt in de diepe Zee, daer hy tot rust hem gheeft:
 Soo comt de rust-baer nacht, die alles watter leeft,
 Bringt stille ruste by: maer my veel druckich claghē:
 VWant d'invvendighe ziel, light heel end al verslagen,
 Door tranich bracke vloet, die uyt mijn herte svveeft
 Om een die vvel de macht, maer niet de vville heeft
 Te minderen mijn pijn, die ick om haer moet dragen.
 Ay slaep! tijt-cortsche slaep (die t' minnaers herte voet,
 En door u stille rust, haer pijn vluchten doet)
 Comt met u handen sacht, mijn droeve oogen sluyten:
 Maer soo ghy oock van my, als mijn vriendinne vliet,
 Soo sal noch vreugt noch rust, mijn herte crygen niet,
 Voor dat de bleke doot, mijn leven hier comt uytē.

Verkiest het Beste.

t'Samen-sangh, Tusschen Coridon, een Herder, en Diana, een Nympe.

Op de wijze: Boerinneken, als ghy sult water halen.

Coridon.

ACh my *Diane!*

Diana.

Wie roept my ane?

C. Ach t'is u slaef, die u comt smeken.

D. Wel *Coridon*, wat's u clacht en ghebreken?

C. Een groote smert van min!

D. Leyt liefd u inden sin?

C. Och jae mijn Vrou, en bin

Gheheel ontsteken.

D. Ghy moet die uytten.

C. Iae waect van buyten.

D. Is die dan in u hert gheleghen?

C. Iae: want ick hebs al lang, al lang ghecregen

D. Liet ghy die soo voort gaen?

C. Ick cons niet weder-staen.

D. Soo ben ick seer belaeen

Van uwent weggen

C. Och oft dat waer was!

D. t'Blijckt aen my clear ras.

C. Zijt ghy beweeght door medelijden?

D. Ia: want ghy claegt van smert en min by tijden.

C. Och wist ghy wat ick ly!

D. Wel wat ist? segghet my.

C. Och! t'is een slaverny

d'Ick niet can myden.

D. Ghy mocht vry warden.

C. Hoe? Doort vol-herden?

D. Neen: maer soo g'u van my wilt wachten.

C. Ach! sonder u mijn vrou, ic zoud versmachten!

D. Dat seghdy al ghelijck.

C. Ick ben tot tuygh, en blijck.

D. Maer naemdy eens de wijck,

t'Zou wel versachten.

C. Seer herdt salt vlieden.

D. Wilt voort bedieden.

C. Een jaghers pijl blijft in my steken!

D. Dat mach also (by u) niet zijn gheleken.

- C. Iae, blief daer aen wel doot!
 D. Maer ghy en hebt gheen noot.
 C. Dats waer: maer soo ick vloot,
 Daer wy af spreken.

Nieu Liedt.

Op de wijze: *Pavana de Spanjolaë, etc.*

CLaer ist ghesicht en name// goet,
 Van mijn liefste bequame// soet:
 Want haer eerlijcke fame// doet
 Mijn hert tot aller tijt
 Leven in groot jolijt,
 Met vreuchde sonder blamen,
Venus deed mijn// fijn,
 Tot haer liefde pramen.

Diana die te looven// staet,
 In netheyt sy te booven// gaet,
 En *Helena* verschooven// graet
 In schoonheyt excelent,
 Die *Paris* heeft bekent:
 Dies ick haer nu moet eeren
 Booven Ymant// want
 Sy doet vreucht vermeerren.

Aeneas ick sal slachten// niet
 Die *Dido* int versmachten// liet:
 Noch *Theseus* onversachten// siet
 Die *Ariadna* los
 Ontvloodt in een wildt bos,
 En heeft haer soo verlaten
 Vol druck en smert// hert
 Doolde sy boven maten.

Waert ghy schoonlief te minnen// fier
 Als *Andromed'* te winnen// hier,
 Ick soud seer haest van binnen// schier
 My stellen met besuer,
 Om u int avuntuer:
 Ghelijck als *Perseus* vroome,
 Die door den noot// groot
 Haer *t'Monster* heeft ontnomen.

Hippomenes ginck loopen// seer
 Om zijn lief te becoopen// teer,
 Want op haer stont zijn hoopen// weer,
 Dies *Atalanta* snel
 Bleef verwonnen doort spel,
 Van haren minnaer coene:
 Mocht ick soo doen// voen

Zoud ick mijn lust int groene.

Thisbe die bleeft ghetrouwe// noch
 En heeft besuert groot rouwe// doch,
 Om *Piramus* ghebrouwe// och!
 Blieft oock soo weerde vrou
 Die u dienaer ghetrou
 Is, en verhoopt te blieven
 Int aertsche Dal// sal
 Mijn liefd aen u beclieven.

Prince.

Princesse wt-vercooren// greyn
 (Die my doet vreucht orbooren// reyn)
 Laet my niet gansch verlooren// pleyn,
 Dewijl ick ben absent
 Van u maecht eloquent,
 Laet my in druck niet sneven,
 Int laeste endt// kendt
 Ghy in vreuchd dan leven.

*Door u soet aenschijn Claer,
 Trock d'Amoreusheyt int herte,
 Waer door ick lijde swaer
 Doleureusheyt en smerte.*

Boere-Clacht.

Op de voys: *Si cest pour mon pucelage.*

NU wel op mijn boersche fluyten
 Laet ons met een soet gheluyt
 Locken mijne *Nymphe* uyt:
 Op dat zy mach comen buyten,
 En aenhooren t'swaer gheclach,
 Dat ick doe nacht ende dach.

Ay mijn *Nymphe* wilt niet vluchten
 Inde duyster Bosschen dicht:
 Maer comt op de Velden licht,
 Hoort u droeven minnaer suchten,
 Die u *Nymphe* soo besint,
 Dat hy niet als u bemint.

Waerom soeckt ghy toch te vlieden
 Voor die u niet en misdoet,
 Maer bemint wt liefde soet,
 V sal toch gheen leedt gheschieden
 Van die (*Nymph* ') us soo besint

Dat hy niet als u bemint.

Ghy placht immers wel vrymoedich
 Voor de deure van mijn Hol
 Te rusten int grasjen bol:
 Waerom vlucht ghy nu soo spoedich
 Voor die (*Nymph* ') u soo besint?
 Dat hy niet als u bemint.

Of wilt ghy u minne sparen
 (Die nu bloeyt ghelijck een blom)
 Totten traghen ouderdom:
 O neen, wilt u liever paren
 By die (*Nymph* ') u soo besint?
 Dat hy niet als u bemint.

Sal u Mededogent herte
 (Dat met goetheydt is versiert)
 Door wreedheyt onghemaniert,
 Hem nu heel laten in smerte,
 Die u (*Nymphe*) soo besint?
 Dat hy niet als u bemint.

Siet hoe't helder oogh der Sonnen,
 En de nacht verlichtsche Maen
 Met my dickwils treurich staen:
 Och! waert ghy so oock verwonnen
 Van die (*Nymph* ') u soo besint?
 Dat hy niet als u bemint.

Oft men my al *Caesers* Croone
 Voor mijn herders pijpken gaf,
 En zijn Schepter voor mijn staf,
 k'Had veel liever u te loone,
 /, diet hert soo heeft besint,
 Dattet niet als u bemint.

Noch de meeste melodye,
 Noch de alder meeste vreucht,
 (Die hier s'menschen hert verheucht)
 Sal mijn hert conen verblye,
 Voo dat ick (ay *Nymphe* soet)
 Heb beweecht u straf ghemoet.

Verkiest het Beste.

Nieu Liedt.**Op de wyse: Vande, *Engelsche Fortuyn.***

O! Ooghe ghy,
 Tfy wat hebby ghewracht!
 Door d'ooghe bly,
 Daer d'oogh en t'hert oplacht:
 Door d'ooghen cracht,
 Leyt mijn ooghe ghevaen
 In *Venus* macht,
 t'Welck d'oogh cost menich traen.

O soet ghesicht,
 Medicinael ghesont,
 Mijns ooghen licht,
 Die mijn ziel hebt door-wont,
 Mijn oogh doch jont
 V ooghs licht: welck passeert
Dianae ront:
 Iae *Phoebi* hooch gheert.

Want mocht d'oogh noch
 Ghebruycken d'ooghen lust,
 Soo waer d'oogh doch,
 Door d'oogh bly en gherust,
 Van druck ghesust,
 Waer t'is tot ooghs verdriet:
 Mach d'ooghe just
 Haer licht becomen niet.

Wech *Amphion*,
Orpheus soet gheclanck,
 Die te *Siphon*
 Den Berch *Irion* dwancks:
 Wech *Muses* sanck,
 Op *Helicon* vermaert:
 Want d'ooghs verlanck,
 Elders door d'oogh vrucht baert.

Princeslijck schijn,
 O Enghels ooghe jent:
 De ooghen dijn,
 Mijn oogh, en t'hert verblent,
 In liefd door rent.
 Dus blinckend' licht vol deucht,
 Blust d'ooghs Torment,
 Door d'oogh, met reyn gheneucht.

Reyn liefde Croont.

Saeght ghy de tranen over mijn wanghen
Somtjids loopen// snel,
Ghy sout my in u g'nade ontvanghen,

Soudt ick hoopen// wel.

*Winter Liedt.***Op de wyse: Van, Passomezo Cicili.**

T'Oude Iaer// gansch en gaer
 Zijn wy af ontslaghen,
 t'Zijn nu corte daghen,
 En langhe nachten soet
 Al tot het vryen goet:
 Nu voor-waer// hoortmen claer
 Over al t'ghewaghen
 Met een goet behaghen,
 Van alle die met spoet
 Aent vryen houden voet.
 Swinters bestieren// gaetmen vercierren
 Alleen met vriesen vreucht,
 By groote vieren// met *Venus* dieren,
 Die vintmen vol gheneucht:
 En soo voort// woordt ghehoort
 Vreucht aen alle zyen,
 Rechte voort// om t'jae woordt
 Veel vryers vryen,
 Haer lief bestryen
 Om te bedyen.

Tis ghewis// datter is
 Een ghebodt ghecomen,
 (Heel tot onser vromen
 Al van de winter veer,
 Die nu is onse heer)
 Datmen vris// aen den dis
 Niet behoort te schromen,
 t'Wordt qualijck ghenomen:
 Daerom bewaert u eer
 En doet s'winters begeer.
 Dat wy de vriesen// blau om haer kieseren
 Oock niet sullen versmaen,
 Als wy verliesen// de groene biesen
 Treckt dan u schaetzen aen:
 Rijdt dan heen// nae dat Veen
 Daer wat is te bicken,
 Niet alleen// maer met een
 Die u can verquicken,
 Past op u sticken,
 t'Sal soo best schicken.

Als ghy dan// weer comt an
 Meysken wacht u schaertjen,
 Rijdt een proper vaertjen:
 En soent u liefken niet
 Dat t'ymant elders siet.
 Want elck man// praet daer van,
 Siet, daer rijdt een paertjen,
 Vlydt u dan by t'haertjen

Soo wordt ghy niet bespiedt

Als ghy zyt vrolijck yedt:
 Tot meerder vreuchden// Als jonghe jeuchden
 Zyt vrolijck van manier,
 Als die verheuchden// of ghy dan veuchden
 Den pan al over t'vier:
 En dat ghy// snobbery
 Daer wat ginck bereyen,
 Haelt dan vry// speelman by
 Om u te vervrayen,
 Praet van gheen scheyen,
 t'Haenken moet crayen

Princen jent// hier om trent
 k'moet u noch bevelen,
 Alst gaet op een spelen,
 Oft als de soete praet
 V vrolijck maken gaet.
 Dan dach wendt// eer vreucht endt
 Om sonder crackelen,
 Veel soentjes te stelen
 Van u lief delicaet,
 Die dat niet en versmaet.
 Wilt vreucht hanteren// en dit useren
 Soo gaet de winter deur,
 Cloeck wilt u weren// so comt haer keren
 Die Vastelawont veur,
 Die comt lest// wt haer nest
 Om ons te vermaken,
 Dese rest// is het best,
 Daer wy steeds nae haken,
 Als wy dat smaken
 Claer zijn de saken.

t'Samen-sangh,

Op de voys: *Alemande spiers, Of, Elaes Amour etc.*

Vryer.

O Ghy over schoone// maeght
 (Die'k wt liefde beminnen seere,
 Om dat ghy de Croone// draeght)
 Aen-veert nu mijn Trou op eere,
 Neemt my om mijn goet toch aen,
 Want om t'goedt wert veel ghedaen.

Vryster.

O ghy onbedachten// bloet,
 Zoud ick om het goedt u Trouwen?
 t'Welck men hier cleyn achten// moet
 Soomen wil zijn Ziel behouwen:

O neen wijckt van my ghy bloet,
Ick en trouw u niet om t'goet.

Vryer.

En spreeckt soo versmadich// niet,
Want men hier toch alle menschen,
(Hoe wijs: ook beradich// siet
Om het goet loopen en wenschen:
Dus en wilt my niet versmaen,
Want om t'goedt wort veel ghedaen.

Vryster.

Oft al schoon (tot haren// spodt)
t'Gheheel menschelick gheslachte
t'Goedt hier hielt voor haren// Godt,
Soo sal ick't nochtans cleyn achte:
Daerom wijckt van my ghy bloedt,
Ick en trouw u niet om t'goedt.

Vryer.

Wilt eens overdencken// wel
t'Goedt dat doet veel vreucht verpachten,
Gheen noot u oock crencken// sel,
Die goet heeft sietmen veel achten:
Dus en wilt my niet versmaen,
Want om t'goet wort veel ghedaen.

Vryster.

Wat baet my het achten// veel,
Als ick hier toch met onlusten
By die ick verachten// heel,
Alle tijt sal moeten rusten:
O neen, wijckt van my ghy bloedt,
Ick en trouw u niet om t'goedt.

Vryer.

Soo ghy een neemt sonder// goet,
Die u hert wel mocht behaghen:
Niemant het dan wonder// doet,
Soo ghy comt in quade daghen:
Dus en wilt my niet versmaen,
Want om t'goet wort veel ghedaen.

Vryster.

Ick en can gheen daghen// quaet
 Hier op deser aerd' beleven,
 Als in mijn behaghen// staet,
 Wiens trouwe ick wil aencleven:
 Daerom wijckt van my ghy bloedt,
 Ick en trouw u niet om t'goedt.

Verkiest het Beste.

*So ghy een bloet// alleen om t'goet// hier hebt ghenomen,
 Druck, en elendt// gheen bood en sendt// t'sal self wel comen.*

Clachte eens Jonghe Dochters.

Voys: *Mijn droefheynt moet ick clagen,*

CVpido heeft door-schooten
 Mijn hert, en seer ghewont,
 Ten heeft my noyt verdrooten,
 Als nu tot deser stont:
 Want hy, die ick vercoos
 Keert van my zijn aenschijn:
 Van spraeck was hy kertoos,
 Maer t'hert was vol fenijn.

Hy plach te converseren
 By my soo menich werf,
 Lieflijck te domineren,
 Zijn selschap ick nu derf.
 Hoe mach der mannen aert
 Soo onghestadich zijn?
 Wanneer sy ons beswaert,
 Hebben het hert vol pijn.

Soo nemen sy haer ganghen
 Al tot een ander saen,
 En laten int verstranghen
 Die sy hebben ghevaen.
 Och wist ick tijt wanneer
 Dat hy my schrieven souw!
 Of selver comen weer,
 En bieden my zijn trouw.

Een corte wijl, niet langhe
 Soud ick beraden my,
 Hoe mach hy zijn soo stranghe?
 Waerom valt hy perty?
 Want ick bemin hem seer,
 Soo dat ick oock voorwaer
 Niemant dan hem bekeer,
 Mochten wy zijn een paer.

Al is hy uyt mijn ooghen,
Vyt mijn hert is hy niet:
Maer t'onrecht moet ghedoghen
Mijn hert, dit swaer verdriet.

Had ick als *Delil'* deed
 Hem eenichsins misdaen,
 Die *Samson* t'haar af sneed,
 t'Welck deed zijn cracht vergaen.

Maer neen: sonder oorsaecke
 Neemt hy van my zijn keer.
 Mocht ick hem staen ter sprake,
 Dat was wel mijn begeer:
 Maer neen eylacy niet!
 Hy blijft van my absent.
 Van my, hy gheheel vliet,
 Als oft hy my niet kent.

Hoe mach hy soo verachte,
 Dat vrouwen greyn seer soet,
 Die hem ter werelt brachte
 Wast niet een vrouwe goet?
 Een stenen hert dat sou
 Beweeghet zijn door dien:
 Maer zijn hert vol ontrou,
 En laet sulcks niet gheschien.

Als ick plach te aen-schouwen
 Zijn Amoreusen ganck,
 (Hoe mach natuer der vrouwen
 Van zwackheyt zijn soo cranck?)
 Dan was mijn hert verblijt,
 Dat nu is seer belaeen,
 Mijn vreucht ick gans versmijt,
 O Doot wilt my omfaen.

De doot sal my niet sparen,
 Die menich heeft berooft
 Vant leven, die oock waren
 In liefde heel verdooft.
 Ay-my! noyt meerder smert
 Als ick nu lyden moet!
 (O wee) ontrent mijn hert,
 t'Welck my de minnen doet.

Is dit der liefden loone,
 Ick peyns dat jae moet zijn.
 Mijn cleur was eertijts schoone
 Ghelijck als een Robijn,
 Maer nu in dootlijck verf,
 Bycans gheheel verkeert
 Al swerelts vreucht ick derf,
 Nu hy my niet begeert.

Adieu lief uytvercooren:
 Adieu die oorsaeck zijt
 Dat mijn hert moet versmooren,
 Al in der liefden strijt.
 O valsch ontrouwe daet!
 Die ghy als moorder wreed

Thoont, om dat ghy versmaet
My, die u noyt en misdeed.

Sonnet

*Claer blinkende Apoll', die door u gulden stralen
 Des werelts cloot verlicht, en duysternis verdriefft,
 Soo dat de donck're nacht, niet langher by ons blijft,
 Als Aurora ontsluit, de vensters van u salen,
 VVaer door t'hem al verheugt, op bergh in bosch en dalen:
 VWant al wat adem haelt, vvort door u licht gherieft:
 Iae oock t'schier doode cruyt, in Vesta schoot verstieft,
 Schijnt hem te rechten op, door u goudt glinst'rich pralen.
 Maer dees u claerheyt al, en is te achten niet,
 wanneer men vvel aenschout, vvanneer men vvel aensiet
 De claerheyt van mijn vrou, die droefheyt can doen vluchten.
 VWant sy niet t'oogh alleen: maer oock het hert verlicht,
 Dat in mijn diepe borst bedooven leyt seer dicht,
 Met eenen dicken damp, van vveenen, claghen, suchten.*

Verkiest het Beste.

Liedt.**Op de wijze: *Galiarde Francisco, of, Schoon is sy, die my mertliseert.***

Ionckvrou, die my door't soet ghesicht
 Doet lyden bitter pijn,
 Van hondert duysent dooden licht
 Meucht ghy verlossen mijn,
 Indien mijn clacht// niet wert veracht,
 En soo mijn smert// ghemercket wert.

Groot ongheluck wiert my bereyt,
 Doe'k u schoonheyt eerst sach:
 Want ick u wreede strafficheyt
 Gheproeft heb sints dien dach.
 Vytmemend is// u schoonheyt wis:
 Maer noch veel meer/ is mijn hert seer.

Meent ghy mijn liefd' geveynst te zijn,
 Of toeghemaect mijn clacht:
 O neen lief, siet hoe ick verdwijn,
 Door trueren dach en nacht.
 Siet hoe seer fel// dees liefd' opstel
 Mijn vleys en bloet// gheheel verdoet.

Mijn heete tranen floeyen snel
 Lancx mijne wanghen neer.
 Lancx mijn wanghen die door't ghequel
 Heel bleeck zijn, ende teer.
 O weerde vrouw// siet hoe door rouw
 Mijn schoon ghelaet// gheheel vergaet.

t'Verlies van eten, drinckens lust,
 t'Verlies van al mijn vreucht:
 t'Verlies van mijn soete nacht rust,
 Leyt daer in u gheneucht?
 Wel aen: ick sal// naer u gheval,
 My ter doot spoen// om u t'voldoen.

Waeromme doch en heeft natuer
 Niet in u lonckend' oogh,
 V straf en wreede wreetheyt stuer
 Ghestelt ons ten vertoogh,
 Op dat alsoo// u wreetheyt snoo,
 En mijn ellent// elck wert bekend.

Princesse heus en sacht t'ghemoet
 Van u behoort te zijn,
 t'Welck laes! door wreetheyt wert gevoet,
 En door mijn groote pijn:
 Maer sorght ghy niet// dat mijn verdriet
 Hem wert vertoont// die wreetheyt loont.

Lanck moedich in als.

[Schoone Godin// die ick bemin// boven alle fygure]

Op de wyse: *Nobel Fransoys// subtyl cortoys.*

Schoone Godin// die ick bemin// boven alle fygure,
 Certeyn ick vin// in mijnen sin// gheen schoonder creature.
 Al wast dat waer// mijn tong so claer// als een Engel des Heren,
 Ick sou voorwaer// int openbaer// u niet ghenoech lauderen.

V Lipkens root// levendich bloot// vol liefelicke sprake,
 Als Hemels broot// in mijnen noot// gheven my soete smaeke.
 My dunckt mijn lust// heb ick geblust// met *Necter* dranck der *Goden*,
 Als ick met lust// u heb ghecust// En u den mont gheboden.

Mijn jonghe jeugt// oock wert verheugt// door u tale seer schoone,
 My dunckt met vreugt// en reyn geneugt// leef ic in s'Hemels troone:
 En door't ghesanck// lieflijck geclanck// van alderhande maren,
 Dus ick met danck// mijn leven lanck// u lof hier sal verclaren.

Dus zijt ghe-eert// Princesse weert// met veelderhande gaven,
 V doch verneert// mijn trou aen veert// waer door ghy my cont laven:
 Och liefste schoon// Der maechden croon// vol lieflelijcke talen.
 Wilt uyt u throon// voor mijnen loon// Een soet woort laten dalen.

Sonnet.

Pigmalion die cost, van't schoon yvoor wel maken
 Een beeld, een aerdich beeld, dat elck seer vvel aenstont.
 Maer noyt gheen schoonder beeld, ter vverelt *men* en vont,
 Als mijn eerweerde vrouw, die my doet vierich blaken.
 Als ick sie, d'ooghsken bruyn, en roodblosende caken:
 Haer tanden als yvoor, en sacht Corale mont:
 Haer hals so vvit als sneeuuv, en t'aenschijn blanck en ront,
 Soo dunckt my dat natuer, geen schoonder beeld can raken.
 Haer vvelghemaect lichaem, dat is van lit tot lit,
 Soo aerdich vvelbesneen, dat haer niet en mis-sit,
 Tot vvelcxgherief sy heeft, tvvee cleen en vvitte handen.
 Haer voetjes cort en smal, seer aerdich staen ten tredt,
 Als sy gaet over straet, haer lichaem nau versedt,
 So dat ickse met recht, de schoonst' noem van de landen.

Verkiest het beste.

*Nieu Liedt.***Op de wijze: t'VVindeken daer den bosch afdrilt.**

RVsten en can ick nacht noch dach,
 Rusten en can ick nacht noch dach,
 Maer door liefd' maeck ick gheclach,
 Tallen tijden
 Moet ick lijden
 Druck, om dat mijn schreyenich hert
 Niet openbaren can zijn smert.

Ick weet niet hoe't my is belet /:/
 Want ick met een vast opset
 Was van sinnen
 Om mijn minnen
 Haer te openbaren ras,
 Maer de tongh t'hert contrary was.

In mijnen gheest ben ick ontstelt /:/
 Om dat ick door liefds ghewelt
 Niet en conde
 Met den monde
 Spreken, t'gheen het herte wouw,
 Doen ick was by dees weerde vrouw.

Can sy uyt mijne suchten groot /:/
 Niet bemercken mijnen noot,
 Soo verdwijn ick,
 Door liefd' pijnlick,
 Hoewel swyghen niet misdoet,
 Nochtans en ist altijd niet goet.

Gheest ende hert, t'is al bedroeft /:/
 Want daer't langh nae heeft ghetoeft,
 Sal't niet cryeghen,
 Door het zwyeghen:
 Want een bloothertighen man,
 Gheen schoone vrouw verwinnen can.

Of ick al had op plaets en stont /:/
 (Ick meen mijn liefs rooder mont)
 Om t'verclaren
 Mijn beswaren,
 Soo bezwijckt de moet door schaemt:
 Waer door mijn lief met recht my blaemt.

Nochtans hoop ick dat dees Godin /:/
 Die soo vast staet in mijn sin,
 t'Sal verschoonen,
 En beloonen
 Mijn liefd' en stil zwyghenthey,
 Met weder liefd' en vriend'lijcheyt.

Sangh.**Op de voys: *Espries qui souspirez, etc.***

NAe dien natuer en tijdt, my raden te beminnen
 Boven al datter leeft, een weert verheven vrou,
 Soo ben ick dick belaeen, becommert in mijn sinnen,
 Wie dat ick bieden sal, mijn onghevalschte Trou.

Begeerlickheyt my raet, de rijckdom nae te jaghen,
 En t'ooghe my (door lust) altijd op schoonheyt wijst.
 De dertel ydelheyt, zout proncken wel behaghen:
 Maer t'redelijck verstandt, de deucht voor t'beste prijst.

De Rijckdom (die voort t'best) veel menschen hier verkiesen
 Besit-men met veel sorgh, en commerlicken staet,
 Iae oock met prijckel van zijn Ziele te verliesen,
 Zoud ick dees lieven? neen, t'is best dat ickse haet.

De schoonheyt (t'is wel waer) can't ooghe licht bewegen,
 Want t'ooghe toch altijd, seer geern op t'schoone siet:
 Maer als ickt wel bedenck, en overlegh te degghen,

Soo is de schoonheyt by de deught te achten niet.

Het uytterlijck ghepronck, van costelijcke cleren,
 Dat meer uyt ydelheyt, als uyt de deuchde spruyt,
 En can noch deucht, noch eer, noch wijsheyt niet vermeren:
 Maer t'teghen-deel van dien, zoud-mer eer speuren uyt.

BESLUYT.

Daerom ghy Minne-Godt, die macht hebt te door-wonden
 Ons herten met de liefd', ick bidde u dat ghy
 My laet verlieven, noch versotten t'ghenen stonden,
 Op Rijckdom, Schoonheyt, noch op d'ydel pronckery.

Maer soo ghy weer een vrou, versiert met deugtbaer seden,
 En die de volghend' eer, blijft stadich altijdt by,
 Comt dan vry met u schicht, door-wonden al mijn leden,
 Ick sal tot haren dienst, ghewillich voeghen my.

Verkiest het Beste.

Nieu Liedt.

Op de wijze: Vande, *Engelsche Fortuyn*

Wat groote pijn,
 Wat droefheyt comt my aen:
 Wat macht toch zijn,
 Dat my dus heeft befaen.
 O *Cupido!*
 Ick voel ghy hebt gheraect
 Mijn hert alsoo,
 Dat my de doot ghenaeckt.

Mijn liberteyt
 Is my berooft eenpaer,
 Door de schoonheyt
 Van twee bruyn ooghen claer:
 De Heer die mocht
 Verthonen metter spoet,
 Soo wat hy docht,
 Soo creegh ick weder moet.

Maer eylaes hoe
 Sal ickt ontdecken haer!
 Want wat ick doe
 Sy wort het niet ghewaer!
 Oft immers (siet)
 En wilt zy t'niet verstaen,
 Meerder verdriet
 Mach my niet comen aen.

Ontmoet ick haer,
 t'Sy op een wech oft straet,
 Soo wordt voorwaer
 Verandert metter daet,
 Gansch mijn couleur
 Een ander verfwe comt,
 t'Hert vol ghetreur
 Lijdt pijn onbeschroomt.

Legh ick (nae lust)
 Opt bed om slapen soet,
 Ick heb gheen rust,
 Om haer ick dencken moet,
 Droom met bedroch
 Bringht my somtijdts wel voort,
 Dat ick sal noch
 Van haer worden verhoort.

Dan dunckt my saen,
 Dat ick de liefste sie
 Recht voor my staen,
 Om my haer hulp te bien.
 Maer eylaes och!

t'Is al *Morphei* werck

Enckel bedroch,
Soo ick te recht wel merck.

Als ick ghedenck
De gracy, die sy heeft,
t'Lieflijck ghewenck,
En t'spreken seer beleeft,
Het soet gheclanck
Van haer stem musijkael,
Soo blief ick lanck
Sonder teken, oft tael.

Want mijnen gheest
Dan op gheheven wert
In s'Hemels feest
Sonder pijn ofte smert,
Dwijnt ende swerft
Ontrent de liefste schoon
Eer t'lichaem sterft
Op hoop van eewich loon.

Aensiet schoonlief
t'Iammer van u dienaer,
Doet hem gherief,
Thoont hem u liefde clær:
Of den doot fel
Moet ick besueren drae,
Zijt niet rebel,
Maer neemt my in ghenae.

In swerelts pleyn
En sal ick minnen gheen,
Dan u alleyn
Waert ghy daer-me te vreen:
Want nyders quaet
Conen my deren niet,
Als ghy haer raet
Slechts wilt ontberen yedt.

Prince.
Princesse schoon,
Wilt dit in danck ontfaen,
Want u persoon
Is dit ter eer ghedaen:
Al is const slecht
t'Ghedicht seer weynich sluyt,
t'Hert is oprecht
Daert altemael uytspuyt.

Een Ander.

Op de selfwe wyse.

*F*ortuna quaet
Ghy valt my heel rebel:
*M*omi verraet

Ghy doet my groot ghequel:
Anteros vel
 t'Fy wat hebby ghewracht,
 t'Is u op-stel,
 Dat my mijn lief veracht.

Ick, die gheleen
 Heb *Actaeons* torment,
 Heeft sy (soo't scheen)
 Ghethoont haer liefde jent,
 Seer reverent
 Ghegunt tot een beloon,
 Dat ick present
 Mocht comen haer persoon.

Hier door soo was
 Mijn hert altijd verblijdt,
 Want druck ghenas
 Door rechte vreucht altijdt:
 Want met jolijdt
 Waren wy dick vergaert
 In *Venus* crijdt,
 Daer *Cupido* cracht baert.

Maer lacy siet
 Het is nu seer verkeert,
 Want ghy lief vliet
 Van my, en refuteert
 My, als onweert
 t'Ghebruyck my voor ghejont:
 Maer ghy rompeert
 Niet my, maer u liefs gront.

Prince.

Princesse soet
 Hoe wel ghy my veracht,
 Nochtans ick moet
 V minnen door de cracht
 Van liefde heet,
 Die in mijn herte woont,
 Zijt oock bereet,
 Liefd, met reyn liefde croont.

Reyn liefde Croont.

*Vrinschap te thoonen sonder gonst,
 Dat is een aert van Iudas const.*

Sangh.

Op de voys: *Curante brande. of, Ick hebber een uytvercoren.*

EYlaes liefde u crachten// groot
Doen mijn hert schier versmachten// doot

Door een ghedeurich //pijn:
 Maer mocht ick erven
 Die ick moet derven,
 Ick zoud niet treurich// zijn.

Die my dees pijn draghen// doet,
 (Dat t'herte treurich claghen// moet)
 Is van schoonheyt soo rijck,
 Dat hier op eerden
 (Hoe groot van weerden)
 Niemand is haers gelijk.

Seer net alle haer leeden// zijn,
 Haer tongh begaeft met reeden// fijn,
 Gheeft een soo claren clanck,
 Dat sy te deeghen
 Elck can beweeghen,
 Door haren soeten sanck.

Sy heeft twee bruyne ooghen// claer,
 Waer door ick moet verhooghen// haer
 Boven des Hemels licht:
 Want sy mijn pijnen
 Can doen verdwijnen,
 Door haer vriendlick ghesicht.

Haer lipkes root Coralich// sacht,
 t'Mondeke dat lojalich// lacht
 Hout my door liefd in dwanck:
 Wou sy mijn suchten
 Toch eens doen vluchten,
 Ick zoudt haer weten danck.

Dees schoonste der *Godinnen*// eel
 Is weerdich te beminnen// veel,
 Door haer zedich gelaet,
 En vraey manieren
 Die haer versieren,
 Boven eenich sieraet.

Maer wat macht my toch baten// al,
 Dat ick sonder aflaten// sal
 Beminnen dese maeght,
 Die t'ghenen tyden

Acht op mijn lyden
Hoe seer t' mijn mont haer claeght.

Verkiest het Beste.

In mijnen grooten// noot

Op de wijze: Van Labure.

IN mijnen grooten// noot
Roep ick cracht en ghewelt// ontstelt,
Comt wilt my stooten// doot,
Of laet my onghequelt// int velt,
Sult ghy// dus my
Vervolghen seer
Staegh in oneer,
O Conick heer
Wijckt van veer.
Want ick u niet begeer.

En wilt niet schenden// my
Die u noyt eenich leed// aen deed:
Wilt van my wenden// vry
Eer ghy mijn eer seer wreed// verdeed,
Ick sal// doch al
Mijn leven// siet
V gheven// niet,
Waer door gheschiet
V herdt verdriet,
Oft ghy my schoon eerbiet.

Steldt u te vreden// doch,
En laet vervolghen staen// voortaan,
t'Is meer als reden// noch
Dat ick sal u vermaen// afslaen,
Mijn naem// mijn faem
Die eerlijck bloeyt,
En deuchtlick groeyt
Niet af en snoeyt,
Noch uyt en roeyt
Hoe zeer u des oock moeyt.

Denckt O ghy wreede// Prins,
Hoe seer ghy altoos meucht// in deucht
Met goede reen, nae wins
Vercryghen altijd vreucht// verheucht:
Maer laet// (dit quaet)
Vervolghen: want
Weest gheen Tyrant,
Dat *Venus* brant
V niet heel en ontmant.

Een ander.**Op de wijze: *Cupido triumphant.***

AEn hoort O liefste soet
 (Seer gratieus van sinnen)
 Mijn lijden doch eens boet,
 En laet my troost ghewinnen
 O lief// O lief!
 Oft ick verbrand van binnen
 Voor-waer// voor-waer,
 Och! troost my, u dienaer.

Mijn hert dat is door-wont
 O lief! met *Venus* strale:
 Maer u lachende mont
 Can ghesesen mijn quale
 O lief// O lief!
 Ghy zijt de principale,
 Die mijn// die mijn
 Can ghesesen, dees pijn.

Mocht ick u eens oprecht
 Vertellen alle zaken,
 Hoe dat ick ben ghehecht
 Al door dit vierich blaken
 O lief// O lief!
 Ghy zoudt wel conen staken
 Den brandt// den brandt,
 Die *Venus* in my plandt.

Mach ick O Eedel greyn
 Van u gheen troost verwerven:
 By *Pyrami* Fonteyn
 Sal ick van rouwe sterven,
 O lief// O lief!
 Mijn hert al daer door-kerven
 Met t'sweert// met t'sweert,
 t'Welck mijn jonck leven deert.

Ten sal u baten niet
 (Reyn mondeken sucadich)
 Als ick (door dit verdriet)
 Moet sterven onghenadich,
 O lief// O lief,
 Zijt nu doch wel beradich,
 Comt voort// comt voort
 Gheeft my een troostlick woort.

Lief u reyn ooghen claer
 Die blincken, als Christale,
 V lipkens zijn voorwaer
 Soo root, als een Corale,
 O lief// O lief,

Zeer vriendelijck ter tale,
In deucht// in deucht
Zijt ghy, die't hert verheucht.

Ghy zijt van lit, tot lit
 Suyver ghelijck *Diane*:
 V halseken seer wit
 Dat is ghelijck een swane,
 O lief// O lief
 Ick en can niet vermane,
 t'Sieraet// t'sieraet
 Dat u oock seer wel staet.

Wout ghy (O Eedel vrou)
 Mijn liefde eens ghedencken,
 En dat ick u mijn Trou
 Wt liefden eens mocht schencken,
 O lief// O lief
 Al door Vrou *Venus* wencken
 Ghereet// ghereet
 Zou blussen mijn brant heet.

Want door vrou *Venus* cracht
 Wort mijn hayr af gheschooren:
 Ick verlies al mijn macht,
 Den moet gheef ick verlooren,
 O lief// O lief,
 Mach ick gheen vreucht orbooren,
 Seer saen// seer saen
 Sal al mijn jeucht vergaen.

Ick hope noch den dach
 Dat ick sal troost ontvanghen,
 Dan sal sonder verdrach
 Ick blussen mijn verlanghen,
 O lief// O lief
 Neemt tot my eens u gangen,
 En wilt// en wilt
 My haest vertroosten milt.

Prince.

Adieu Princesse soet,
 Wilt my reyn liefde toghen
 Dan sal ick metter spoet,
 V lief altijd verhoghen,
 O lief// O lief,
 En my tot uwaerts poghen,
 Ionck-vrou// jonck-vrou
 Blijft my in liefd ghetrou.

Ick hoop, en volherdt.

*Ter eeren van u,
 Om wien t'hert treuren// moet,
 Om dat ghy (als nu)
 My gheen Faveur en// doet.*

Trov-Dicht.

Int midden vande locht, heeft *Iupiter* een Camer,
 Van claren *Diamant*, ghesmeten met de hamer
 Van *Mulciber* zijn zoon, die daer heeft inghestelt
 Al datmen noch ter tijdt, van *Iupiter* vertelt.
 Hoe dat de oude Vrou, de Moeder aller saken,
 Natura liet een schoon en blijde maeltijdt maken,
 Doen t'aerderijck eerst stont, en doen het groote velt
 Des Werelts eerstmael was op zijnen gront gestelt.
 Het lach noch woest en wilt, de soete naem van Minnen,
 En was noch niet bekend, noch niemant was van binnen
 Gheschoten van de soet, en lieffelijcke smert,
 Die uyt de ooghen comt gheslopen in het hert,
 Dewyle dat sy dus de clare wijnen schoncken,
 En namen in de handt, en vroyelijck uyt droncken,
 Neemt *Iupiter* een cool, en schildert met de handt
 Een beeldt, een wonder beelt, beneden aen de wandt.
 En neemt twee pont venijns, (daer de God der minnen
Cupido nu bestrijckt, zijn doodelijcke pinnen)
 En strijckt dat aen de mondt, en lippen heel rontom,
 Aen d'ooghen boven al: en wendet om end, om.

De *Goden* saghen toe, en werden seer verslaghen:
 Zy creghen in het sien, ten eersten goet behaghen,
 Tot dat een soet coorts haer in het herte quam,
 Ghecropen meer, en meer, die haer den sin benam.
 Sy waren seer verheucht, en loeghen in haer pijnen,
 Men wist niet wat het was, men haelde Medecijnen,
 Haer ader wert ghetast, men vraechde naer het quaet,
 Men vraechde naer de sieckt, men vonter gheenen raet.
Natura ginck terstont, en liet het werck naer trecken,
 De werelt door en door, en ginck een volck verwecken,
 Veenijnich van ghesicht, seer wonderlijck van sin,
 Dat noch tot desen tijdt heeft gants de werelt in
 Men wist niet wat het was het aertrijck was vol roeren,
 De menschen waren bangh, sy wouden crijch gaen voeren:
 Met cracht en met ghewelt, met yser, ende vier
 Gaen jaghen wederom dat nieu gheboren dier.
 Sy wouden in gheschil met al de *Goden* treden,
 End' ydel laten staen haer landen ende steden.
 Men wasser van vervaert, men wister gheenen raedt,
 De een die sloot zijn oogh, de ander badt ghenaedt,
 De derde riep om hulp: sy creghen soete wonden,
 Men hiet het toverij. Tot datmen heeft ghevonden

Een goede Medecijn, de welck verborghen was
Wel neghen hondert jaer in *Venus* gulden Cas,
Een goede Medecijn bekent in alle landen,
Van soentjens tsaem ghemengt, en worsteling' der handen,
En lieffelijck ghesucht, en wat ontrent den schoot,
Dat niemant Maeght en laet, en niemant doet de doot.
Dees soete coorts is nu ghemeyn in dese tijden,
En wonder wel bekent. Ghy moetet oock belyden
Heer *Bruydegom*, dit is, dit is dat soete quaet
Dat u doen commen heeft in desen blyden staet.
Heer *Bruydegom* ghy saeght, ghy saeght de suyver stralen
Van t' menschelijck ghelaet, dat heeft u hert doen dwalen,
Ghy wiert, ghy wiert gans swack, de soete coorts quam in,
En nam den wijsen raedt, betooverde den sin.
Den brandt quam tot het hert, al de ghedachten swommen
Int midden van het vier, men wist niet te becommen
Tot hulp van dese sieckt', tot troost van dese pijn,
Haer onghenadich hert, moest eerst versadicht zijn.
Haer aensicht is gheweest, de pijnbanck van u herte:
Haer ooghen zijn gheweest de beulen van u smerte,
Die hielden u vast aen, en met een herden bandt,
Zy boeyden dijnen sin, zy boeyden dijn verstandt.

Maer nu ist eens ghedaen, het yser is ghebroken,
 De banden zijn ontgaen, de boyen zijn ontloken,
 Neemt desen tijdt tot hulp, en om ghesont te zijn,
 Omhelst dat selve quaet, en blust daer met de pijn:
 Het heeft een groote cracht om quetsen en ghenesen,
 Het was al het verdriet, het sal de wellust wesen,
 Het was de pijn, de smert, het sal nu zijn de lust,
 Het was de ongheneucht, het sal nu zijn de rust.
 Den schoonen nacht comt aen, siet de vergulden *Goden*,
 De *Sterren* kijcken uyt, dat zijn de gulden boden,
 Die *Venus* aen dy sendt, die segghen het is tijdt
 Te voorderen de saeck, te voorderen den strijdt.
 Ons werck comt aen, wy gaen, wy sullen voort gaen halen
 De oorsaeck van u coorts, de oorsaeck van u qualen,
 Al staet sy by haer volck omringht aen alle cant,
 Wy sullen haer nochtans dy leveren in d'handt.
 Nu ghy, O lieflijck volck, Ionckvrouwen wijckt ter zijden,
 Ghy die de *Bruydt* bewaert, en wilt niet met ons stryden,
 Gaet troost haer voor het lest, en gheeft den lesten soen,
 Het ander dat ghy laet, dat sal den *Bruyd'gom* doen.
 Gaet aen vrou *Bruyt*, gaet aen, den *Bruydegom* wacht binnen:
 Gaet aen vrou *Bruydt*, gaet aen het soete spel der minnen,

Gaet aen onnosel schaep, gaet aen onnosel lam,
 De lesten tijdt is hier, die noyt voor u en quam.
 En zijt doch niet bevreest, ick ben u borgh ghebleven,
 Dat ghy in desen strijdt behouden sult u leven,
 En weest doch niet bevreest, het ghene datmen doet
 En is niet om het lijf, den strijdt is sonder bloet.
 En weest doch niet bevreest: ghy sult den maeghdom laten,
 Die niemant goet en doet, noch niemant en can baten.
 Het is een ydel naem, den maeghdom en is niet,
 Die niemant niet en tast, noch niemant niet en siet,
 Hy is gheen visch, noch vleesch, de wijste van ons allen,
 En weet niet wat hy zy. Hy can oock licht ontvallen,
 En sluypen door de handt. En weest dan niet vervaert:
 Want die hem dus verliest, die heeft hem best bewaert.
 Heer *Bruydegom* ghy moet gaen midden in u pijnen,
 Heer *Bruydegom* ghy moet gaen nemen Medecijnen,
 En sweeten uyt de coorts, en sweeten uyt de pijn,
 Die anders niet en can te recht verdreven zijn.

S. D. N. H.

Bruylofts-Liedt.

Op de wijze: Schoon jonckvrou ick moet u claghen.

*EEnen staet weet ick op eerden
Die my wel aen staet:
Wijs, die dien seer wel aenveerden,
Vry van sonde quaet.
Dat is t'Huw'lijcx staet vol eeren,
Van Godt inghesteldt,
Die t'gheslachte doet vermeereren,
In des werelts veldt.*

*Wel gheluckich ghy te achten,
Nieu ghetroude zijt,
Dat ghy nu van twee gheslachten,
Maket een verblijt.
Godt de Heere will'u gheven
zijnen zeghen milt,
End'u soo bly laten leven,
Als ghy selven wilt.*

*Ghenen voorspoet dien ontbreket,
Die hier Heylich leeft,
En de sonde van hem steket:
Godt hem alles gheeft.
Zijn gheslachte seer vermeeret:
Dat salmen oock sien
Aen u (Godt maer hertich eeret)
O ghy jonghe lien.*

*Ghy sult sien uyt uwen Zade
Vele kinders soet,
Die onnosel in het quade
Comen te ghemoet.
Lachen, cussen, ende strelen
Sullen sy seer bly,
En u herte vriend'lijck stelen
Comen aen u zy.*

*Aen den disch als groene rancken
Sullen sy al staen,
Met u Godt den Heere dancken
Voor al zijn weldaen.*

*Dat hy soo milde ghevet
Steeds in overvloedt.
Dat ghy t'samen blyde levet,
Vol van alle goedt.*

*O des goetheyt en genade
Nemet danckbaer an,
Wachtet u van al het quade
Dat u schaden can,
So sal Godt u zeeg'nen sere,
Ende met u zijn.
Die leeft in de vrees des Heere,
Levet sonder pijn.*

Sangh.

Op de vooys: *Galiard Itali.* Oft, *Mijn oogskens weenen*, etc.

EEn bloemke sierich
Schoonder noyt gheene
Int t'hert alleene
Spant sy de Croon,
Dies ickse vierich
Bemin certeene
In s'werelts pleene,
Leeft gheen soo schoon.

Sy is van zeden,
En vraey manieren
Niet om versieren,
Als *Pallas* wijs
Gheeft sy oock reden
Seer goedertieren,
Al haer bestieren
Is seer propijs.

In t'aenschijn jeuchdich
Sietmen clær blincken
d'Oogkens die Wincken
Mijn hert tot haer.
Wou zy eens deuchdich
Mijn pijn ghedincken,

En my troost schincken
In't lyden swaer:

Dan soud' mijn suchten
En swaerlijck lyden
Seer haest verglyden,
En mijn hert souw
Met veel ghenuchten
Hem seer verblyden,
Tot allen tyden
Heel vry van rouw.

Prince.

Princesse goedich
Deughtsame vrouwe,
Wilt eens aenschouwe
Mijn groote pijn.
Comt laet my spoedich
Met *Venus* douwe,
Eer ick van rouwe
Gheheel verdwijn.

Verkiest het Beste.

t'Samen-sangh.

Op de wijze: *Schoon jonc heerken. hues en trouvve.*

Schoon jonckvrou, wiens eerbaer zeden,
Hebben ons soo seer bekoort,
Dat elck luystert naer u reden
Die ghy brengt met wijsheyt voort,
V ooghjes treken t'ghemoet,
Soo den seyl-steen t'yser doet.
Ghy behaegt// man en maeght
Door u deughden,
Elck tot u goe jonste draeght.

V goe manieren verstandich,
En u schoonhheyt welghedaen
Maken menich watertandich,
En ghy blijft vast selven gaen
Vruchteloos slijten u tijt,
Dies ghy recht ondienstich zijt
Als Leegh-lant// t'welck playsant
Zoude draghen
Vruchten, waer het maer gheplant.

Dochter.

Ionghelinck vol schamper heden,

Ghy prijst my doch al te seer,
 Ick heb mijn ghesonde leden:
 Boven gout bemin ick eer.
 Ick danck Godt voor zijn weldaet,
 En houd' my in desen staet,
 Want men mach// al den dach
 Niet ontrouwen.
 Daerom neem ick goet verdrach.

Siet de roosen inde hooven
 Schoonder ende langher staen
 Op haer struycken, als van booven
 Sy den dauw, en son ontfæen,
 Dan den ghenen diemen pluckt,
 Die haest zijn verongheluckt:
 Want haer blaen// haest vergaen,
 En verwelcken,
 Reuck en fleur is haest ghedaen.

long-man.

Neen jonckvrou, de rooskens schoone
 Op haer strucken uyt ghestreckt,
 Wijt en breet elck een ten thoone,
 Op haer schoonheyt wel perfecte,
 Laeten oock haest hanghen t'hoofd,
 Want de Zon haer fleur berooft:
 Of de wint// die verslint
 Al haer bladen,
 Datmen nauwlijcx een en vint.

d'Hovenier siet gheeren bloeyen
 Zijne bloemkens inden hof:
 Maer veel liever vruchten groeyen,
 Wanneer t'bloeyssel al is of,
 t'Welck nochtans t'ghesicht vermaeckt,
 En wiens reuck het herte raeckt:
 Maer beducht// om de vrucht
 Profitabel,
 Neemt daer in meer zijn ghenucht.

Dochter.

Vroom jonc-heer u cortocien,
 Met ghelijckenissen loos
 Zijn verstaen, maer niet bedyen:
 Want het fundament is broos.
 Vryicheyt ick seer bemin.
 Alleen ick gherust my vin.
 Los, en vry// leef ick bly
 Onbegreepen,
 Nae mijn eyghen fantasy.

Men seyt nu tot ons *Matresse*.
 Elck een noemt hem *Serviteur*:
 Maer seer haest verdraeyt dees lesse,

Als des bruylofts feest is deur,
Dan *Matres* haer dienaer dient.
Serviteur hem haer meester mient.
Want den mondt// spreekt wel rondt

Schoone woorden,
Maer gheveynst ist herten gront.

Ionc-man.

Men siet oock wel schoon vriendinne
Menich vrouwe meester zijn,
Die uyt vrees en niet uyt minne,
Haer goe man moet dienen fijn:
Maer t'is best daer met accoort
Ider heeft dat hem behoort,
Inden echt// moet oprecht
Liefde wesen,
Met ghetrouwicheyt ghehecht.

Dus Ionc-vrouw laet u bewegen,
Tot des houw'lijcx eerbaer vreucht,
Daer meer troost is in gheleghen,
Dan in dees eensame jeught,
Een pertuer kiest naer u sin,
Al heeft hy wat goets te min,
Zijn ghemoet// wort eerst vroet,
Leert hem kennen,
Eer ghy liefdens teecken doet.

Dochter.

Ionghelinck u diviceren
Schijnt te hebben wat ghelijck.
Ghy zout my by nae bekeren,
Met welsprekende pracktijck:
Ick wil geren zijn gheleert,
Alst met reden accoordeert,
Want niemant// hoe constant
Hy mach wesen,
Heeft zijn sinnen inde hant.

Men seyt datter comt een uyrken,
Dat *Weygher-niet* is ghenaemt:
Als een lieffelijck pertuyrken
Met het jaewoort zijn versaemt,
In Godts hant beveel ick my,
Die gheef, dat my Salich zy:
Dus alleen// of met een
Nae zijn wille
Stel ick my gherust te vreen.

Ist dat ghy mint// vveest niet verblint
Soud' ick u raden:

Maer mint, en siet// soo salt u niet,
Of vveynich schaden.

Sonnet.

*Ay droeve suchten, die staegh uyt mijn lippen vloeyen!
 En wilt niet swerven langh, in d' ydel breede lucht,
 Maer gaet tot mijn vriendin, laet horen haer t'gerucht
 Van mijn bedroefde ziel, schier doot door t' vierich gloeyen,
 Op hoope oft sy vvou, haer eens te my-waerts spoeyen,
 En drieven door haer glans, mijn lijden inde vlucht,
 Soo zoud' verdreven zijn, mijn droef-peynsich geducht,
 En mijn verdvvenen vreugt, zoud' vveer int herte groeyen.
 Die my dus suchten doet, ick meer, als my bemin:
 Hoe straf dat sy valt, ick noem haer mijn vriendin.
 Och mocht ick na veel pijn! haer jonste noch vervverven.
 Mocht ick na veel ghebe'en, vercryghen noch ghenaed'
 k'Soud' omhelsen met lust, dit quaed, dit soete quaed,
 Dat my op eenen dach vvel duysent mael doet sterven.*

Verkiest het Beste.

Liet.**Op de wijze: *Och mocht ick eens sien, Het eynde van mijn smert.***

Nymphe, die my wont met eenen schicht seer soet
 Eylaes waerom wilt ghy met spoet,
 Vluchten voor my, die leeft in druck, en pijn,
 Als ick derf u aenschijn.

Ach ghy voert met u triumphelijck ten thoon
 Van mijn hert, en ghemoet de croon,
 En laet de rest tot roof, alsoomen siet,
 Van droefheyten en verdriet.

Den Hemel seer beroert, verandert zijn colour,
 Om u vertreck, en mijn doleur,
 En zijn tranen doen my swemmen voorwaer
 In dees woestijne swaer.

Phoebus selfs verliet op u *Diana* schoon,
 Vliedt van ons, en volcht u persoon:
 Soo dat dees plaets, die ghy t'samen verclaert,
 Blijft duyster desolaet.

Maer soo u noch can beweghen druck en pijn,
 En u barmherticheyt diwijn:
 Soo troost my lief met een hoop in mijn li'en,
 Om u weer haest te sien.

Responce.**Op deselve voys.**

O Mijn toeverlaet, troost u: claeght niet so seer
 Om mijn vertreck, maer siet veel eer,
 Hoe mijn Natuer noch is tot u bereyt
 In dit mijn droef afscheyt.

In mijn swaren ban, en voer ick niet met my,
 Dan droefheyten en Melancholy:
 En u hoogh hert, dat hem hier gans toe wendt
 Heeft nu vreught sonder endt.

Aura gheleyt my, en brengt my weer ghesont,
 En met mijn licht gheneest u wont:
 Want het verdriet, dat ick heb in u pijn,
 Is my bitter fenijn.

Ghy sult noch wel eens mijn liefde winnen teer,
 Als ghy die houden wilt in eer:

Want die *Son* claer, die ghy seer hebt bemint,
Is gansch op u ghesint.

Het is u licht hert, en onghestadicheyt,
Die u doen leven in droefheyt.
Maer eylaes lief! om t'eynden al u smert,
Soo schenck ick u mijn hert.

Mascurade, Van een rijcken Boer, end' een spijtich Meysken.

**Gaet op de voys: Van d'Enghelsche Mascurade. Of, vvy backten
boeckvveijten coecken. etc.**

*Den Boer ontmoet// een Meysken soet// hier by der weggen,
Dies den Boer docht// t'geen ic lang socht// comt my hier tegen.
Den Boer terstont// goet zeeus goet ront// vryd t'meysken vaerdich:
Maer t'meysken loer// weet met den boer// te spotten aerdich.*

Boer.

Ick bemin een soo soeten// dier,
Soo vraeyen Venus kint:
Ick hoop sy sal my moeten// hier,
My dunckt ick siese gint.
Weest seer ghegroet
Moy meysken soet,
Van die u meest bemint.

B. Schoon kint ick moet u vragen// wat:
Hoe ver sult ghy noch gaen?

Meysken.

Long man hoort mijn gewagen// plat,
Daer en leyt u niet aen.
B. Schoon kint waer deur
Spreeckt ghy soo steur,
Heb ick u yet misdaen?

B. t'Is om vrientschap te maken// goet,
Dat ick by u blief staen.

M. Ghy cont my niet vermaken// bloet,
Ghy moecht wel verby gaen.

B. Hoe sal ick toch
Nu praten noch,
Dat ick mach troost ontfaen?

B. Schoon kint wilt overlegghen// stil,
Dat ick ben rijck en schoon.

M. Ghy bent dat ick niet segghen// wil,
Ick acht u niet een boon.

B. Ay liefste laet
Toch af dees praet,

En gheeft u dienaer loon.

B. Om dit verschil te slechten// moer,
Laet ons wat sitten ne'er.

M. Soo sat ick by een rechten// boer,
Dat doen ick nummermeer.

B. O neen mijn kint,
V wel besint,
Men noemt my een Lants-heer.

B. Want ick heb eyghen landen// veel,
End' oock veel beesten sterck.

M. Iae, k'siet wel aen u handen// geel,
Ghy doet veel beeste werck.

B. Soet meyske bly,
Ghy spot met my,
Soo ick wel claerlijck merck.

B. Dies ick wel met versuchten// mach
Van u nemen mijn keer.

M. k'Wou dat ick u al vluchten// sach,
En nummer comen weer.

B. Wel adieu dan,
Ick scheidy can,
Men vinter oock wel meer.

Verkiest het Beste.

Liet.

Op de wijze: *Gho fro mo vvindo, etc.*

EEn suyverlijck kersouw// op trouw
In mijn hert spant de croon// seer schoon,
Die my bekent// is:// maer nu absent// is.
Haer schrief ick desen brief// als lief.

Sy heeft twee lipkes root// mijnjoot.
Haer ooghjes als robijn// van schijn.
Haer borstjes ront// zijn:// sy heeft doorwont// mijn
Al door haer wesen soet// en goet.

Haer leden als Albast// ghepast,
Blincken als *Phoebus* claer// voorwaer,
Die inden troon// leeft// en haer voor loon// heeft
Verciert, met veel schoonheyt// planteyt .

Mocht ick als een dienaer// van haer

Vercryghen noch te loon// de croon,
Die haer vereert// is// als die't weert// is
Van *Venus* de Godin// uyt min.

Als dan soud' ick dit greyn// certeyn
Bethoonen mijn faveur// te keur,
Wt liefde soet// hier// met mijn ghemoet// fier,
Nae mijn vermoghen cranck// eer lanck.

Prince.

Princesse diamant// playsant,
Peynst eens om u dienaer// eerbaer,
Die heel in pijn// leeft: hem medecijn?// geeft,
Door u mondeken root// t'is noot.

[Iaers jeught bloeyt elck voghel sinckt]

Op de wijze: vanden *Lammetacie vande Graeve Essex,*

IAers jeught bloeyt elck voghel sinckt.
Al wat leeft tot vreuchde tracht.
Liefd' my alleen tot claghen dwinckt:
Want, bethoont zijns ramspoets cracht:
Siende mijn lief my nu verlaet,
Ho, ho! wat een ellende!
Ho, ho, zy noyt en bekende,
Wat een ghequel my deed, desen staet.

d'Oude aerd becleet zijn vel,
Met eel groen, wech ist grijs haar.
Mijn jeught treurt, en seyt vaert wel:
Blinckende Zon schijnt hooch claer.
Siende mijn lief my nu verlaet,
Ho, ho! etc.

g'Lijck den dou t'groen gras verquickt,
Ende t'jongh teer spruytjen voet:
Soo diep sucht, van tranen hickt
Mijn ghedacht bitter als roet.
Siende mijn lief my nu verlaet,
Ho, ho! etc.

Had liefd' maet, t'hert waer verlicht:
Maer eylaes mijn trou ghemoet
Thoont onmaet uyt zijn ghesicht,
d'Welck mijn hert staegh bloeden doet:
Siende mijn lief my nu verlaet,
Hy, ho! etc.

Prince.

Waer is d'hoop, druck lydens troost?
Die recht voort gheen vrees verteert.
d'Hoop van schaemt root bloedich bloost:

Want de vrees hem sterck uyt weert.
Siende mijn lief my nu verlaet,
Ho, ho! wat een ellende!
Ho, ho, zy noyt en bekende,
Wat een ghequel my deed, desen staet.

Sonnet.

*Ghelijck t' vermoeyde hert, na jagers snel ontvluchten,
 Verlangt naer een fonteyn, om zijnen drogen borst
 Te laven met het claer water, daer hem na dorst:
 So oock verlangt mijn ziel, met een gestadich suchten
 Na u mijn weerde vrou, fonteyn van mijn ghenuchten,
 Die door u schoonheyts glans, t' vier in mijn herte porst,
 So dat noch killend' sneeuw, noch coude vriesich vorst,
 Dit vier can dempen uyt, t' vvelc my doet treurich duchten.
 Och vvaert dat ghy eens vvout, uyt mededoghen slaen
 V oogen op de mijn, die staegh vol tranen staen!
 En op mijn droeven mont, die niet en doet als claghen.
 Ick hoope dat ghy sout, beveecht int herte zijn,
 Om blusschen dese brant, om blusschen dese pijn,
 Die ick in-vvendich moet, om uvvent vville dragen.*

Verkiest het Beste.

Liedt.**Op de wijze: *Wt liefden siet// lijd ick verdriet.***

Mijn gheest, mijn sin,
 Mijn hert niet min
 Hem nu heel gaet verblyden,
 Om dat ick vry,
 Mach comen by,
 Schoon-liefken aen u zyden.

Aenschout den tijdt,
 Die met jolijdt
 Zijn vreuchde gaet verthoonen.
 Laet nu ons tween,
 (Mijn liefste reen)
 Ons droefheyt eens verschoonen.

Rijp is de vrucht,
 Door des Meys lucht:
 De bloemkens delicate
 Staen nu int velt
 Seer groen ghestelt,
 Wy sullen t'samen prate.

In huys bedroeft
 Nu niet vertoeft,
 Ontfanght der Meyen geure.
 V Ieught seer fier
 Tot u playsier
 Bringht nu al buyten deure.

Aen merckt mijn hert,
 Dat sonder smert
 V liefde niet can missen.
 Al in het groen
 Zijdt ghy van doen,
 Om droefheyts qual te slissen.

Vreucht bringht nu by
 Met herten bly,
 Voor elcken compangie.
 V fris ghemoot,
 V vryheyt vroet
 Bevrijdt ons van inwye.

Aen u staet al
 Int groene dal,
 Om vreuchde te orbooren.
 Sydy absendt,
 Soo ist te endt:
 Ons blijdschap blijft verlooren.

Noyt soeter staet
 Als uwen praet

Comt eens uyt volder herten:
Al watter is,

Dat wort dan fris
Vrolijk al sondere smerten.

Comt voor den dach,
t'Voghels gheslach,
Laet ons dat gaen aenhooren.
V blyden gheest,
(Voor minst en meest)
Can alle droefheyt stooren.

Om u alleyn
Int groene pleyn
Ick my nu gae begheven.
Mijn vreucht, mijn sin,
Ick by u vin,
Door u paysierich leven.

Nu wil ick stoudt
Int groene woudt
Mijn liefd u gaen verclaren,
Wilt ghy slechts: want
Door liefden bandt
Ick met u wil vergaren.

Schoon-lief bemindt
Die u besindt
Gheheel heeft metter herten.
Wat ghy begeert,
Dat is my weert,
Al sout mijn sinnen smerten.

Thoont liefde, Lief,
Tot mijn gherief,
Vergheft mijn liefde trouwe:
Ick blief constant
Al met verstant,
Voor u mijn schoon kersouwe.

Eens om hem peynst,
Die niet en veynst
Zijn liefde u te tooghen:
Ick ben in ly,
Liefste perty,
Om u twee schoone ooghen.

Ick vind oock seer
Mijn sinnen teer
Tot u schoon maeght gheneghen.
V borstkens rondt,
V roode mondt,
Doen dick mijn hert bewegehen.

Prince.
Nobel Princes,
V inteles
Wort my van veel ghepresen:

Maer mijnen sin

(Siet het wel in)
t'Behoort noch meer te wesen.

C. M. V.

Liedt.

Op de wyse: Vande, *Engelsche Fortuyn*.

*Schoonlief en mach
V hert beweghen niet,
Mijn swaer gheclach,
En woorden vol verdriet,
Och! nempt toch acht
Op mijn hert vol torment,
t'Is in u macht:
Eenich solaes my sent.*

*V hert certeyn
Moet yser zijn of stael.
Of soo ick meyn:
Steenachtich hardt metael.
Want waert soo niet,
Ghy zout zijn ghemoveert;
Door t'swaer verdriet,
t'Welck mijn jonck hert torbeert.*

*Snachts als men plach
Te legghen in zijn rust,
Soo maeckt ghewach
In my t'vier ongheblust.
Ick neem den ganck
Naer u schoon-lief ontrent,
Daer maeckt gheclanck
Soo menich instrument.*

*Die sterren claer,
Die stralen vande Maen,
Schijnen voorwaer
Beweeght met my te staen:
Maer u ghemoet
Blijft altyds opstinaet,
Siet wat ghy doet
Schoon-lief, eert t'is te laet.*

Clach-Liedt.

Op de voys: *In een prieel vol ruyckende Roosen, ect.*

GHeheel vergaen zijn al mijn genuchten,
 t'Herte leyt in duchte,
 En druckelijck beswaer:
 Want die ic min, gaet *van* my wech vluchten
 Dies ick met versuchten
 Singh dees droewighe maar!
 O *Cupido* thoont u cracht toch aen haer,
 Door u Godtheydt manierich,
 En uwen pijl recht-stierich,
 Op dat sy my oock vierich
 Bemindt, uyt liefd' eerbaer.

Als *Arethus*' gaet sy my verachten,
 Die ins'waters grachten
 Van *Alphéo* werdt gesien:
 Maer sy en wou zijn comst' niet verwachten,
 Dies hy met droeve clachten
 Riep, O! waer wilt ghy vlien?
 Maer sy gheheel verachtende dien
 Stem, maeckten haer aen't loopen,
 Dies moest hy druck becoopen:
 Dus blief ick oock benoopen,
 Mach my gheen Troost gheschien.

Als *Hercules* door t'fenijn seer gloedich
 t'Inghewandt soo bloedich:
 Soo lijd' ick oock ghequel.
 Want door liefd' heet, ist lichaem verwoedich,
 Iae gheheel mismoedich,
 Door die pijn seer fel.
 Och! wou de liefst' toch nu eens comen snel,
 Mijn groote pijn aenschouwen,
 En mijn swaerlick benouwen,
 Ick hoop het soud' haer rouwen,
 Dat sy my is rebel.

Hoop blijft my by: troost is my ontweken.
 By *Tant'ulus* gheleken,
 Mach ick wel wesen siet,
 Die seer diep light in des waters beken,

Met groot doorst ontsteken,
 En hy can drincken yet.
 Alsoo ligh ick oock inder minnen vliet,
 En hake met begeeren
 Nae mijn liefste vol eeren,
 Maer mijn druck moet vermeren:
 Ick can verwerven niet.

Och! mocht ic als *Leander* den vromen,
 (By mijn liefste comen)
 Diemen sach swemmen, naer
Hero zijn lief, seer schoon uytghenomen,
 Ick zou sonder schroomen
 My stellen in't ghevaer.
 k'Sou vresen niet *Neptuni* straf misbaer:
 Noch oock *Eoli* winden,
 Die my mochten verslinden:
 Maer dencken ick sal vinden
 Mijns levens ruste daer.

Gheen pijn soo swaer, die my zou mishagen,
 Iae, mijn leven waghen
 Soud'ick, voor haer persoon,
 Als *Perseus*, die t'monster heeft verslagen,
 En creegh nae zijn behaghen,
Andromedam de Croon.
 Och! mocht ick soo dees eerbaer Maget schoon,
 Wt eenich druck bevryden,
 Ick zou voor haer vroom strijden,
 En dencken met verblyden
 Sal ick cryghen mijn loon.

Oorlof neem ic met druck'lick orboren!
 Want mijn uyt-vercoren
 En acht mijn claghen niet,
 Dies'k arbeyd als *Sisyphus* verloren,
 Moet naer droefheyt sporen:
 Want blijdschap van my vliet.
 Comt *Lubitin* ' u bleke handt my biedt,
 En helpt my uyt verstranghen,
 Der ick in ligh ghevanghen:
 Want hem mach wel verlanghen
 Nae u, die't hier verdriedt.

Verkiest het Beste.

*Nieu Liedt.***Op de wyse: Vant, Quins perlemendt**

O Ghy *Nimphen* hooch vermaert
 Die de Fonteyne soet,
 En dit schoone bosch bewaert,
 En is u niet ontmoet?
 Een *Godin*// die de min
 Van de *Goden* waerdich// is?
 Wiens ghesicht// bovent licht
 Vande sterren aerdich// is?
 Dees *Godinne* siet
 Die mijn sin ghebiet,
 Is van my ghevliet.

Seght ghy moorderinne// wreet,
 Waerom neemt ghy de vlucht?
 Of is u mijn minnen// leet?
 Mijn lijden u ghenucht?
 Nu ghy't hert// hebt verwert,
 Nu ghy door u ooghen// slaen
 t'Inghewandt// hebt verbrandt,
 Laet ghy my bedroghen// staen.
 Mijn beminde blom,
 Keert u sinnen om,
 En comt wederom.

Doch en mochtly lyden// niet,
 Dat ick van minne spreek,
 Ick sal het vermyden// siet,
 Tot dat mijn herte breeckt:
 Mijn ghesucht// en gheducht
 Sullent openbaren// doch,
 Mijn ghetreur// en couleur
 Sal mijn trou verclaren// noch:
 Thoont u ooghen// claer
 Wt medooghen// maer
 In dit lyden swaer.

Waer voor wilt ghy vresen// hier?
 Ghy cont verberghen niet,
 V claer blinckend' wesen// fier:
 Want over al men siet
 V ghesicht// dat zijn schicht,
 En zijn strael soo verre// sticht,
 Als ten thoon// uyt den troon
 t'Goddelicke sterre// licht
 V soet wencken// claer,
 En Goudt blenckend' haer
 Werd ick nu ghewaer.

Comt nu mijn *Godin*// bemint
 Het bloeyen van mijn jeught,

Met een rijpe sin// verwint,

Comt roept met my gheneucht:
 Comt met lust// laet gherust
 Ons hier wat verposen// gaen,
 Onder t'lof// van u hof,
 Daer de roode rosen// staen.
 Maeckt my daer ghesont
 Met de clare gront
 Van u rooder mont.

Eerbaer maegt en schoon Godin,

Op de wijze: *Fluchtighe Nymph'*

*E*Erbaer maegt en schoon Godin,
 Hoe comt dat geensins de min,
 Doer haer blaken
 V can raken
 In het binnenst' van u hert,
 Daer ghy nochtans beminnet wert.

Datmen u mint weet ghy wel:
 Maer ghy acht gheen slecht gesel,
 Mits u sinnen
 Een beminnen,
 Dien u hert so heeft gecrenckt,
 Dat ghy nu op gheen ander denckt.

Schoone Godin siet niet op 't goet,
 t'welck den mensch die sneven doet:
 Maer in eeren
 Wilt vermeeren
 Met uwen oprecht dienaer,
 Die u bemint in 't hert voorwaer.

Daerom so raed ick arm en rijck,
 Dat elck siet nae zijns ghelijck,
 Soo en valter,
 Noch en calter
 Niemand yet tot nadeel van,
 t'Welck wel dick ghebeure can.

Princes en echt de clappers niet,
 Die belieghen soomen siet,
 Wilt lanck wachten
 Niet verachten:
 Maer mint een tot u reyn leught,
 Daer ghy met leeft in vreed en vreugt

Och, macht const blijcken.

Sonnet.

*O traegh en snellen tijt, wijen niemant can vermyden,
 V onghestadicheyt vvord' ick nu vvel ghevvaer;
 VVant doen ick lagh in lijn, door liefdens banden swaer,
 Doen cond' ic mercken niet, dat ghy yet vveect ter zyden:
 Maer nu ick ben verlost, van dit verdrietich lyden,
 En nu ick ben bevrijdt, van t' doodelick ghevaer;
 Daer ick in heb ghevveest, soo meenich dach en jaer:
 En nu mijn droeve ziel, hem eens soud' gaen verblyden,
 Nu vliet ghy als een pijl, ghedreven voor de vvint:
 Den nacht ghy nau en brengt, den dach terstont begint:
 Soo dat de nacht gheen uyr, by my en schijnt te vvesen.
 Ay tijt, nu soete tijt, by my u vvat vertoeft,
 En vvilt vry snellick vlien, van die, die zijn bedroeft,
 Soo sult ghy om u daet van elck hier zijn ghepresen.*

Verkiest het Beste.

Droom Lied.**Op de wijze: *Venus, du, en dijn kindt.***

LVstich lach eens mijn gheest
 Slapen in een Vooreest,
 By een claere Fonteyne
 Daer ick my vant alleyne:
 Nochtans mijn hert ghestadich
 Was met droomen beladich.

Eens ick met ooghen claer
 Aensach, een vrouwe daer,
 Noyt schoonder ick besiefde,
 Dus gun ick haer mijn liefde.
 Och mocht ick by haer rake!
 Dat ick met haer een sprake,

Ick bad de *Goden* reen
 In mijnen droom niet een,
 En sprack tot *Venus* coene,
 Wilt u tot mijn-waerts spoene,
 Dat ick mijn liefde gloedich
 Haer mach ondecken spoedich.

Niet ick vercryghen mocht,
 Dus my t'hert scheuren docht:
 Want ick was heel bevanghen,
 Door haer blosende wanghen,
 En haer Ooghjes van veere
 Die *Phoebi* strael passeere.

Venus noch *Iuno* schoon
 Dacht ick ten selven thoon,
 Dat haer mochte ghelijcken,
 Waer door ick moest beswijcken:
 Want sy was seer manierich,
 Als *Pallas* haer bestierich.

Ooghjes als Cristalijn:
 Lipkens als een Robijn,
 Hadde dees schoon kersouwe,
 Boven eenich Ionckvrouwe:
 Met blosend wangskens reyne,
 En een mondeken cleyne.

Lustich was sy van tael:
 Boven de Nachtegael
 Zoud' ick haer sanghjes prijse,
 Met hare soete wijze,
 Als ick haer hoorde singhen,
 En alle vreucht voorbringhen.

Vol alder eerbaerheyt

Was sy, int claer gheseyt.
 Van leden noyt soo schoone
 Sach ick in s'Hemels Troone:
 Want sy verexcedeerde
Diana hoogh van weerde.

Van gheslacht was sy eel,
 Soo ick wel merckte heel,
 Aen haer schoone manieren,
 Die haer ginghen vercierren:
 Dies ick, als d'onfaliande
 Te meer in liefde brande.

Reyn lief O perle jent,
 Riep ick tot haer present,
 En wilt soo niet versmaden,
 My, die ben heel beladen,
 Door u lieflijck ghesichte,
 En door *Cupid'nis* schichte.

Troost, gheensins ick vercreegh:
 Want sy ginck haren weegh.
 Dus ick haestlijck ontwaecte,
 Want nae troost mijn hert haecte:
 Maer sy quam noyt voor ooghen,
 t'Welck ick moeste ghedooghen

Schoon-lief Princesse reen,
 Riep ick met groot gheween,
 Wilt u tot mijnwaerts spoeden,
 En my van druck behoeden:
 Maer sy was my ontfloeghen:
 Den droom had my bedroeghen.

Liedt.

Op de wijze: Godt groet u lief, mijns sinnen Medecijn.

*O Vreuchdenrijc// Franeker schoon priedel,
 Een suyverlick// en costelick Iuweel
 Is in u uyt-ghelesen,
 Dat ick gheheel bemin:
 Ick meen mijn lief ghepresen,
 Vercooren in mijn sin.
 Noyt creature// sach ick soo pure,
 Mijn rechte Medecijn
 Is sy, t'allen termijn.*

*Spijse noch dranc// can my vermaken niet.
 Der snaren clanck// ick nu gheheelijck vliet.
 Haer sangh en eerbaer wesen:
 Haer Amoreus ghelaet,*

*Moghen alleen ghenesen
Mijn herte desperaet.
Van rouw ick sterve// moet ick haer derve,
Onder des Hemels Troon
Spant sy int hert de croon.*

*Venus is schoon// boven Pallas geacht,
Stont sy ten thoon// sy zouden zijn veracht:
Want vray en net van leden
Is mijn liefken serteyn,
Curagieus int treden,
Ghelijck Diana reyn.
Soo menich reise// ick om haer peyse
Verandert my mijn bloet,
Al door der liefden gloet.*

*Waer ic een Heer// hebbende Cresi schat.
k'Soud' even seer// dat reyn maeghdelick vat
Eeren, sonder ophouwen:
Want sy my helpen mach,
Die ben in doots benouwen,
En suchten nacht en dach.
Naer haer soo trachten// al mijn ghedachten.
Ick lijd verdriet en pijn,
Dat ick van haer moet zijn.*

Prince.

*Prince, sy is// mijn gheneuchten Iolijs,
Ick segh ghewis// mijn aertsche paradijs.
Och mocht ick troost verwerven!
Soo soud' mijn smert en pijn
Versoeten, als Conserven,
In al soo cort termijn.
Om haer alleyne// sucht ick serteyne.
Naest Godt ick haer begeer,
In deught en rechter eer.*

Sangh.**Op de voys: *Fortuyn helaes bedroeft etc.***

HET hoogdraghent ghemoet, van mijn eerweerde vrouw,
 Werpt my gheheel ter neer, in pijnelijcke rouw.
 O al-weerde vriendin, seght my: hoe comt u hert?
 Dat selfs de goedheyt was? in dees wreetheyt verwert.

Dat ghy nu hebt een lust? dat ghy nu hebt verlangh?
 Met u ooghen te sien, den droeven onder-ghangh?
 Van uw ghetrouwen slaef, die u noyt en misdeed:
 Maer liever duysen doon, goetwillich om u leed.

Cont ghy u niet versaen, met mijn tranighe vloedt?
 Moet ick noch storten uyt, mijn schier verteerde bloedt?
 O wreede wreedtheyt, die ick noyt hebbe verwacht,
 Van u, die ick altijd medooghend' heb gheacht.

Och waert ghy eens vernoeght, van mijn gheduerich pijn!
 V veel vermoghend' hert, soude beweeght dan zijn,

Om te blusschen t'ghequel, om te blusschen t'verdriet,
Dat mijn verstant verdooft, en wijsheyt brengt te niet.

De Gheestighe natuer, die s'Hemels loop bestuert,
Schijnt uyt medooghenthey, selver te staen betruert,
Door het droewich ghesucht, uyt mijn seer bange borst,
Dat met een groot verlangh, naer u ghenade dorst.

Ay wat mach toch ghenaed', my comen inden sin,
Daer toch het trotz gemoet, van mijn weerde vriendin,
Niet anders en begheert, dan door een wreetheyt straf,
Het lichaem van haer slaef, te brenghen heel in't graf.

Verheven weerde ziel, die mijn ghemoet regheert,
Vertreckt uyt mijn lichaem: want mijn vriendin t'begheert.
Mijn vreuchde is haer pijn. Mijn pijn is haer vreucht.
Mijn leven is haer doot. Mijn sterven haer gheneucht.

Verkiest het Beste.

*Nieu Liedt.***Op de wijze: *Adieu Nympe, De se boys.***

Eertijds was ick in weyn
 Door eerbaer liefde reyn,
 Van een schoone kersouwe:
 Maer nu ben ick bevrijt,
 Tot mijn benyders spijt,
 Van liefde vol ontrouwe.

Dat liefde maeckt verdriet
 Wil ick missaken niet,
 Daerom ick die wil schouwen,
 En houden my gherust,
 Want ick heb niet meer lust
 Na liefdevol ontrouwen.

Heb ick te seer ghemint,
 Anders ben ick ghesint.
 Adieu alle benouwen,
 Ick scheydt van u soo fijn:
 Want noyt het herte mijn
 Socht liefde vol ontrouwen.

O vryheijt soet jolijt,
 Waer door ick werdt verblijt,
 Wilt u nu heel ontfouwen:
 Verheucht nu vry mijn hert,
 t'Welckt was in groote smert,
 Door liefde vol ontrouwen.

Doen ick soo was ghesint
 Door liefde gans verblint,
 Waer ick altijd in rouwen,
 Tot alle clappers spot:
 Maer nu houd ick de sot,
 Met liefde vol ontrouwen.

Door quade clappers keer
 Mijn liefde leydt ter neer,
 Ick laet die heel vercouwen,
 Al is mijn lief present,
 Van haer blief ick ghewent,
 Om liefde vol ontrouwen.

Prince.

Prince die minnen gaet:
 V selver wel beraet,
 Wilt quade tonghen schouwen.
 Met maten liefde voet,
 En peynst in u ghemoet
 Op liefde vol ontrouwen.

C. M. V.

Een ander.**Op de wyse: *Aenhoor 't gheclach, O bloeyende Ieught.***

ACh mijn vyandelijck vriendin!
 Ach mijn vriend'lijck vyandin!
 t'Is al om dy,
 Al wat ick ly,
 En om dijn min.

Had ick ghebooren noyt gheweest,
 Of hadde my mijns levens gheest
 Veraten, ach!
 Doe'k u eerst sach,
 t'Waer wel gheweest.

Want dijn hert-steelend' ooghs opslach
 Brought my so menighen droeven dach:
 Want my mijn ziel
 Doen eerst ontfiel,
 Als ick u sach.

V twee glinsterend' ooghs-kens vals
 End' u Albaster witten hals.
 V handen snee
 Wit, laeden mee
 Liefd' op mijn hals.

V musijckaelsche soete sanck,
 Verwint der voghelen gheclanck.
 V borstjes rondt,
 V rooder mondt
 Doen my bedwanck.

Door u fier maeghdelijck ghelaet,
 Ghy *Pallas* verre te boven gaet.
 Als t'wijngaert ranck,
 (Seer croeuz en lanck)
 V gheel haar staet.

V cuskens zijn als Nectar soet,
 Waer door mijn liefde wert ghevoet.
 V middel smal:
 Voort de rest al,
 Quelt mijn ghemoet.

Prince.

Princes mijn tranen clemment hert,
 So dat ick nu bedwonghen werdt,
 Teghens mijn wil
 Te zwyhen stil,
 Al val't my hardt.

Lank-moedich in als.

Sangh.

Op de voys: *Galiarde Vlaender-lant, of, Een is alleen// mijn reen, ect.*

Iongh-man.

HEel onghesondet// door-wondt
 Is t'herte mijn.
 Met droeven mondt// vercondt
 Ick dese pijn.
 Mijn vreugts verdwijn// ick nu betreur:
 Het soet fenijn// wordt nu heel seur,
 Dies coom ick veur// u deur,
 Eerweerde vrouw
 Claegh uyt benouw// mijn rouw:
 Dus weest niet steur// faweur
 Thoont u knecht trouw.

Dochter.

Wie hoor ick daer// soo swaer
 Suchten bedroeft?
 t'Schijnt een minnaer// voorwaer
 Die troost behoeft:
 t'Dient niet vertoeft// hem t'trosten: want
 Zijn herte proeft// der minnen brant,
 Soo ick bevant// wel ant
 Claghen seer groot,
 t'Is meer als noot// dat boot
 Tot hulp ymant// hem d'hant,
 Eer hy blijft doort.

Iongh-man.

Eerweerde bruyt// reyn spruyt,
 Die ick bemin,
 V deur ontsluyt// comt uyt
 Weerde vriendin,
 Siet hoe ick bin// met druck belaan,
 t'Hert moet hem in// mijn tranen baen,
 Och! wilt my saen// ontslaen
 Van dit verdriet:
 Of het gheschiet// noch siet
 Dat ick sal plaen// vergaen
 Gheheel te niet.

Dochter.

V droeve clacht// versacht
 Mijn herte eel.
 Ick ben bedacht// naer macht
 V t'helpen veel,
 En t'vierich zeel// dat u seer lanck
 Heeft g'houden heel// in swaren dwanck
 Te breken stranck// door dranck
 Der liefden schoon.
 Maer zoud' ick hoon// te loon
 Crijghen, voor danck// t'waer cranck
 Voor mijn persoon.

longh-man.

Princesse vroet// seer goet
 Maeghdelijck greyn,
 Mijn heete gloet// versoet.
 Ick sal certeyn,
 Uyt liefde reyn// die niet vercout,
 Met dienst niet cleyn// u menichvout
 Dienen, dus bout// vertrouwt
 Op my ghereed,
 Wie eenich leed// u deed,
 Quelt, oft benout// seer stout
 Op't hert my treed.

Dochter.

Pincelijck helt// nu stelt
 V vry gherust.
 Niet meer u quelt// verselt
 Met my, uyt lust.
 V gloet gheblust// neemt nu een ent,
 Waer door ghesust// wort u torment.
 Comt my ontrent// en went
 V vry tot my.
 Weest vreuchdich bly// invy
 Blijft nu gheschent// ick kent:
 Twee een zijn wy.

Verkiest het Beste.

Trov-Dicht.

*NA dat Natura wijs, des Hemels hooghe daken,
 Door haer constrijcke hant, nu eerst begonst te maken,
 En d'aerde op haer gront, int midden was ghestelt,
 Door s'Hemels soete schijn, van waerheyt eerst vermelt.
 Als d'aerde was gesiert, als bosschen, beemden, weyden
 Den vog'len end' het vee: de wateren uytspreyden.
 Den visschen haren schoot: nochtans dees groote hant,
 End' constich wonderwerc, van niemant wierd bekant.
 So heeft Natura d'aerd', en wat haer groote velden
 Omhelst, een Godt gestelt, aerts-hemels nae't vermelden
 Sjins doens, t'welck d'hoochte spoort, na t'een, na t'ander mint
 De leecht, want d'oorspronc elck na jaecht, waer uyt t'begint.
 Wt desen Godt na t'aerdis, (om dat hy dese wercken
 Na weerdiger behoor, alleen niet cond bemercken)
 Heeft dan Natura cloec, een aerdich beelt gemaect,
 Gelijck vast zijn patroon, nochtans een deel versaect.
 Een beelt twelck in hem had de oorsaeck om te paren:
 Een beelt, waer uyt eerst is de liefd' op ons gevaren.
 Den oorsaec, d'oorspronc gaf: uyt d'oorsaec quam het soet,
 t'Welc ons de liefde is, en noemen onse goet.
 Dees liefd'dan heefts' een vrou gestelt, met haer in name
 Gelijc: in werckings enyd' verscheyden, s'meesters fame
 Waer uyt sy d'afcomst had, steeds toegedaen, tot prijs
 Haer hoofts, regerende des Liefden doens bewijs.
 Dees liefde was tweevoud na wercking', d'eene wrochte
 Dat d'ander niet en cond, dat d'ander niet en mochte.
 Altijt verscheyden twee, nochtans altijt vermaecht:
 Want na d'gemene stant, altijt haer arbeyt jaecht.
 Die t'gene deed' dat cond, noch d'ander, mocht was moeder
 Int eerst: maer kint daer na van d'ander haer behoeder.
 De een socht meer het aerts, en d'ander na de rest,
 Dat gheestelijck meer is een formich met het best.
 Int eerst wast alle goet, so lang zy selve roerden,
 Het roer van t'regiment, so lang sy t'samen voerden
 In eenicheyt haer schip, na t'vrou begeert' haer doen
 Twee hoofden zijn wel goet, so lang sy vrede voen.
 Maer als de een begonst, der lusten moeder t'eeren,
 Met haer geboochde kint, erch-listich int regeren,
 Onreyn, wellustich, vuyl, en d'ander het ghebiet
 Coor van Eryne quaet, pertydich met verdriet.
 Haers vrouwen soete raet, waer met sy d'afcomst roemden
 Gemeen te zijn, nu gansch verachtende, sich noemden
 De dienaressen voorts eens andren vrous te zijn,
 In hoop van beter goet, sich nemende t'venijn,
 So heeft de een ghesocht, des Werelts stant te storen,
 Met onordentlijck doen, t'goet regiment te smoren,
 En d'ander met bedroch, d'onreynicheyt gesocht,*

Sich selven t'vuyl gewelt, van 't vuyle kint vercocht.
 Maer ghy Heer Bruydegom, dewijl tot onsen tyden,
 Der tweer vrouwen quaet, in onrechtveerdich lyden,
 Door cracht van boven is begonst verdruckt te zijn,
 En t'schepter wederom ghebracht tot d'oude lijn.
 Hebt uytghespogen dan door der wellusten moeder;
 Het eerst geschonken gift, het eerst genomen poeder,
 V stellende t'gebiet, end' rechten vrous vermaen,
 Van d'ander afgescheurt, een willich onderdaen.
 Dees heeft u t'soet ghewelt, dees heeft u uyt haer sale
 Dees heete coorts, dit pack, dit vier, dees soete quale,
 Door haer recht op gheleyt: dees heeft u liefd' het quaet
 Ontrocken, en t'ghewelt, van d'afgodinnen raet.
 Dees heeft u nu gestelt, dit soet gewelt te winnen,
 Dees coorts een medecijn gewesen, t'pack der sinnen
 Te leggen af, dit vier te blusschen, , d'vruchte soet,
 Dees quaets te smaken, lang tot uwen lust behoet.
 Welck lust de Musen selfs gecomen hier te lande,
 Wt hare helen soet, en lustige warande,
 Haer stemmen t'saem ghevoecht, met clinckende gewelt,
 Dus hebben in accoorts, met vrolicheyt gestelt.
 V lust dan Bruydegom heeft genoeg heduyret,
 Door t'recht gebiet uws vrous gehouden, nu ontvuyret
 Door liefdes cracht verwerckt, en s'tijts ghelegentheyd,
 Betoont nu mettet daet u goe genegentheyd.
 Die langhe zijn geweest, uws reynicheyts getuygen.
 De gulden boden siet, met goeden maar sich buygen,
 Om u te segghen aen, dat nu ghecomen is
 Der liefden uyr, die u soo lang ontnomen is
 De liefd' te recht betracht, het scepter uwes vrouwen,
 Door wiens beleyt ghy hebt dit werck begonst te bouwen,
 V steeds gehoorsaem stelt, begeerens lusten reyn
 Haer offert met u vreed', in danckbaerheyt gemeyn.
 En ghy, en ghy, o Bruyt, (dewijl de schaemt der maegden,
 In u de moort nu dreycht, doort doen ws welbehaegden,
 Versmoort en omgebracht) geeft nu den lesten eer
 Die u heeft lang ghedient, dees deuchde schencket weer.
 Met tranen maectse nat, laet u twee beecxkens vloeyen,
 Sucht, steent, en claecht u noot, laet het u g'noten moeyen.
 Eyscht ooc van haer dees eer, begeert haer dienst, begeert
 Een soentjen voor het lest, met lief geweene vereert.
 d'Afcomst dan Bruydegom, en Bruyt des liefds en trouwe
 Gedenckt, des vreden bant: hanthaeft, ghy Bruydt, de vrouwe
 Ws mans. Ghy Bruydegom, ws vrouwen Heer, een wit
 Een sin, een doen nae jaeght. Sy u, ghy haer verbit.
 Also het aertsche doet, dat t'Hemels geen gevanghen
 Vant onrechtveerdich recht der lusten, zy omhangen

*Met der Afgoden dienst, gelt, wellust, eer en naem
 In hoocheyt yd'le roem, in lusten onbequaem.
 Soo sal u acker staen, met levendighe loten,
 Tot lust van u beplant, soo sal de zegen vloten
 Ws lusts in loop altijt toenemende, u Vrou:
 De liefde Gods maeckt rijck in g'luck en voorspoet trou.*

P.F.F.A.T.

***Bruylofts-Liedt. Waer in t'samen spreken Mercurius Der Goden bode,
 en Flora de Godin der bloemen.***

Mercurius.

Op de voys: Venus, du, en dijn kindt.

*HOort al ghy Nymphen reyn,
 Comt hier in dese pleyn,
 En oock ghy Venus scharen,
 Wilt u by een hier paren:
 Aenhoor doch mijn vermonden,
 Wat ick u sal verconden.*

Flora.

Voys: Enghelsche Fortuyn.

*Wiens stemme claer
 Hoor ick dus triumphant?
 Het is voorwaer
 Ons bode wel bekant.
 O Mercuri,
 Seght ons toch wat t'bediet,
 Datmen dus bly
 Op d'aerd u comen siet.*

Mercurius.

*Ick brenghe u op dit pas
 Een tijdinghe seer ras,
 Hoe dat sonder beswaren
 Twee lieven nu vergaren,
 Die Amor onverdrooten
 Met zijn pijl heeft doorschooten*

Flora.

*Dat is certeyn
 Een daghelijckcx gheschal,
 Van't boefken cleyn,
 Want hy doet t'over al:
 Iae maeckt hem saen*

Vorsten en Princen hooch
Heel onderdaen,

Die hy treft met zijn booch.

Mercurius.

Wel aen Godinne jent
Der bloemen excelent:
Wilt u maeghden doen plucken,
Bloemkens die seer wel rucken,
En maket cranskens teere
Dees ghetrouden ter eere.

Flora.

De cranskens zijn
Al schoon en net ghedaen,
Comt laet ons fijn
Te samen derwerts gaen,
Dat wy eerbaer
Moghen cronen seer reen
Dit lieve paer,
Die nu sullen zijn een.

Mercurius.

Godin, tot u altijt
Ben ick bereyt met vlijt,
Siet daer dees Bruylofts feeste
Sy zijn vrolijck van gheeste:
Comt laet ons ghaen wat nader,
End' groetens beyde gader.

Flora.

k'Wensch overluyt
Heer *Bruydegom* bequaem
V, met u *Bruydt*
Gheluck, en voorspoet t'saem,
En dat ghy meught
Beleven desen staet
In vreed', en vreught,
Door liefd', die niet vergaet.

Mercurius.

Bereyt u *Bruyd'gom* nu,
En neemt de *Bruydt* tot u:
Naer t'bedd' wilt beyde haken,
t'Welck *Venus* heeft doen maken,
En wilt u niet seer schromen,
Men siet de nacht aencomen.

Sangh Tot Cupido.

**Op de voys: *Daer ick laest om vermeyen was, Buyten de stadt int groene
gras, gras, gras,***

*O Cupido u swaren brant,
Comt my beroven, mijn verstant, Want vant*

Stercke vier der minnen
 Verlies ick mijn sinnen,
 t'Welc mijn hert van binnen// spant.

Waerom bent ghy my dus perty,
 Dat ghy my brengh in slaverny: sy my
 Sal gheheel bederven
 En pijn'lijck doen sterven,
 Sonder troost verwerven// bly.

Want die ghy my te minnen raet,
 veracht geheel mijn clacht en praet: t'quaet saet
 Vande nyders schadich
 Looftse onberadich,
 Dies sy my versmadich// haet.

Maer soo ghy uwe schichten swaer
 Wout senden in het hert van haer, daer naer
 Soud' ick my verblyden:
 Want uyt medelyden
 Zouse my bevryden// claer.

Daerom verandert uwen sin,
 En wilt doorwonden mijn vriendin, in min
 Laet haer herte woelen,
 Op dat sy mach voelen,
 Hoe ick te vercoelen// bin.

Verkiest het Beste.

Liedt.

Op de wijze: *Den tijt is hier.*

IONck-vrouwe soet
 Ick min u om u deuchden,
 Dus gheeft my moet,
 Ick ben seer desolaet,
 V doch eens spoet
 Verquickt mijn hert met vreuchden:
 Want vleys en bloet
 Bycans gheheel vergaet,
 Ick bid' u lief gheeft tot mijn lyden raet:
 Wilt my begheven// niet,
 Die u gheheel mijn leven// biet,
 t'Welck g'hier schreven// siet,
 Mijn Trou met droef ghelaet.

V ooghen clear
 Die blincken als Christ'lijnen,
 Doen my voorwaer
 Schier doot zijn altemet.
 V seer schoon haar:
 V lipkens als robijnen.
 t'Wesen eerbaer,
 Daer ick meest heb oplet,
 Door u manier, ben ick soo seer beset,
 Dat ick geern sterven// sach,
 Die hier heel int bederven// lach
 Soo'k niet verwerven// mach
 V lief, in *Venus* net.

Hierom wilt my
 Int laeste converteeren,
 Soo sal ick bly,
 En in rouwe zijn niet.
 Ghelooft het vry,
 k'Sal niet als *Theseus* beeren,
 Die door perty
Ariadnam verliet.
Cyrinas straf, en sal ick slachten niet,
 Die met den sweerde// fel
Myrram heel verveerde// snel,
 Ende begeerde// wel
 Haer t'brenghen int verdriet.

Van dit gheslacht
 Sal ick, O lief niet wesen:
 Maer met verdracht,
 Als *Pyramus* belaeen:
 Ofte met cracht,
 Als *Hercules* ghepresen,
 Die nae u tracht,
 Sal ick te rug doen staen,
 Ia oock gheen tijt, om lief by u te gaen
 Sal onghelegen// zijn
 Voor my, soo maer te degghen// mijn
 Clacht mach bewegghen// fijn,
 V schoon maeghedelick graen.

Maer Och! ick mach
 Dus wel te vergheefs claghen,
 Want mijn ghewach
 Wort van niemant ghehoort.
 Nacht ende dach
 Mach ick nae u wel vraghen:
 Meer als ick plach,
 Ick vrees ghy zijt verstoort,
 En dat om een qualic verstanden woort.
 Mocht nae beggheren// och!
 Ick my eens defenderen// noch,
 By u vol eeren// doch
 t'Sou my zijn groot confoort.

Waert dat ick mocht,
Als *Dedalus* ooc vlieghen,

Recht door de locht:
 Of als *Leander* snel,
 Die zijn lief sach
 Al over zee te cryeghen,
 t' Welck hem ghebrocht
 (Daer nae) heeft in ghequel.
 Och! cond' ick loopen, gelijk *Acteon* tel,
 Ende verand'ren// my,
 So soude ick oock wand'ren// bly,
 Ghelijck de and'ren// vry
 By u schoon liefken wel.

Prince.

Maer onghesont
 O prinseslijke vrouwe,
 Ende door-wont
 Blief ick om u persoon.
 Ick seght u ront,
 Ick moet vergaen van rouwe,
 Soo ghy niet jont
 My uw ghenaed' ydoon.
 Geeft my uyt liefde', des liefdens soete loon,
 Soo sal mijn lyden// swaer,
 My in't eynde verblyden// maer
 Set thoorn ter zyden// claer,
 Soo staen mijn saken schoon.

Och, macht const blijcken.

Liedt.

Op de wijze: Van *d'Enghelsche Fortuyn*.

*ON-langhs was ick van liefdens quale vry:
 Maer ben seer haest ghebracht in slaverny,
 Iae swaer ghewont in een batalij soet,
 Van Cupido t'welck my swaer suchten doet.*

*De pijn en smert, diemen daer van ghevoelt,
 Schijnt lieflick: maer nummermeer en vercoelt,
 Sy vlamt altijd verholen int ghemoet,
 Midden int hert, door swaer ghepeyns ghevoet.*

*Een dichten damp van menich fantaci,
 Heeft t'herte heel omringht aen elcken zy,
 Daerin ghy vast ghesloten licht, jonc-vrouw
 Die oorsaeck zijt, van mijn vreught ende rouw.*

*V geel croez haar: u voorhoofd ront en blanc
 Ghelijck een swaen is u hals wit en lanck,
 En t'wesen soet, dat uyt u ooghen blinckt:
 Het stoutste hert u te beminnen dwinckt.*

*Wat wonder ist, dat ghy een jongman slecht,
Door u schoonheit in liefde hebt ghehecht,
Die nu voortaen ghewillich blieven sal
(Soo't u belieft) in u minnaers ghetal.*

*Ghy zijt mijn zon, mijn aenghename licht:
Maer ick verbrand eylaes in u ghesicht!
Ten zy dat ghy my comt te hulp seer ras,
Eer dese gloet ghesmolten is tot as.*

*Als Coridon hem heelick vindt verlaten,
Van Alexin, en dat hem niet mach baten
Zijn boerich clacht ghedaen op ruyspijp licht
Hy woonen wil in schadu bosschen dicht,
Tot wraec zijns hoons noemt hy trou minnaers sotten,
End'hy bestaet met Cupido te spotten.*

Sangh.

Op de voys: *Si cest pour mon pucelage of, Op mijn fluyt, wel op wy wille.*

*Wat mach toch de jeugt al rasen,
Van der minnen Godt verblint,
t'Is toch maer een dertel kint,
Wert gheacht een Godt der dwasen:
Vliet van my ghy blinde Godt
Ick heb toch met u de spot.*

*Schiet ghy lekker ongebonden
Vry met u schichten van loot,
Ick gheef u mijn herte bloot,
Ghy en sullet niet door-wonden:
Vliet van my ghy blinde Godt
Ick heb toch met u de spot.*

*Oft u schichten altemale
Waren van goet stael en stof*

Ghy bent veel te plomp en grof,
 Ghy sult in u schieten valen:
 Vliet van my ghy blinde Godt
 Ick heb toch met u de spot.

Ick die nu in vryheyt leve,
 En van herten ben gherust,
 Zoud' ick door een dertel lust
 My tot slaverny begheve?
 O neen: vliet ghy blinde Godt
 Ick heb toch met u de spot.

Al durft ghy u selven noemen
 Machtich boven Iovis sterck,
 k'Acht u doen maer kinder werck:
 Al u macht bestaet in roemen.
 Vliet van my ghy blinde Godt
 Ick heb toch met u de spot.

Hoe wel de min-ziecke sotten,
 V als Godt veel eere bien:
 Ick sal u in stee van dien,
 Staegh beschimpen en bespotten.
 Vliet van my ghy blinde Godt
 Ick heb toch met u de spot.

Gaet nu als de kinders plegen,
 Claeght u moeder vry dit leet,
 Anders toch gheen raet ghy weet,
 Ghy bent met u schicht verlegghen.
 Vliet van my ghy blinde Godt
 Ick heb toch met u de spot.

Verkiest het Beste.

Morael.

*Veel minnaers hier van Coridons gheslacht,
 Wanneer sy sien dat haer ghedane clacht
 In d'ooren wel: maer niet int hert comt binnen,
 Waer door sy sien gheen troost voor haer te winnen:
 En dat ontsegh ghedaen, wert haer begeert:
 Haer liefd' terstont in last'rich blaem verkeert.*

Herder-Liedt.**Op de wijze: *Schoonste Nympe van dit wout,***

GLoe, die in desen dael,
 Menichmael,
 V by my hebt laten vinden,
 En vermaecken met u sanck,
 Soet gheclanck
 Onder dese groene linden.

Hoe comt het datmen u niet
 Meer en siet?
 Nu verleden soo veel daghen?
 Ghy placht immers altemet,
 Met u op-set
 Hier een wilt te comen jaghen.

Ick hoope niet dat ghy zijt,
 Midd'ler tijt
 Van my gheworden afkerich,
 Om dat ghy dick hebt ghehoort,
 En bespoort
 Dat ick uwer ben begeerich.

Tis wel waer, in mijnen sin
 Van't begin,
 Als ick u eerstmael aenschoude,
 Ben ick gans, door soete min
 g'Nomen in:
 t' Welck my oock noch niet en roude.

Alleen dat ick g'nieten mocht
 t'Gheen ick docht,
 Woud ick my gheluckich achten:
 Maer nu heb ick anders niet
 Dan verdriet,
 Dewijl ghy niet hoort mijn clachten.

Gloe, gloe comt ghy niet,
 En besiet
 My soo seer door liefd' ontsteken,
 En verlooft my met u hant,
 Wt den brant,
 Van pijn moet mijn herte breken.

Huyden ist den lesten dach,
 Ach! ach! ach!
 Sal ick langher moeten derven:
 V teghenwoort, en ghesicht
 Ghevent licht:
 Adieu, adieu, ick gae sterven.

O mijn schaepkens cleyn en groot,
 Nu ontbloot

Van u arm herder ghetrouwe:
Weest mijn Ouders nu de bood

Van mijn dood,
Dat *Daphne* hier sterf van rouwe.

Antwoord,

Op de selve wijze.

HOU, hou *Daphne* noch wat toeft:
Want beproeft
Heb ick nu ghenoech u herte.
Och sterft niet, maer noch een woort
Van my hoort,
Ick sal ghenesen u smerte.

Hier ben ick (O trouwe vriend)
Dien ghy dient,
En liefst soo seer boven maten,
Menet ghy dat ick u soud
Onghetroud
Altijt conen blyven laten.

Neen, neen *Daphne* hout voor wis,
Dat my is
Het vier niet minder ontsteken,
Als soet bitter minnen flam
My aenquam:
Schroomt u niet, het heeft ghebleken.

Daerom nemet nu van my,
En zijt vry
Seker, dat ick u verlaten
Sal, nummermeer: maer een vrouw
Zijn ghetrouw,
Wat oock ander menschen praten.

Hier op gheef ick u mijn hant,
En te pant
Mijn eer en Maeghdomme reyne,
Daer jonckvrouen dierbaer schat,
Acht het wat,
Die ick tot u brengh alleyne.

Comt dan nu dewijl ghy meucht,
Nemet vreucht,
Hout op van suchten en claghen,
Wy sullen van nu voortaan:
t'Samen gaen
Schaepkens weyden, ende jaghen.

Trov-Dicht.

*GElijc in s'werelts rijck twelc Godts hant heeft gesticht,
En twelck de clare Son, met zijnen glans verlicht,*

*Geen dinc is so schoon, geen van so grooter waerden
Geschapen als de mensch, die Heer is vander aerden:
Soo van de menschen self is merckelijck den man,
Het costelickste pant dat t'aertrijck hebben can.*

Hy ist die door verstant, door wijsheyt en door reden
 Regeert in rust en peys de landen en de steden:
 Hy ist oock die met cracht, en cloecheyt inden strijdt
 Den vyant wederstaet, en t'Vader-lant bevrijdt.
 De vrou is hem alleen in dit verdrietich leven,
 Tot geselschap soet, tot hulp, en troost gegeven.
 Maer hoort een wonderwerck, het vrouwelick geslacht
 Dat ons tot dienst en hulp, ter werelt is gebracht:
 Comt tegen de natuer, en slaet ons in de banden,
 Daer in wy bieden self vrywillich onse handen:
 So dat wy met ghewelt (doch met een soet ghewelt)
 In hare heerschappij, als slaven zijn ghestelt:
 Iae dat wy niet alleen haer ons meesterssen noemen,
 Maer ooc van desen dienst, geluckich onse beroemen,
 En daer dees slavernij vol is van druck en pijn,
 Nochtans om gelt, noch goet, ontslagen wouden zijn:
 Onseker wat voor loon, wy hebben te verwerven,
 Dan of wy noch int eynd, met ondanc moeten sterven.
 Wat haeltmen te vergeefs, om dit te maken waer
 d'Exempels over hoop van so veel duysent jaer?
 Dit leert ons self den loop van onse eygen tyden,
 Soo dattet cleyn en groot, ten vollen moet belyden.
 Iae, noyt en brengt de Son, uyt t'oosten eenen dach,
 Die daer van niet met recht, getuyghe wesen mach,
 Noyt comt de silv're Maen s'nachts uyer zee gestreken,
 Of daer en zijn altijt exempels van ghebleken.
 Een sal ick maer alleen voortbrengen op de baen,
 En gaen van zijnen stant wat breeder doen vermaen,
 Dat zijt ghy wel te recht, O Bruyd' gom uytgelesen,
 Aen wien een Ioncvrou schoon haer crachten heeft bewesen.
 Ghy had wel over lang, jae van u eerste jeught,
 V edel hert rontom ghebolwerckt mette deught:
 Ghy had u oock versien, met vele schoone leeren.
 Iae waert al op den trap, van hoocheyt en van eeren.
 Helaes nu al om niet! want sints den ouden tijt
 Dat Paris rechter was, en Venus wan den strijt,
 So heeft sy altijt twist met d'ander twee Godinnen,
 Doch liefde sal altijt wijsheyt, en hoocheyt winnen.
 t'Is waer, en ick bekent, dat Iuno laet en vroeck,
 Dat Pallas oock met haer wel sorghe voor u droech:
 Dan Venus loose kindt, heeft altijt meerder listen,
 Als oyt de menschen broos, ja self de Goden wisten:
 Hy heeft u laten sien, een uytghenomen dier,
 Waer door hy heeft u hert ontsteken met haer vier.
 Haer vier, het welck sy schiet met hare soete loncken,
 Met welcke sy den steen, ja d'yser soud' ontvoncken.
 De Steden zijn ghelijck als eenen Hof playsant
 Met menich boom en bloem verscheydelick beplant,
 De boomen zijn de geen, die in het echte leven
 Om vrucht te brengen voort haer hebben gaen begeven.
 De spruyten zijn wy al, die ons jonghe jeught

*Als tacxkens swack en groen hanteren alle vreugt:
 Maer de Ionckvrouwen reyn, dat zijn de rechte bloemen
 Waer op hem desen hof ten rechten mach beroemen.
 Nu als den schoonsten Hof van alle hoven schoon,
 So spannet onsen Hof, ontwijffelick de croon.
 Doch inden selfden Hof, die schoonder is als d'ander
 So winnen van ghelijck de bloemen ooc malcander.
 Dees Ioncvrou als een roos, die s'morgens is gewoon
 Te spreiden met den dach, haer bladerkens ten toon:
 Also was sy een roos in desen hof der menschen,
 Een Roos daer na so veel gewenschte Iongmans wenschen.
 Ach, ach! wat sout ghy doen? sout ghy dan ongewont
 Aenschouwen dat corael van haren rooden mont?
 Sout ghy dan conen sien, en worden niet geschoten,
 Die kaecxkens van yvoor, met purpur overgoten?
 Soud' ghy dan conen sien, en blieven buyten pijn,
 Den lieffelicken glans, van haer seer soet aenschijn?
 Iae souden dan op u, die minnelicke stralen
 Van t'hemels claer gesicht, als van twee Sonnen dalen.
 Die stralen die daer zijn Cupid'nis eygen schicht,
 (Want hy zijn coninrijck in d'oogen heeft ghesticht)
 En ghy zout wederstaen, het soete jock der minnen,
 Die sachte Tyranny, van onse jonge sinnen?
 Neen, neen, o Bruydegom: want seker so ick meen
 V hert en is gemaect van yser noch van steen,
 Ghy zijt, ghy zijt geraect: en wie zoud' sy niet raken?
 En wie en zou sy niet doen in haer liefde blaken?
 Terstont quam in u hert een bitter-soete vreucht,
 Die somtijts u bedroegt, en somtijts u verheucht:
 V vrijheynt wert ghy quijt, ghy waert geliic gevangen,
 By haer alleen te zijn dat was doen u verlangen;
 Nochtans was sy alleen de oorsaeck van u smert,
 Die door dit byziin wast, en altiits grooter wert.
 Int eynde naemt ghy moet, ghy meynden haer t'ontvluchten,
 Om soo te worden vry, van al dees ongenuchten.
 O onbedachten raedt! een wilt can wel ontgaen
 Den jager met den boog, de welck t'hem heeft gedaen,
 Een dier can wel met cracht, ontlopen al de honden,
 Maer draecht altijt met hem de piilen en de wonden
 Dus keert weder tot haer; wat wilt ghy anders doen?
 De liefde is van aert gheliick een Scorpioen.
 De welck heeft dese cracht ontfanghen van naturen
 Dat hy alleen gheneest zijn eygene quetsueren.
 Wel aen ghy spreect haer toe, en valt voor haer te voet,
 Ghy doet daer uwe clacht met een bedruickt ghemoet,
 Dat ghy door hare schult, seer wreedelic sult sterven,
 In dien ghy moet altijt, de medeciine derven.
 Maer (laes) de wreede maeght, met een te fier ghelaet
 Betoont sy dat sy u, en u ghebedt versmaet,
 Iae weyghert niet alleen u sieckte te ghenesen,*

Maer weygert oec de hoop van oyt vermorft te wesen.
 O ongeluckich woordt! O bootschap vol verdriet!
 O droeffellicke stem! waer met sy u ghebiet
 Noyt meer na desen dach van sulcken saec te spreken,
 Wie soude niet door piin, t'hert uyt het lichaem breken?
 Wat wonder ist dat ghy by dach en doncker nacht
 Vol van een swaer gepeyns gedaen hebt uwe clacht?
 Wat wonder ist dat ghy met vresen en met duchten,
 En met een bleec gelaet niet hebt gedaen dan suchten
 Welck suchten niet en is voor een gepassijt hert,
 Gheliick den soeten wint, waer door t'vercoelet wert,
 Maer is als eenen storm waer door het vier der minnen
 Nu altijd meer en meer ontsteken wort van binnen.
 Nu alst doch vvesen moet dat ghy blijft inden noot,
 En soo van langer hant vervvacht de felle doot,
 Of dat de fiere Maeght, die u dit al doet lyden,
 Haer oogen op u slaet, en doet u weer verblyden:
 So gaet noch eens tot haer, en doet noch eens u woort,
 t'Is mogelick of sy voort leste u verhoort.
 Seer dickwils sal een maegt haer wesen constich veynsen,
 Doch decken in de borst den gront van haer gepeynsen:
 Seer dickmaels sal een maegt die straf was van gemoet,
 Door lanckheyt vanden tijt noch worden eens versoet:
 Seer dicmaels sal een maegt ons liidsaemheyt en trouvve
 Geliick het gout int vier beproeven inden rouvve:
 Ia dicmaels sal een maegt, vvel hebben haer genucht,
 En haren tijt verdrijf, met al dat droef gesucht.
 Hoe dat het is of niet, ick hoop van uvent vvegen
 Dat ghy des loncvrou hert int eynde sult bevvege.
 Maer hoe, ist droom, of vvaer? ick hoor dat haren sin
 Van haer al is ghestelt tot onderlinge min.
 Nu sie ick voor gevis, dat die noyt en verflouden
 Ten laetsten naer haer min, de overhant behouden.
 De liefde is eenen strijdt daer niemant in en vvint,
 Dan die volherden can en stadichlick bemint.
 De liefde is een zee vol stormen en vol baren,
 Doch aent gevenste lant comt ghy nu vry gevaren.
 Helaes! het is haer leedt, t'geen sy u heeft gedaen,
 Siet hier is nu den tijt, dat ghy sult loon ontfaen:
 Siet hier is nu den tijt, dat ghy met dubbel lusten
 In haren soeten shoot, geluckeliick sult rusten.
 Nu dan O reyne bloem, O peerle van ons stadt,
 t'Is tijt dat hy geniet den lang verdienden schadt:
 t'Is tijt dat hy eens pluckt, de lieffelicke vruchten,
 De vvelc hy heeft gesaeyt, met duysent ongenuchten.
 t'Is lang genoech gebeyt, voorvvaer dit lang gedrael,
 En is geen Medeciin, maer meerdering' van quael.
 Wat baet den slechten naem van Bruydegom te vvesen,
 Indien hem metter daet dat niet en wert bevvesen?
 Aensiet vrou Bruyt om hooch hoe dat de clare Maen
 Met haren schoonen staet comt door de locht gegaen:
 Want Phoebi blinkend' hoeft heeft ons al lang begeven.

*Hy heeft al over lang, zijn koerts in zee ghedreven.
 Die uyr vrou Bruyt is hier. Helaes! wat droef ghesucht
 Comt daer uyt u ghemoet, met herten so beducht?
 Helaes wat droever traen, comt van u kaexkens rollen,
 Waer door u oogskens schoon so deerlic sijn geswollen?
 De uyr vrou Bruyt is hier. Laet eens de dochters gaen,
 Die als een stercke wacht rontom u lichaem staen.
 Begheeft u in zijn macht, begheeft u in zijn ermen,
 Die u voor alle quaet sorgvuldich sal beschermen.
 Laet varen alle druck, laet varen alle sorgh,
 En stelt u hert gherust, siet daer ick ben u borch.
 Het gheen dat u ghenaect, dat sullen kuskens wesen:
 En by die kuskens yet, uyt Venus hof gheresen:
 Waer door een teere Maeght so seer te beven plach,
 Ghelijck de wakers doen, voor comen van den dach.
 Voor eenen slechten naem, die met u sou versterven
 Meucht ghy so veel ghenucht, soo menich vreucht be-erven.
 Adieu bedruckte Maeght, Adieu ô schoone Maeght,
 Adieu, noch eens adieu, en hout u onvertsaeght
 Adieu reyn Maeght adieu, so lang ghy noch meucht draghen
 Den Maegdelicken naem die u haest sal mishagen:
 Want seker, so ic meen, vrou Bruyt ghy sult nu ras
 Een maegdeken gaen zijn ghelijck u Moeder was,
 Iae moghelijck wanneer Diana haren waghén
 Rontom t'ghesterde velt heeft negen mael geslagen,
 En neghen mael omtrent des werelts rondén clood,
 So hebt ghy selfs een maeght op uwen eyghen schoot.
 Hy dien ghy nu ontloopt, (t'zijn wonderlijcke saken)
 Die sal van ene maegt, wel vele maegden maken.
 Nu Bruydegom ick swijch, t'waer doch verlorent tijt
 V langh te houden staen, daer ghy soo willich zijt:
 Belegt u saeck maer wel, dat sy niet segghen mogen
 Dat ick in mijn ghedicht, hierboven heb geloghen.*

M. T. L.

Bruylofts-Liet.

Op de wijse: *Diana reyn*, ect.

*NAjaden al,
 Waerom vliet ghy soo licht,
 Blijft tocht int dal,
 Het vliegheñ vande schicht
 Gaet u niet aen,
 Blijft vrylijck staen,
 Cupido doet zijn plicht,
 De Iagher saen,*

wil schieten gaen,
Dees Ionckrou int gheschicht.

Siet'is ghedaen,
Sy leght ter aerden neer:
Toch onbelaen,
Het is op trouw, en eer:
Want door de schoot,
Die u scheen groot,
(Door *Iupiters* begeer)
Rechts uytter noot,
Haer handen bloot,
En trouw' den Iagher weer.

Actaeons lacht
Was onsuyver gemeyn:
Waer door de cracht
Van *Diana* in pleyn,
Viel op hem just,
Door quade lust:
Maer desen Iagher reyn,
Zijn lief nu cust,
En eerlijck rust
By *Pegasus* Fonteyn.

Neemt dan regres
O *Nymphen* alle gaer,
Pegasides,
Tot dees fonteyne claer.
Ontsteeckt het vier,
Sent liefde hier,
En singt van jaer tot jaer,
In u quartier,
Nae dees manier,
Die oock eens schoten waer.

Hoop faelgeert.

Herder-Liedt

Op de voys: *O ghy stercke Godt der minnen*

*Met Muses hulp, singht Damon hier een liet,
Op hoop, hy sal zijn Nymphe soo beweeghen:
Hoop heeft hy wel: maer troost en krijcht hy niet,
Dies men hem siet, tot sterven zijn gheneeghen.*

Comt nu al *gesangs* Godinnen,
Met u soete stem en clanck,
Helpt my singen eenen sanck,

Om mijn *Nymphes* jonst te winnen,
 Waer door dat mijn swaer ghesucht
 Mocht van my nemen de vlucht.

O ghy schoonste der *Najaden*
 Verhoort toch mijn droev clacht,
 Eer ick in de brandt versmacht,
 Soo bewijst my u ghenaden,
 Dan sal al mijn swaer ghesucht
 Van my haest nemen de vlucht.

Ghelijck *Plutoos* heete poelen
 Branden sonder grondt of ent:
 Soo doet oock mijn swaer torment.
 Maer mocht ick dees brant eens coelen,
 Soo sou al mijn swaer ghesucht
 Van my haest nemen de vlucht.

Oft ick schoon naer mijn believeen
 Vyt dronck *Hebri* coude vloet,
 Soo soud' ick dees heete gloet
 Vyt my niet connen verdrieven,
 Waer door dat mijn swaer ghesucht,
 Mocht van my nemen de vlucht.

Maer mocht ick eens naer mijn lusten,
 (En oock naer mijn *Nymphes* Danck)
 In haer sachte armen blanck,
 Eenen halven nacht eens rusten,
 So sou al mijn swaer ghesucht
 Van my haest nemen de vlucht.

Nymphe laet u toch beweghen,
 So sal met my Berch en dal
 Maken een seer bly geschal,
 Dat *Echo* sal roepen teghen,
 Waer door dat mijn swaer ghesucht
 Sal van my nemen de vlucht.

Maer sal my u hulp nu valen,
 Soo moet ick sterven ter-stont,
 En waer men min doot permont
 Sal men u wreetheyt verhalen,

Waer door dat mijn swaer ghesucht
Sal tot u nemen de vlucht.

Verkiest het Beste.

*O Nympe dan: ick stervend', wilt mijn leven
(Als t'laetste gift, dat ick u nu sal gheven)
Aen nemen doch van dijn Damon in danck:
Hier mee eynt beyd' mijn leven, en mijn sanck.
O minnaers al, hout toch (ist u vermoghen)
Mijn trouwe liefd', en haer wreetheyt voor ooghen.*

Nieu Liedt, Ghenaemt t'Schip der minnen.

Op de voys: Vant beleggh, van Geertruyden-Bergh.

Ick heb een schip der minnen
Seer lustich toe gheboudt,
Wel betimmert van binnen,
Beset met dennen houdt.
Soldaten en Crijsknechten,
Daer ick op ben vertroudt,
Om onder my te vechten,
Int Amoreuse woudt.

*Pallas is Admierale,
En Mars mijn Gouverneur.
Cupido Ghenerale:
Hoogh-bootsman is doleur.
Mijn stierman is loyesse:
Mijn schipper is faweur.
Mijn liefste is matresse,
En ick self serviteur.*

Rust toe hoogh-bootsman coene,
Rust toe mijn schip met hast,
Met een zeyl vermilioene,
Van roode neemt de mast.
De spriet neemt vanden groene,
De kabels purper vast,
Soo draeght de liefste coene,
Die my troost alst haer past.

Drie Anckers int balance,
Brengh vry te boort met vreught.
Het eerste noemt constance:
Het tweede eer en deught.
Het derde goet en haven,
Ghenoech tot mijn gheneucht,
Dat my de Goden gaven,
Daer toe mijn Ionghe jeught.

Drie slanghen opt voor-onder
Ghestelt int water-pas,

Ghelaen met vier en donder,
 Teghen de rovers ras,
 Op dat ick mijn vyanden
 (Die met een boos opstel,
 My gheern brachten te schanden)
 Mach brenghen int ghequel.

Basuynen en trompetten,
 Maect drie, van claer crijstal,
 Daerop speelt de sonnetten
 Die ick u segghen sal.
 Wilt hier op triumpheren,
 En singhen met gheschal,
 Dat wy niet en begeeren,
 Dan de liefst' boven al.

Een vlagh end' een baniere
 Stelt op de spriet playsant,
 Verdeelt in zijn quartieren
 Een Aren, en Leeuw valiant.
 Een swane sonder croone
 In d'mids stelt triumphant,
 Die ick tot mijn beloone
 Creegh, uyt des Keyzers hant.

Stelt oock *Cupid'nis* stralen
 Rontom der vlagghen cant.
 Een velt van groen doet malen,
 Tot lust mijns Vaders-lant:
 Mijn adwijs laet niet veylen,
 Op dat elck sy becant,
 Dat wy met lusten zeylen
 Al nae vrou *Venus* strant.

Ballast mijn schip met liefde:
 Met trouw becleedt het wandt,
 Op hoop oft my gheriefde
 De schoonste van het landt.
 Victali zy patiency:
 Municy scherp verstandt,
 De lose, deligency,
 En mijn hert haer constant.

Nu wel aen, coragieus
 Los t'Ancker, om ghewin
 Laet varen mijn schip amoreus
 De wilde zeewaert in,
 Om een die ick beminne
 Met hert, ghemoet, en sin.
 Och wist toch mijn vrindinne
 Op wat pas dat ick vin.

Loef op om ons vertroosten,
 Loef bet de zuyder zy,
 De wint waeyt uyt den oosten,
 Hy valt ons heel perty.

Een mist van quae rapoorte
En newel van beny

Verdonckert mijn confoorte,
En maeckt de zee onvry.

Valsheyt en jalousie,
Die comen ons aen boort.
Suspiti en invye
Maken ons seyl discoort.
Zeylt op naer het zuydoosten,
Soeckt daer haven of poort,
Daer woontse, die my troosten
Can, en mach met accoort.

Laet my eens climmen ind' mars,
En eens noordwaerts uyt sien,
My dunckt ick hoor al vant advars
Hoveren, k'weet niet wien:
Het is de Nachtegale,
My lust te horen dien,
Wat voor de laeste male
Mijn lief my sal ontbien.

Antwoord des vrysters.

Op de wijze: *Ick peyns om een persone,*

WEndt t'schip en keert u strate,
O Iongman obstinaet:
Gheeft uwen thoorne mate,
En acht gheen clappers quaet:
Want sy door haer fenijnich saet
Want sy door haer fenijnich saet
Hebben seer loos// valsche ende boos
Beseghelt, dit verraet.

De Vryer:

Op de voorgaende voys.

TE wenden of te keeren,
En mach nu niet gheschien,
Mijn overst, moet ick eeren,
Die my hier in ghebien.
Pallas d'eedel Godinne,
En *Mars* mijn Gouverneur,
Met *Venus* soet van sinnen,
Die gheven mij gheen ceur.

Hoe wel ick van u zeyle,
En schuw u claer aenschijn,
Denckt niet dat mijn hert feyle

Bedeckt is met fenijn.
Ick soud' u zijn ghetrouwe:
Maer nu de woorden mijn
Ghy niet ghelooft Ionckvrouwe,
Nu salt een ander zijn.

Hansans.

Epigramma.

*CUpido bindt my een swaer pack op 't lijf,
 Ghebonden, met der liefden bandt so stijf,
 Dat ick niet weet wie 't my weer sal ontknopen,
 Dan alleen een, op wien vast staet mijn hopen.
 Maer laes! wat ist: ick achtet heel voor boost,
 Dat ydel hoop, is veel tijts minnaers troost.*

Sangh.**Op de wyse: Venus, du, en dijn kint.**

DEr minnen pack ick draegh,
 t'Welck mijnen ganck maect traegh.
 Vermoeyt zijn beyd' mijn beenen,
 Door t'gaen op d'harde steenen,
 Met t'pack, ghevult met lusten:
 Och! waer sal ick my rusten.

Rust ick nerghens en vind,
 Voor datmen my ontbind
 Den bandt der liefden crachtich:
 t'Welck niemant en is machtich,
 Dan ghy O weerde vrouwe,
 Op wien ick vast vertrouwe.

t'Vertrouwen my nu doet
 Lief u vallen te voet,
 En bidd' dat g'uyt ghenaden,
 My van't pack wilt ontladen,
 Dat ick nu soo veel daghen
 Om u hebbe ghedraghen.

Draghende mijnen last,
 Al meer, en meer aenwast,
 Soo dat ick heel gae buycken,
 Met t'hoofd ter aerden duycken.
 Och! wilt mijn last versoeten,
 Of ick raeck onder voeten.

Onder voeten ter neer
 Raeck ick, door t'groot hert-seer,
 Dat ick tot allen tyden
 Om u sal moeten lyden:
 Ten zy ghy my comt toghen

U hulp, uyt medoghen.

Maer is medoghenthey,
 Door wreedtheyt soo verleyt?
 Dat ghy hebt u ghenuchten
 In mijn claghen en suchten:
 Soo is elaes! mijn leven
 Den doot tot roof ghegheven

Verkiest het Beste.

Liedt.

Voys: van *Labercire*.

EYlaes! mijn hert ende mijn sinnen
 Zijn van binnen// heel ontstelt.
 Van liefd' en weet ick wat beginnen:
 Want der minnen// brant my quelt.
 Mijn vreughd' die smelt// als sneeuw op't velt,
 t'Wort u vertelt// O reyn figure soet.
 Ick arme helt// *Venus* ghewelt
 Voor-waer dat melt// Wat pijn ick metter spoet,
 Om u al lyden moet.

Want u schoonhey seer hoogh verheven
 Doet my leven// in verdriet.
 Ghy staet in mijn herte gheschreven,
 Dus begheven// wilt my niet:
 V liefde siet// mijn hert doorschiet,
 Hoort mijn bediet:// t'is my een pijn swaer.
 Bystant my biet// of het gheschiet
 Dat ick vergiet// om u mijn boet voorwaer:
 Dus troost toch u dienaer.

Schoone figuyr moet ick u derven,
 Ick moet swerven// achter lant.
 Mach ick gheen troost van u verwerven,
 Ick moet sterven// lief playsant:
 Want *Venus* brant// lief triumphant
 Neemt my t'verstant:// dus mijn lyden verlicht.
 Schoon diamant// mijn hert valiant
 Wert aengherant// doort liefelijck ghesicht,
 Dat uyt u ooghen vlicht.

Princesse schoon seer groot van machten,
 Wilt versachten// mijn elendt,
 Anders moet ick gheheel versmachten,
 Druck verpachten// Liefste jendt,
 Mijn vreughd' die went// en neemt een endt,
 Dat ick absent// van u soo lang moet zijn.
 Door liefde blendt// blief ick gheschendt,
 Ick lijd tormendt// om u O liefste mijn,
 Troost my eer ick verdwijn.

Liedt, Waer in t'samen-spreken *Coridon een Herder, en Silvia Een Nympe.*

Op de wijze: *De liefde lust int herte baert,*

AY Lodderlijcke *Silvia*,
 Wat sie dy dus rontomme?
 A *Coridon*, gh'en weet waer na,
 Vijf Schapen zijn my nomen.
Silvia com// siet niet meer om,
 T'Verby sal niet meer comen.

Ia *Coridon*, daer water was,
 Daer comt wel water weder,
 En op het oud' ijs frieset ras,
 De wulpsse liefd' is teder.
 Ay *Coridon*// schuylt voor de son,
 En sit wat by my neder.

Ay Lockachtighe *Silvia*,
 Hoe condy d'Herders vleyen,
 Dat al haer schaepkens voor en na
 Dwalen in vreemde weyen.
 Ay *Silvia*// let op de scha,
 Wie salse tavont scheyen?

Ay sinnelijcke *Coridon*,
Coridon soet van tale,
 k'Wou dat ick ooc so veynsen con,
 Ghy jocket al temale.
Coridon stil// t'is wel u wel,
 Laet vry de schaepkens dwale.

Laetse vry dwalen gins en weer,
 men salse toch niet vanghen:
 Wy dienen beyd' al eenen heer,
 Dach en weeck even langhe,
Silvias min// is Coningin,
 Waer nae d'Herders verlanghen.

Ghy *Coridon*, met u ghedicht,
 Betoverd d'Herder-innen.

Ghy *Silvia* met u ghesicht,
 Betovert d'Herders sinnen.
 Dat *Coridon*// *Silvia* won,
 Waer soud' men d'oorzaec vinden.

Die *Coridon* heel Spaenjen gaf,
Silvia Vranckrijcx Croone,
 Hy reuyld niet zijn Herders staf,
 Noch sy haer boemkens schoone,
 Waer med' hy wou// en sy hem sou
 Cronen, en hy haer loone.

Nu dertel Herderin, betaelt
 De schaepkens menich-vuldich,
 Die ghy my inde Lenten staelt.
 Wel Herder onverduldich.
 O, Herder stout// spreeckt niet soo bout,
 Ick ben u niet veel schuldich.

Mocht *Silvia* met *Coridon*,
 Des Hemels loop besturen,
 Sy maeckten driemael middach son,
 In vieren-twintich uren.
Silvia com// morghen weerom,
 Wie weet hoe langh t'sal dueren.

t' Wort laet besorghde *Coridon*,
 Wildy het Vee niet scheyden?
 Ay schaepkens lief, ay spade son,
 Wilt noch een luttel beyden.
 Ay *Coridon*// t'schuyllen voor son,
 Can u dat soo verleyden.

De schaepkens inde weyde spa,
 Is wis der wolven proye:
 Gaet thuis ghevoede schaepkens dra,
 Gaet thuyts waert t'uwer Coye,
Coridon blent// *Silvia* kent
 Gheen Lammeken voor een oye.

T' EYNDE.

***Danck-seggich lof-dicht, vande Vriessche Ieught, aen den Avthevr
deses Boecx, Boudewijn I. Wellens.***

Clinck-Dicht.

*WAt lof, vvat eer, vvat danck, sullen ghenoech vvy thoonen,
V die ons schenckt uyt liefd', t' Vermaecken van ons Ieught,
VVant gheen Trompetsgheclanck, en can gheneuch u deught
Verbreyden: noch ons tongh ghenoech met danck u loonen.*

*Dies sal de FAMA claer, (om ons Ieught te verschoonen)
Met ECHOS hulpe u lof verbreyden met vreught,
En vvy sullen tot loon, voor dat gh'ons soo verheught,
V Ieughdich, deughdich hoeft, met Myrth', en Lauwer croonen.*

*VVy saten heel bedroeft, in svvaer-moedich ghedut:
VVant dit cout vriesich landt scheen tot dees vreucht onnut,
Voor dat u COUTER scherp, ginck d'harde aerd' door clooven.*

*Comt PALLAS vvijse maeght, comt PIERIDES vvaerd,
Besaeft met vruchtbaer zaet, dees vvel gheboude aerd'
Soo sal ons landt eer langh, veel landen gaen te booven.*

P. H. Mint, ghy wint.

Register**Vande Liedeken die in desen boeck ghestelt zijn.****A**

ACh Nymph' hoe staet ghy dus alleyn.	fol. 36.
Ach mijn Diana	fol. 58.
Aenhoort O liefste soet	fol. 80.
Ach mijn vyandilijck vriendin	fol. 112
Ay lodderlijcke Silvia	fol. 137

B

Bedriefft nu vreught in desen	fol. 11
Bedruickt van herten	fol. 56

C

Cleyn venus saet, al hebby my gebonden	f. 21
Claer ist ghesicht en name// goet	fol 59
Cupido heeft doorschoten	fol 66
Comt nu al ghesanghs Godinnen	fol. 130

D

Die reyn liefde vierich	fol. 18
De liefde maecte coragie	fol. 55
Der minnen pack ick dragh	fol. 135

E

Een bloemken schoon	fol. 32
Eer ick ghevoelde Venus cracht	fol. 34
Een Maghet soet	fol. 35
Eer Cupido met zijn banden	fol. 37
Eylaes liefde u crachten// groot	fol. 77
Eenen staet weet ick op eerden	fol. 87
Een bloemken cierich	fol. 88
Een suyverlijck kersou// op trou	fol. 95
Eerbaer maeght en schoon Godin	fol. 104
Eertijts was ick in weyn	fol. 111
Eylaes mijn hert ende mijn sinnen	fol. 136.

F

Fortuna quaet.	fol. 76
----------------	---------

G

Ghelijck een Castele	fol. 24
Ghelijck, t'hert vermoeyt van jagen	fol. 25
Godinnen die hier in dit wout	fol. 53
Gheel vergaen zijn al mijn geneuchten	fol. 101
Gloe, die in desen dael	fol. 124

H

Het hoogdraghent ghemoet	fol. 109
Heel onghesont// doorwont	fol. 113
Hoort al ghy Nymphen reyn	fol. 117
Hou Daphne noch wat toeft	fol. 125

I

In dese Feest// nu vrolick weest	fol. 17
Ick groet u minnelijck, etc.	fol. 23
Ick voel mijn hert ontstelt	fol. 31
Iongvrou die my door't soet ghesicht	fol. 69
In mijnen grooten// noot	fol. 79
Ick bemin een soo soeten// dier	fol. 94
Iaers jeught bloeyt elc vogel singt	fol. 96
Ionckvrouwe soet	fol. 119
Ick heb een schip der minnen	fol. 132

L

Lustich lach eens mijn gheest	fol. 106
-------------------------------	----------

M

Mijn hert leyt in swaer ghetreur	fol. 26
Minsaem beeldeken Amoreus	fol. 30
Mijn gheest, mijn sin	fol. 98

N

Nu wel op mijn boersche fluyten	fol. 60
Nadien natuer en tijt, etc.	fol. 73
Nymphe die my wont, met eenen schicht seer soet	fol. 93
Najaden al	fol. 129

O

Ouden couden clapper// tant	fol. 15
O liefde ghy my quelt	fol. 27
Om mijn playsier	fol. 28
Och had ick eenen blyen moet	fol. 50
O Ooghe ghy	fol. 62
O ghy overschoone maeght	fol. 64
O mijn toeverlaet claeght niet so seer	fol. 93
O ghy Nymphen hooghvermaert	fol. 103
O vreughden rijck// Franeker schoon prieel	fol. 107
O Cupido u swaren brant	fol. 118
Onlancx was ick, van liefdens quale vry	fol. 121

R

Rusten en can ick nacht noch dach	fol. 72
-----------------------------------	---------

S

Steeckt uyt u hooft	fol. 13
Soo ymant my mochte vraghen	fol. 44
Schoone Godin// die ick bemin// boven alle fygure	fol. 70
Schoon joncvrou, wiens eerbaer zeden	f. 89
Schoon lief en mach	fol. 100

T

T'sprack een soo losen boer	fol. 45
Treurich altoos	fol. 47
T'oudejaer// gans en gaer	fol. 63

V

Vytghestreckt int groene gras fol. 49

W

Wackers Nympe bruyne// maeght fol. 14

Wilt nu veer van my vluchten fol. 18

Wie zoud' bedwinghen// de lust van
singhen fol. 23

Weet ghy Maegden arm en rijck	fol. 33
Weest doch verblijt	fol. 43
Waerom valt my, Venus perty	fol. 46
Weerdich verheven vrouw	fol. 51
Wat groote pijn	fol. 75
Wat mach toch de Ieught al rasen	fol. 122

FINIS

Sangh, Tot Lof van Franeker.

Op de wijze: *Gheeft my te drincken nae mijnen dorst.*

FRaneker in u begrijp playsant
 Bent ghy seer lustich ende schoone.
 V straten zijn reyn aen elcken cant,
 Seer ciereelijck staen sy ten thoone,
 Met schoone wateren ydoone,
 Soomen aenmercken mach nu ter tijt:
 In cuyscheyt soo spant ghy de croone
 Boven de Steden in Frijslant wijt.

Repryse.

Franeker schoon// ghy staet ten toon
Lustich en seer playsant// men vant
Int Vriessche pleynt// noyt stadt soo reyn:
Dies ghy de croone spant.

Een *Stadt-huys* sietmen in u seer jent
 Ghetimmert constich, tot elcx vermaken,
 Verciert met stenen excelent,
 Vraey uyt ghehouwen, hoort dese saken,
 Om in justitie recht te waken,
 Al soot een stede oock wel betaemt,
 Op dat niemant u soude laken,
 Oft met onrecht worden gheblaemt.

Een schoon stadthuys// vvaer in t'abuys
Der Burghers vwort gheslecht// oprecht
Soo dat niemant// als t'onverstant,
Tot u naedeel yet seght.

Oock, als men op uwe *Vesten* gaet,
 Soo bent ghy lustich int aenschouwen:
 Want seer vele hoven delicaet

Die sietmen daer, wilt dit onthouwen,
 Dies mach icksck vry sonder verflouwen
 Wel prysen, uwe wellusticheyt:
 Want ghy zijt seer playsant in trouwen,
 Soo elck can mercken met goet bescheyt.

*Aen Fest, oft Wal// ist over al
 Verciert, met menich hof:// vvaer of
 Comt, dat ick moet// met reden goet,
 V naem toe schrieven lof.*

Noch sietmen tot u vermeerden goet,
 De Gheleertheyt tot uwer eeren.
 Professoor's hebt ghy seer vroet,
 Om elck in Talen wel te leren:
 Dus sietmen neerst'lijck studeren,
 De Gheleertheyt tot elck termijn:
 Hierom moet ick my tot u lof keren,
 En u eere verbreyden fijn.

*Noch tot u eer// sietmen hoe seer
 Geleertheyts const hier bloeyt// en groeyt:
 Dies haer de Faem// u lof-baer naem
 VVijt uyt te breyden spoet.*

Prince zoud' ick recht (my wel verstaet)
 Franekers schoonheyt gaen verclaren,
 En elck wel stellen in zijnen graet,
 t'Zoude my al te seer beswaren:
 Daerom wil ick't nu laten varen,
 En maken hier af nu een ent,
 En bidden *Godt* dat hy wil sparen
 Franeker al-tijt Eloquent.

P. A.

*O hoogsten Prins// mijn beed'/ en vvins
 Is, dat ghy dese Stadt// en vvat
 Daer binnen vvoont// u g'nade thoon.
 Om kiezen t'beste schat.*

Verkiest het Beste.

*Berispen quaet// hoet gaet,
 Is yder een// ghemeen:
 Maer als de daet// aenstaet,
 Vintmen nau tveen// die deen.*

Sonnet.

*VOor loon zy danck, u Drie in een Almachtich,
 Dat door d'natuer, ghy my hebt voort ghebracht,
 In dees Stadt, daer u naem vvort groot gheacht:
 Daer liefde' en trouw, haer vvoonst' hebben eendrachtich.*

*O g'luckich Stadt, in vvien ick vindt' vvoonachtich,
 Sels d'Hemel Maeght, die noyt onrecht en vvracht:
 Door vviens beleydt, voor-spoet u bly toe lacht:
 Vviens groot ghewin elck een hier is deelachtich.*

*Oft schoon mijn Pen, naer eysch beschrieven vvou,
 t'Heerlijck cieraet, van u Cost'lijck ghebou,
 t'Verstant te svvack, zoudt niet al conen vaten.*

*g'Leertheyt doet hier meer nut, als oyt t'Athe'en,
 Soo dat u naem in LETHES niet driest heen:
 Voor DIAN' sal APOLL' te volghen laten.*

Verkiest het Beste.

Tot De Druckers.

*GHy druckers k'u beveel// dit werck niet nae te drucken:
 Het zy in het gheheel// ofte in cleyne stucken.
 Maer pluckt van sulcken zaet// dat niemant en gaet aen,
 Soo hebby door sulck daet// niemant dan yet misdaen.*

Doet, als ghy wilt, datmen u dede.

Errata, ofte fouten.

Fol. 34. inde eerste clom, de 21. regel staet stercken, leest strecken
 Fol. 40. de 8. regel, leest: ten heeft hem aenghestaen
 Fol. 79. de eerste clom, de 9. reghel, leest: Wijckt van my veer
 Fol. 96 de 3. reghel vant liet staet claghen, leest clacht
 Fol. 101. de 2. clom de 7. reghel, staet soo, leest sood.

Daer sullen soo hier als daer, noch wel
 eenighe Letter-fauten ghevonden wor-
 den: dan sy zijn soodanich, datse den
 verstandighen leser lichtelijck verbe-
 teren can.

FINIS

*Men vintse te
 Coop, tot Franeker,
 By Thomas Lamberts,
 Salwaarda.*